

યુસુફે અહરા

ઈમામ મહદી (અ.સ.)ની જિદમતમાં
મજાલિસે ઈમામ હુસૈન (અ.સ.)

(માગ :– ૧૫)

સંકલન અને પ્રકાશક :-

યુસુફે અહરા (અ.સ.) પબ્લિકેશન
૮, આત મુન્તાર એપાર્ટમેન્ટ, સુખડીયા
શેરી, મહુવા.

www.yusufezehra.com ની મુલાકાત ત્યો.

ડીઝાઇન, ટાઇપિંગ :-

મેટ્રો કોમ્પ્યુટર કલાસીસ & પ્રિંટિંગ
ગાધકડા બજાર, દુકાન નં:- ૧૩, ૧૪, મહુવા
મો:- ૯૮૨૪૫૦૪૧૦૦

હજરત અલી અ.સ.ની વિલાયત અને વજાતે રસુલ (સ.) બાદ
એહુલેબેત ઉપર પડેલા મસાએબ.

ઈમામ અ.સ.ની મઅરેફત અને જ.વહબ અ.સ.ના મસાએબ.

હજરત અલી અ.સ.ની મોહબ્બત અને અલી અ.સ.ના મસાએબ.

મઅસુમા એ કુમ સ.અ.ની ડિયારતની ફકીલત અને મસાએબ.

દુઆની ફકીલત અને જ.ઉમ્મે હબીબા અ.ર.થો મુલાકાત.

પોતાને અને પોતાની ફેમીલીને જહનનમની આગથો બચાવો.

જુસ્તરે ઈમામે ઝમાના અ.સ. અને જ.કાસીમ અ.સ.નાં મસાએબ.

ખુત્બાએ ગદીર અને મૌલા અબ્બાસ અ.સ. ના મસાએબ.

હજરત અલી અ.સ. થો મોહબ્બત અને જ.અલી અકબર અ.સ. ના
મસાએબ.

ઇ.હુસૈન અ.સ.ની ડિયારતની ફકીલત શાબે આશુરનાં મસાએબ.

શામે ગરીબાનાં મસાએબ.

અદ્દુલ્લાહબીન હસન અ.સ.નાં મસાએબ.

જ.સકીના (સ.અ.) ના મસાએબ.

જ.હબીબ ઈન્જે મગાહીર અ.સ.ના મસાએબ.

શોહદાએ કરબલાના મસાએબ.

નોહા - ૧ સબ ઉજડ જાઓંગા ઝહરાકા મકાં અસ્ર કે બાદ,

નોહા - ૨ કહા શોહને રો રો કે અચ કરબલા

**મજલીસની શરૂઆતમાં પદવાનો ઝુટબો
લા હવ્યા વલા કુચ્ચિત ઈદ્ધા બિદ્ધાહીલ અલીચ્ચીલ
અજીમ.**

અઉકો બિદ્ધાહે મેનશશયતાનીર રજુમ.

બીસ્ભીદ્ધાહીર રહ્યાનીર રહીમ. અલહુમ્દો લિદ્ધાહે
રબ્બીલ આલમીન વલ આકેબતો લે અહુલીતકવા વલ
ચકીન. અસ્સલાતો વસ્સદ્ધામો અલા અશરફીલ
અંબીયાએ વલ મુરસલીન. હબીબે એલાહીલ
આલમીન, અબીલ કાસીમે મોહમ્મદ.(સલવાત)

સદ્ગલાહો અલા એહુલેબય્યેહીતતયેબીન
ત્તાહેરીનલ માસુમીન વ લઅનતુદ્ધાહે અલા
આઅદાએહીમ અજમઈન.

મજલીસ - ૧

હારત અલી અ.સ.ની પિતાયત અને વણાતે રસુલ (સ.) બાદ એહલેખેત ઉપર પડેતા મસાઓબ.

બીસ્ટમીક્ષા હીર રહમા નીર રહીમ. કાલ રસુલુલ્લાહ
(સ.અ.વ.)

“મસલો અહલબથ્યતી કમસલે સફીનતે નુહીન, મન
રકેબહા નજી વ મના તખલ્લફ અન્હા ગરક”
(એહકાકુલ હક્ક ભાગ-૮, પા.૨૭૨)

તમામ તારીફ અને હુમ્દો સનાએ મહાન
પરવરદિગાર અલ્લાહ તબારક વ તઆલા માટે કે જેણો
આપણાને તૌફિક આપી કે આપણો મજલીસે ઈ.હુસૈન
અ.સ. બરપા કરીએ.

રસુલે ખુદા સ.અ.વ.નાં મશહૂર સહાબી જનાબ
અબુઝરે ગફકારી રહેમતુલ્લાહે અલયહે રસુલે ખુદા
સ.અ.વ. થો ફરમાવે છે.

રસુલે ખુદા સ.અ.વ.એ ફરમાવ્યુ મસલો
એહલેખેતી ક મસલે સફીનતે નુહીન. મારી

એહલેબેતની ભિસાલ નુહ અ.સ.ની કશ્તી (હોડી) જેવી છે. મન રક્ખણા નજા... જે તેમાં સવાર થશે, તે નજાત પામશે. વ મન તખલ્લફ અન્હા ગરક, જેણે તેનાથો મોકું ફેરવ્યુ, તે દુબી જશે.

આ હંદીસ પરથો આપણાને જાળાવા મળે છે કે એહલબેત અ.મુ.સ. નજાતની કિશ્તી છે.

ઈતિહાસમાં જોઈએ તો નુહ અ.સ.નાં ઝમાનામાં નુહ અ.સ.એ એક કિશ્તી એક હોડી તૈયાર કરી. જેમાં નુહ અ.સ.નાં માનવાવાળાને બેસાડવામાં આવ્યા. ભયંકર તોફાન આવ્યુ. દુનિયામાં દરેક જગ્યાએ પાણી પાણી થઈ ગયુ. જે લોકો નુહ અ.સ. પર ઈમાન રાખતા હતા. નુહ અ.સ.નાં ઈતાઅત ગુજર હતા. વકતનાં હુજુજતે ખુદા પર ઈમાન રાખતા હતા, તેઓ આ કશ્તીમાં સવાર થયા અને દુબી જવાથો બચી ગયા. જયારે નુહ અ.સ. નો દિકરો કે જે તેમના પિતા અને અલ્લાહનાં નબી નુહ અ.સ. પર ઈમાન નહોતો રાખતો, તે કશ્તીમાં સવાર ન થયો. ઉચા પણાડ ઉપર ચડી ગયો. પરંતુ પાણીનાં ઉછળતા મોજાએ તેને

કુબાડી દીધો. તેજ રીતે વજાતે રસુલ સ. પણી જે લોકોએ એહલેબેત અ.મુ.સ.ની કશ્તીથી પોતાનો દામન છોડી દીધો, તેઓ જેહાલત અને ગુમરાહીનાં દરિયામાં દુબી ગયા છે અને દુબી રહ્યા છે.

જેમકે એક હંદીસમાં રસુલે ખુદા સ.અ.વ. “અલીયો વ શીયતોહુ હોમુલ ફાઅઝુન. અલી અ.સ. અને તેના શીઆઓ કામિયાબ છે.” (યનાબીઉલ મવદ્દત પે. ૧૮૭, ૨૩૭)

રસુલ ખુદા સ.અ.વ. એ અનેક મૌકા પર પોતાના વસી, ખલીફા, વલી તરીકે મૌલાએ કાએનાત અલી અ.સ.ની ઓળખાણ કરાવી. ગઈરેખુમમાં ૧,૨૪,૦૦૦ થી વધુ હાજુઓનાં મજમાંમાં અલી અ.સ.ને પોતાનાં બંને હાથોથી બંલંદ કરોને ફરમાવ્યું કે “મન કુન્તો ભવ્લાહો ફ હાજા અલીયુન મૌલા” જેનો જેનો હું મૌલા છું. તેના તેના આ અલી અ.સ. મૌલા છે.

માત્ર એલાન નહીં, પરંતુ એલાનની સાથ મૌલા અલી અ.સ.ને બલંદ કરીને લોકોને બતાવ્યા કે મારા પણી આ અલી અ.સ. તમારા મૌલા છે. ત્યા સુધો કે

લોકોને હુકમ આપ્યો કે અલી અ.સ.ની બયઅત કરો.
આ સિલસિલો ત્રણ દિવસ સુધી શરૂ રહ્યો.

ગઈર ખુમભાં આ એલાન પછી રસુલે ખુદા
સ.એ અલ્લાહની બારગાહમાં દુઆ કરી. બારે ઈલાહ!
જે અલીને વળી માને તેને તું દોસ્ત રાખશે. જે અલીથી
દુશ્મની રાખે તેને તું દુશ્મન રાખજે.

વફાતે રસુલ સ. પછી અલી અ.સ.નજીતની
કશ્તી છે. જેણો તેમને છોડી દીધા તેઓએ ગુમરાહી
અને જેહાલતને પસંદ કરી લીધી.

અલી અ.સ.ની વિલાયત અને ઈમામતની
ગવાહી સમંદરની માઇલીઓએ પણ આપી છે. જંગલી
અને ફાડી ખાનારા જાનવરો પણ ઈમામે વકતની
માઅરેકૃત રાખે છે.

આવો આપણો એક બે વાકેઅાત જોઈએ.

જિલાઉલ ઓચુન કિતાબમાં અલ્લામા
મજલીસી અ.ર. પાના નં.૩૩ પર આ વાકેઓ લખે છે.

એક દિવસ હજરત અબુતાલીબ અ.સ.
તાઈફથો મકકા તરફ આવી રહ્યા હતા. અચાનક

રસ્તામાં એક સિંહ સામે આવી ગયો આપના દિલમાં કચારેય જંગલી જાનવર નો કર ન હતો. કારણકે આપ નબુઘ્યતનાં મુહાફિઝ અને ઈમામત અને વિલાયતનાં નુરના માલિક અલી અ.સ.નાં પિતા હતા. આપ ઉભા રહી ગયા સિંહ આપને જોઈને નજરિક આવ્યો અને જ.અબુતાલીબ અ.સ.ની પાસે માટીમાં પોતાનું મોહું ઘસવા લાગ્યો અને પુંછડી જમીન પર ઘસવા લાગ્યો અને આ રીતે પોતાના નભતા અને આજુઝી બતાવવા લાગ્યો.

અબુતાલીબ અ.સ.એ તે સિંહને કહ્યું હું તને અલ્લાહની કસમ આપું છે, જેણો તને પૈદા કર્યો તું શા માટે મારી પાસે આ રીતે આજુજુ કરે છે?

સિંહે કુદરતે ખુદાથો બોલતો થયો અને કહેવા લાગ્યો “આપ શેરે ખુદા અલી ઈન્ને અલી તાલીબ અ.સ.નાં પિતા છો અને પૈગંબરે ખુદા હજરત મોહમ્મદ (સ.અ.વ.) નું પાલન પોષણ અને મદદ કરનારા છો.” (સલવાત)

રસુલે ખુદા સ.અ.વ. ફરમાવે છે.

“કુયામતનાં દિવસે મારાથો સૌથો વધુ નજરિક એ શખ્સ હશે, જે મારા ઉપર સૌથો વધારે સલવાત મોકલતો હોય.” (સલવાત)

સીરતે અમ્બીઝલ મોઅમેનીન કિતાબમાં સૈચદ અતા અબ્બાસ રિઝવી પાનાં નં.પપજ પર આ વાકેઆને લખે છે.

એક વખત મૌલાએ કાએનાત અલી અ.સ. જંગે સિફ્ફીનથો પાછા ફરી રહ્યા હતા. રસ્તામાં કુરાત નદીનાં કિનારે પહોંચ્યા. પોતાના તીરમાંથો એક તીર અને પીળી લાકડી કાઢીને કુરાતનાં મોજ ઉપર મારી ફરમાવ્યુ, અચ આબે કુરાત ફાટી જા. વિશાળ કુરાત નદીનું પાણી ફાટી ગયુ અને તેમાંથો જુદા જુદા ૧૨ ઝરણાઓ થઈ ગયા. જયારે સૈનિકોએ આ જોયું તો નવાઈમાં પડી ગયા. ત્યાર બાદ આપ કંઈ પઢ્યા તે જ વખતે પાણીની બધી જ માછલીએ પાણીની સપાટી પર આવી ગઈ અને આસમાન તરફ મોં કરીને તકબીરો તહુલીલ અલ્લાહો અકબર, સુભાનલ્લાહની અવાજો બલંદ કરવા લાગી. તકબીરની અવાજો પુરી કર્યા પછી

માછલીઓએ અમ્બીરુલ મોઅમેમીન અલી અ.સ. તરફ
મોં કરીને ફરમાવ્યું : ખલ્કે ખુદા ઉપર હુજ્જતે ખુદા!
આપ પર સલામ થાય આ કોમે તમારી મદદ કરવાનું
છોડી દીધુ જે રીતે બની ઈસ્રાઇલે જ.મુસા અ.સ. પછી
જ.હારુન અ.સ.ની મદદ કરવાનું છોડી દીધુ.

અલી અ.સ. હુજ્જતે ખુદા છે. મોઅમીનોનાં
ઈમામ છે. જેની ગવાહી માછલીઓએ પણ આપી.
(સલવાત)

પરંતુ રસુલ અ.સ.વ.ની વફાત બાદ લોકોએ
મૌલાએ કાએનાતને છોડીને બીજાઓને ઈમામ બનાવી
દીધા. ગદીર ખુમનાં એલાનને ભૂલાવી દેવાયુ. એટલું જ
નહીં.. એ ઘર કે જ ઘર પર રસુલે ખુદા સ. સલામ
કરતા. જે ઘરમાં મલેકુલ મોત પણ રજા વગર દાખલ ન
થતા. તે ઘરનાં દરવાજાને આગ લગાડવામાં આવી.
બિન્તે રસુલ સળગતા દરવાજા અને દિવાલની વચ્ચે
દબાઈ ગયા. દરવાજાનો ખીલ્લો આપની છાતીમાં
લાગી ગયો. આપનાં શીકમે મુબારકમાં જ. મોહસીન
શહીદ થઈ ગયા. શહેરાઈ, દુખ્તરે રસુલ સ. પર

જુલ્બની ઈન્ટેહા થઈ ગઈ. આપની પુશ્ત પર ચાબુક મારવામાં આવ્યા. આપની કમરની પાસંજીઓ તૂટી ગઈ.

જુલ્બની હણ થઈ ગઈ.. મૌલાએ કાએનાતનાં ગળામાં રસ્સી નાખીને ઝાલીમો ઉભૂતનાં ઈમામને છસડીને જબરજસ્તી અબુબકરની બચાવત માટે લઈ જતા હતા.

જ. ઝહરા સ.અ. ઈમામે વક્તની મદ્દ માટે બહાર નીકળે છે અને કહેછે કે અબુલ હસનને છોડી દયો નહીંતર હું મારા વાળને ખુલ્લા કરી દઈશ. મરજીએ નબવીની દિવાલો બલંદ થવા લાગી.. જમીન ધ્રુજવા લાગી.

અઝાદારો વફાતે રસુલ બાદ શહેઝાઈએ કોનેન દુખતરે રસુલ પર એટલા જુલ્બ થયા કે આપ મરસીયા કહેતા હતા કે, બાબા જાન! આપના બાદ મારા પર એટલી મુસીબત પડી કે અગર તે રોશન દિવસ ઉપર પડતે તો તે કાળી રાતમાં ફેરવાય જાતે.

ઇતિહાસમાં મળે છે કે આ બનાવ પછી જ.જહરાસ. એટલા કમજોર થઈ ગયા હતા કે આપ એક હાથમાં લાકડીથી સહારો લેતા અને બીજો હાથ આપ પોતાની કમરે મુખારક પર રાખતા.

જ.જહરા સ.અ.ની શહાદત પછી જ્યારે મૌલાએ કાએનાત આપને ગુસ્ત કફન આપી રહ્યા હતા તો આપ એક ચીખ પાડીને રડી પડ્યા.

જ.સલમાન અ.ર.એ જ્યારે મૌલાએ કાએનાતને આ બાબતે પુછ્યુ મૌલાએ કહ્યુ એમના શરીર ઉપર ચાબુકનાં અને મારનાં નિશાન. હાય! બિન્દે રસુલની કમરની પાસંંગીઓ તૂટી ગઈ હતો.

અય અલ્લાહ! તને શોહઝાઈ જહરા સ.અ.ની મજલુમીનો વાસ્તો! જન્નતુલ બકીઅની જલ્દીથી તામીર થવાનાં અસબાબ પૈદા કરી હે. અય અલ્લાહ ! ચુસુફે જહરા ઈ.મહણી અ.સ.નાં ઝુહુરમાં જલ્દી કર, અને અય અલ્લાહ! શોહઝાઈ ફાતેમા સ.અ. તથા આપના ફરજંદ જ. મોહસીનનાં કાતીલો ઉપર બેશુમાર લઅનત કર.. અને જે જે લોકોએ જ. જહરા સ.અ.

ઉપર ઝુલ્ભ કર્યો તેમના પર અને તેમના પૈરવકારો પર
બેશુમાર લઅનત કર.. અને તેમના અજાબમાં વધારો
કર.

મજલીસ - ૨

ઈમામ અ.સ.ની મારેકત અને જ.વહબ અ.સ.ના મસાઓન.

બીસ્થીદા હીર રહ્મા નીર રહીમ. કાલ રસુલુલ્લાહ
(સ.અ.વ.)

“મન માત વ લમ્બ ચઅરીઝ ઈમામે ઝમાનેહી
માત મીતતન જાહેલીચ્યાછ”

જે કોઈ તેના ઝમાનાનાં ઈમામને ઓળખ્યા
વગર મરી જાય તો તેનું મૌત જાહેલીચ્યતનું મૌત છે.

જાહેલીચ્યતનું મૌત એટલે કુફનું મૌત.. અને જે
માણસ કુફની હાલતમાં ભૃત્યુ પામે, તો તે જહીનમી છે
અને તેના માટે જહીનમનો કાચમી અજાબ છે.

આ હૃદીસ બતાવે છે કે ઈમામની મારેકત
જરૂરી અને વાજુબ છે. ઈમામની મારેકત વગરનું મૌત
એટલે કબ્રમાં અજાબ અને જહીનમમાં કાચમી
અજાબ.

એક વખત અલી અ.સ. માલિકે અશ્તરની
સાથ એક ઘર પાસેથી પસાર થયા. તો તે ઘર માં એક

નવચુવાન ખૂબજ સુંદર અવાજમાં કુર્ઝિનની તિલાવત કરી રહ્યો હતો. તિલાવતનો અવાજ સાંભળીને માલિકે અશ્તર બોલ્યા કે આ ચુવાન કેટલા દર્દનાક અવાજમાં કુર્ઝિન પડી રહ્યો છે. અલી અ.સ. કહ્યું કે તે ચુવાન જ્હણભી છે. માલિકે અશ્તર કાંઈ ન બોલ્યા. અમુક સમય પસાર થયા. પછી દુશ્મનોની સાથ એક જંગ થઈ. જંગ પછી અલી અ.સ. અને માલિક અશ્તર દુશ્મનોના કટલ થયેલા સૈનિકો પાસેથી પસાર થયા, તેમાંથી એક લાશ બતાવતા અલી અ.સ.એ કહ્યું અય માલિકે અશ્તર ! આ તેજ ચુવાન છે, જે દર્દનાક અવાજમાં કુર્ઝિન પડતો હતો. પરંતુ આ જ ચુવાન આજે આપણી સામે જંગ કરવા આવ્યો. ઝમાનાનાં ઈમાનની સામે જંગ કરીને જ્હણનમ વાસીલ થયો. એટલેકે આ ચુવાનને તેના વકતનાં ઈમાન (અલી અ.સ.)ની મઅરેકત ન હતી. તે અલી અ.સ.ને ઈમાન ન હોતો માનતો અને ઝમાનાનાં ઈમાનની વિરુદ્ધ જંગ કરતા મૃત્યુ પામ્યો અને વાસીલે જ્હણનમ થયો.

આ કિસ્સો બતાવે છે કે અગર કોઈ ઝમાનાનાં ઈમામની મઅરેફત ન રાખે તો તેનું ઠેકાંણું જહનનમ છે. પરંતુ અગર કોઈ મઅરેફત રાખે છે. તો તેનો દરજજો શું છે ? એ પણ જાણીએ.

રસુલેખુદા (સ.અ.વ.) ફરમાવે છે, “આલે મોહમ્મદ (અ.મુ.સ.)ની મઅરેફત જહનનમની આગથો નજીત છે. આલે મોહમ્મદની મોહબ્બત પુલે સીરાત પરથી પસાર થવાનો ઝરીઓ છે. આલે મોહમ્મદ (અ.મુ.સ.)ની વિલાયત અજાબથી સલામત રહેવાનો વસીલો છે.” (ગદીર - ૨/૩૨૪, સવાએકે મોહરરકા પે. ૧૩૮).

એક વખત ઈ.અલી રકા (અ.સ.)એ તેમના એક સહાબીને ફરમાવ્યું કે અલીબીન હુમ્રા મૃત્યુ પામ્યો છે. અલીબીન હુમ્રા વાકેફી આલીમ હતો. સહાબીએ પુછ્યું તેના મૃત્યુ પણી તેનું શું થયું ? કબ્રમાં તેનો અંજામ શું આવ્યો ? ઈ.રકા અ.સ. કહે છે ક હું તેની કબ્રમાં જઈને આવ્યો છું. તે માણસ જહનનમ

વાસીલ થયો છે. ઈમાં અ.સ. તેના કબ્રનો પ્રસંગ
વર્ણવે છે.

તેને કબ્રમાં સવાલ પુછવા ફરીશ્તાઓ આવ્યા
ફરીશ્તાએ તેને પહેલો સવાલ પૂછ્યો, મન રબ્બોક?
તારો રબ કોણ છે? તેણે જવાબ આપ્યો, અલ્લાહ મારો
રબ છે. ફરીશ્તાઓએ બીજો સવાલ પૂછ્યો, તારા નબી
કોણ છે ? તેણે જવાબ આપ્યો હજરત મોહમ્મદ
મુસ્તફા (સ.અ.વ.) મારા નબી છે. ફરીશ્તાએ તેને
ત્રીજો સવાલ પૂછ્યો, તેના પછી તારા ઈમાં કોણ છે?
તેણે જવાબ આપ્યો, અલી અ.સ. તેના પછી તારા
ઈમાં કોણ છે ? તેણે જવાબ આપ્યા ઈ.હસન અ.સ.
તેના પછી તારા ઈમાં કોણ ? તેણે જવાબ આપ્યો,
ઈ.હુસેન અ.સ., તેના પછી તારા ઈમાં કોણ ? તેણે
જવાબ આપ્યો ઈ.સજજાદ અ.સ., તેના પછી ઈમાં
કોણ ? ઈ.બાકીર અ.સ., તેના પછી ઈમાં કોણ ?
ઈમાં સાદીક અ.સ. તેના પછી કોણ? ઈ.મુસા
કાગીમ અ.સ. તેના પછી તારા ઈમાં કોણ ? તે
આલીમ ચૂપ. તેની ઝબાન બંધ થઈ ગઈ. તેની જીબ

લોચા વળવા માંડી. જો કે તેની સામે તેના ઝમાનાનાં ઈમામ ઈમામે રેકા અ.સ. મૌજુદ હતા. તે ઈમામ અ.સ.ને જોઈ રહ્યો હતો, છીતા જવાબ ન આપી શક્યો શા માટે ? કારણ કે તે તેના ઝમાનાનાં ઈમામને ઈમામ ન હોતો માનતો. ઝમાનાનાં ઈમામની મઅરેફત ન હતી. જેથો તે જવાબ ન આપી શક્યો તો ફરીશ્તાઓએ તેને કડકાઈથો પૂછ્યુ, શુ તને મુસા કાગીમ અ.અ. તેના પણી ઈમામ કોણ છે તેનાં બારામાં ન હોતું કહ્યુ ? તે આલીમ ચૂપ. ફરીશ્તાઓ ગજબનાક થયા અને તેની કબ્ર આગથો ભરાઈ ગઈ. ઈ.રેકા અ.સ. ફરમાવે છે કે આ માણસની કબ્રમાં કાયમી અજાબ રહેશે અને જહીનમભૂમાં પણ તેના માટે કાયમી અજાબ છે.

આ વાકેઆ ઉપરથી ખ્યાલ આવે છે કે આ આલીમ અલ્લાહને માનતો હતો. તેના રસુલને પણ માનતો હતો સાત ઈમામ સુધી ઈમામતમાં પણ માનતો હતો, પરંતુ તે આઠમા અને તેના ઝમાનાનાં ઈમામને ઈમામ માનતો ન હતો, પરિણામે તે જહીનમ વાસીલ થયો.

તેજ રીતે આપણા માટે જરૂરી છે કે બારે બાર ઈમાનની મઅરેક્ષત મેળવીએ અને બારમાં અને આખરી ઈમામ અ.સ. કે જે ઝમાનાનાં ઈમામ છે તેની પણ મઅરેક્ષત મેળવીએ. અગર કોઈ અલ્લાહને માને, તેના રસુલ સ. ને માને અને રસુલ (સ.અ.વ.) પછી અગીયાર બરહક ઈમામને માને અને બારમાં અને તેના ઝમાનાના ઈમામ ઈ.મહિની અ.સ.ને ન માને તો તેનું ઠેકાણું જહનનમ છે.

ઈમામની મઅરેક્ષત ધરાવનાર કેવા હોય છે. આવો કરબલામા એક તરસ્યા ઈ.હુસૈન અ.સ.નાં વફાદાર સાથોઓ કે જેઓ ઈ.હુસૈન અ.સ.ની હકીકી મઅરેક્ષત રાખતાં હતા.

ઈ.હુસૈન અ.સ. શબે આશુર ચિરાગ બુઝાવી ટે છે અને કહે છે કે મારા અસહાબો અગર તમે જવા ચાહો તો જઈ શકો છો. લ્યો હું આ ચિરાગને બુઝાવી દઉ, દુશ્મનો મારા ખુનનાં પ્યાસા છે અને હુ તમારા માટે જન્નતનો જામીન થાઉ છું. અગર તમે શર્મ મહસુસ કરતા હો તો અમારા સંબંધી માંથો એક એકની આંગળી

પકડીને નીકળી જાવ. ઈ.હુસૈન અ.સ. જ્યારે ગિરાગ રોશન કરે છે. તો તમામ અસહાબો અન્સાર મૌજુદ છે. તમામ અસહાબો કહે છે કે યા મૌલા અમે તમને મુકીને ન જઈ શકીએ, મૌલા આપના કદમોમાં રહેવુ એ જ અમારી જન્મત છે. આ અસહાબો કે જેઓ ઈમાનની મઅરેફતમાં, ઈમાનમાં ઉચા દરજજે હતા. ઈમામ હુસૈન અ.સ.એ કહ્યુ અય મારા સાથોએ તમે ચાલ્યા જાવ. હું તમારાથી ખુશ છું. અસહાબોએ કહ્યું મૌલા અમે ભરી શકીએ છીએ, પરંતુ આપનો સાથ નહીં છોડીએ. આવો આજે આપણો એક અસહાબે ઈ.હુસૈન અ.સ.નો ડિક કરીએ અને મજલીસ તમામ કરીએ....

ઇ.હુસૈન અ.સ.ના કાફલાની સાથ એક નાનો કાફલો પણ ચાલતો હતો. જેમાં એક નવચુવાન અને તેની દુલ્હન અને એક બુઢી માં હતી. જે નવચુવાનની માં પુછે છે કે આ રકવાની અને જાનવરોની અવાજ કચાંથી આવે છે ? આ કોનો કાફલો છે. જવાન ચૂપ રહ્યો. તેની માં એ પૂછ્યુ તુ મને બતાવ કે આ કાફલો કોનો જઈ રહ્યો છે ? તે નવ ચુવાને કહ્યુ માદરે ગિરામી

આ કાફલો ઈ.હુસૈન અ.સ. નો છે, જેઓ દીનને બચાવવા માટે મદ્દીના છોડીને જઈ રહ્યા છે. નવ ચુવાનની માં ભોહિંબે એહલબેત હતી. કહેવા લાગી શેહઝાઈ ફાતેમા (સ.અ.) નાં દિકરાનો કાફલો છે ? ચાલો આપણે તેમાં શામીલ થઈ જઈએ. તે જવાન કે જેનું નામ વહબ હતું. તે કાફલામાં એક તેની માં હતી અને તેની એક પતની હતી. આશુરનો દિવસ આવી પહોંચ્યો.

બુઢી માં તેના નવચુવાન દિકરાને કહે છે કે બેટા શું તું મારા વતી કુરબાન નહીં થા ? દિકરા હું ઓરત છું અને ઓરત ઉપર જેહાદ સાકીત છે. નહીંતર હું સોથો પહેલા મૌલા ઉપર કુરબાન થઈ જાત. બેટા તું મારા હદ્દીયો બની જા, તું જેહાદ કર અને શહીદ થઈ જા. કચામતના દિવસે તારીમાઁ ને શહેરઝાઈ સામે શરમીદા ન થઉં પડે. દિકરાએ કહુયુ માં તુ રજા આપે તો હું મારી પતનીથો રૂખ્સત થઈને આવું. વહબ તેની પતની પાસે ગયા. વાતચીત કરીને પતનીને લઈને ઈ.હુસૈન

અ.સ.ની ખિદમતમાં આવ્યા અને કહ્યુ મૌલા મારી પતની બે ચીરની જમાનત માંગે છે.

ઇ.હુસૈન અ.સ. પુછે છે, શું જમાનત ચાહે છે ? વહબની ઓરત કહે છે કે મૌલા તમે જમાનત આપો કે અમે દુનિયામાં સાથો નહી રહી શકતા તો જન્નતમાં અમે સાથ રહીએ. ઇ.હુસૈન અ.સ. કહ્યુ કે જન્નતમાં તું વહબની સાથ રહીશ બીજુ? વહબની પતની કહે છે કે તેમની શાહાદત પછી મને શહેરાઈનાં ઐમામાં જગ્યા આપજો. ઇ.હુસૈન અ.સ. કહ્યું ‘હા’. વહબ માં થો રૂખ્સત થઈ જાય છે. માં કહે છે કે બેટા માં ના દૂધની લાજ રાખજો. રાહેખુદામાં જાન આપી દે જે. વહબ જાય છે. જંગ કરે છે. ઝખ્મી થાય છે. દુશ્મનો વહબનું સર કાપીને ઐમા તરફ ફેંકે છે. વહબની માં પોતાના નવ ચુવાન દિકરાનું સર ઉપાડે છે. ખૂન સાફ કરે છે. માટી સાફ કરે છે. કલેજથો લગાડીને પ્યાર કરે છે. બેટા તે મારી લાક રાખી, કાલે હું કયામતમાં જ.ઝહરા સ.અ.ની સામે શરમીદા નહી થાવ. એક મરતબા ચાહવાવાળી માં એ પોતાના જવાન દિકરાનું સર લઈને દુશ્મન તરફ

ફેરિને કહ્યુ કે મને ઓળખો, હું માં ફાતેમા ઝહેરા
સ.અ.ની કનીજ છુ. અમે જે ચીજ ખુદાની રાહમાં
સદકો કરીએ છીએ તેને પાછુ નથો લેતા.
અલા લઅનતુલ્લાહે અલલ કવમીજકાલેમીન.

મજલીસ - ૩

દ્વારા અતી અ.સ.ની મોહબ્બત અને અતી અ.સ.ના મસાઓન. બીરમીદ્વા હીર રહમા નીર રહીમ. કાલ રસુલુલ્લાહ (સ.અ.વ.)

“મન અહુબ્બ અલીયન્ ફક્ક અહુબ્બની વ
મન અગ્ગાડ અલીયન્ ફક્ક અગ્ગાડની, વ મન આડા
અલીયન ફક્ક આડાની વ મન આડાની ફક્ક આડા
અલ્લાહ” (સલવાત)

રસુલે ખુદા સ.અ.વ. ફરમાવે છે. મન અહુબ્બ
અલીયન ફક્ક અહુબ્બની. જેણો અતી અ.સ.ને દોસ્ત
રાખ્યા ખરેખર તેણો મને દોસ્ત રાખ્યો, વ મન અગ્ગાડ
અલીયન ફક્ક અગ્ગાડની. જેણો અતી અ.સ. થો
દુશ્મની કરી તેણો ખરેખર મારાથો દુશ્મની કરી. વ મન્
આડા અલીયન ફક્ક આડાની... જેણો અતી
અ.સ.ને તકલીફ પહોંચાડી તેણો ખરેખર મને તકલીફ
પહોંચાડી. વ મન આડાની ફક્ક આડા અલ્લાહ અને

જેણે મને તકલીફ પહોંચાડી તેણે અલ્લાહને તકલીફ પહોંચાડી (રિયાગુન નગરહુ ભાગ-૨, પે. ૧૦૮). ને તકલીફ આપી. આવો આપણે ઈતિહાસ તરફ દસ્તિપાત કરીએ. વફાતે રસુલ સ.પછી અહેલેબેત અ.મુ.સ. સાથ કેવો વર્તાવ થયો.

“અલી અ.સ.ના ઘર નાં દરવાજાને આગ લગાડવામાં આવી. જ.જહરા સ.અ.નાં શિકમમાં જ.મોહસીનને શહીદ કરવામાં આવ્યા. અલી અ.સ.ના ગળામાં રસ્સી નાંખીને જબરજસ્તી ખેચીને લઈ જવામાં આવ્યા.” ઉમ્મતનાં ઝાલીમોનાં આ ઝુલ્ભો કહી રહ્યા છે કે તેમણે અલી અ.સ.થો દુશ્મની રાખી, અલી અ.સ.ને તકલીફ પહોંચાડી, જ.જહરા સ.અ. ને તકલીફ પહોંચાડીને રસુલ સ.અ.વ. ને ઈજા પહોંચાડી છે. ઉપરોક્ત હદ્દીસની રોશની માં જેણે અલી અ.સ. થો દુશ્મની કરી તેણે રસુલ સ.થો દુશ્મની કરી છે. જેણે અલી અ.સ.ને તકલીફ આપી છે. તેણે રસુલ સ.અ.વ.ને તકલીફ આપી. રસુલ સ.ને તકલીફ આપી તેણે અલ્લાહને તકલીફ આપી. કુઅનિ મજૂદમાં

અલ્લાહ તઆતા ઈરશાદ ફરમાવે છે ઈન્જિનિયરીન
ચુઅગ્રનલ્લાહ વ રસૂલહુ લઅન હોમુલ્લાહો ફીદ દુન્યા
વલ આખેરહ (સુ.અહ્રાબ સુ.૩૩ આ.પ૭) “બેશક
જે લોકો અલ્લાહ અને તેના રસૂલને ઈજા પહોંચાડે છે.
તેના ઉપર અલ્લાહે દુનિયા અને આખેરતમાં લઅનત
કરી છે અને તેમના માટે જલીલ કરનારો અજાબ તૈયાર
કર્યો છે. (સુ.અહ્રાબ આ.પ૭)”

રસૂલે ખુદા સ.અ.વ.ને તકલીફ પહોંચાડવી એ
એટલો મોટો ગુનાહ છે કે જ્ઞાણે તેણે અલ્લાહ ને
અગ્રીયત પહોંચાડી.

તફસીરે અલી ઈબ્ને ઈબ્રાહિમમાં લખ્યુ છે.
આમાં તે લોકો શાભીલ છે કે જેણે અલી અ.સ.નો હક
ગસ્બ કર્યો, જેણે ફાતેમા ઝહરા સ.અ.નો હક ગસ્બ
કર્યો અને તેમને તકલીફ પહોંચાડી. જેમકે રસૂલે ખુદા
સ.અ.વ. ફરમાવ્યું જેણે ફાતેમા (સ.અ.)ને ઈજા
પહોંચાડી તેણે મને ઈજા પહોંચાડી.

મજમઉલ બચાનમાં અબુખાલીદ વાસતી એ
જ.ઝેન્થો તેમણે તેમના પિતા ઈ.સજજાદ અ.સ. થો

તેમણે ઈ.હુસૈન અ.સ. થો તેમણે અલી અ.સ. થો અને તેમણે રસુલે ખુદા સ.અ.વ.થો ફરમાવ્યું કે રસુલે ખુદા સ.અ.વ. એ પોતાના માથાનો વાળ પકડીને મને ફરમાવ્યું, ચા અલી અ.સ. જેણે તમારા એક વાળને પણ અજીવ્યત આપી તો તેણે મને અજીવ્યત આપી, જેણે મને અજીવ્યત આપી તેણે અલ્લાહને અજીવ્યત આપી અને જેણે અલ્લાહને અજીવ્યત આપી તેના પર અલ્લાહની લઅનત છે. (તફસીરે નુરુસ્સકલેન ઉર્દુ, ભાગ-૭, પેજ.૪૫)

આમ આપણે કુર્અન અને હંઈસની રોશનીમાં જોયું ક જેણે એહલેબૈત ને અજીવ્યત આપી, તેનું ઠેકાણું જીવનમ છે.

અલી અ.સ. થો જિલાફતને ગરબ કરવુ. જ.જહરા સ.અ.થો ફંકનું છીનવી લેવુ, સાહેબે આયત તતહીરનાં દરવાજને સળગાવવો, શું મદીનાનાં મલઉન અને ઝાલીમોનાં આ કામોએ રસુલે ખુદા સ.અ.વ. ગમગીન અને રજુંદા નથો કર્યા?

અમીરુલ મોઅમીન અલી ઈબને અબી તાલીબ
અ.સ.ની વિલાયતની અનેક સાબિતી છતા અલી
અ.સ.થી જિલાફતનું છીનવી લેવુ એ શું મોટો ઝુલ્ભ
નથો ? અલી અ.સ. ની વિલાયતની સાબિતિ માટે
આપણે વાકેઆત જોઈએ.

હજરત અમ્મારે યાસીર (ર.અ.) થો રિવાયત છે
કે એક વખત હું અમીરુલ મોઅમેનીન અલી અ.સ.ની
સાથ હાજર હતો. આપ મને કુફાની બહાર બે ફરસખ
દુર લઈ ગયા. અમે ત્યાં બજલા નામના સ્થળે
પહોંચ્યા, તો કેટલા ચહુંદીઓ આપની પાસે આવ્યા
અને કહેવા લાગ્યા, ચા અલી અ.સ. અગર આપ
ઈમામ છો, તો અમારા પ્રશ્નોનાં જવાબ આપો.

મૌલાએ કાએનાતે ફરમાવ્યુ, બેશક હું
અલ્લાહની તરફથી ઈમામ છું. તમે જે પ્રશ્નો હોય તે
પુછો, અલ્લાહનાં હુકમથી હું જરૂર જવાબ આપીશ.

ચહુંદીઓએ પુછ્યુ કે અમારા અગાઉના બાપ
દાદા પર દાદા પાસે એક પથ્થર હતો જેના ઉપર છ
અંબીયાના નામ કોતરેલા હતા. તે પથ્થર ખોવાઈ ગયો

છે, આપ તે પથ્થરને શોધી આપશો, તો મહેરબાની થશો. આપ તે લોકોને લઈને એક સુકી જગ્યા પર આવ્યા. જ્યાં રણમાં રેતીના ઢગલા હતા. આપે હવાને હુકમ આવ્યો કે આ રેતીને ઉડાવીને લઈ જા, જેથો જમીન દેખાય. હવાએ મૌલાએ કાએનાતનાં હુકમ મુજબ અમલ કર્યો. જમીન દેખાવા લાગી. તેના પર એક મોટો પથ્થર દેખાયો. મૌલાએ ફરમાવ્યુ આ જ તે પથ્થર છે. તે લોકોએ જોયુ તો કહેવા લાગ્યા આ તે પથ્થર નથો, આમાં નબીઓના નામ દેખાતા નથો. અલી અ.સ.એ કહ્યુ આ જ તે પથ્થર છે. પથ્થરને ઉલ્ટાવી દયો અને તેના ઉપર નબીઓના નામ મૌજુદ છે. હાજર તમામ લોકોએ પથ્થરને ઉલ્ટાવવાની કોશીષ કરી, ભેગા મળીને પણ પથ્થરને ઉલ્ટાવી ન શક્યા. પછી મૌલાએ કાએનાત પથ્થરને ઉલ્ટાવી દીધો. જેમાં છ અંબીયાઓના નામ હતા.

૧. હિન્દુ આદમ અ.સ.
૨. હિન્દુ જુહ અ.સ.
૩. હિન્દુ ઈંગ્રિષ અ.સ.
૪. હિન્દુ મુસા અ.સ.
- ૫.

દ્રાવિકા અ.સ. ક.દ્રાવિકા મોહમ્મદ મુસ્તાફા
(સ.અ.વ.) (સલવાત).

ત્યાર બાટ તમામ ચહુંદીઓએ એક અવાજમાં ગવાહી આપી કે અલ્લાહ તથાલા સિવાય કોઈ માનબુદ્ધિ નથો. દ્રાવિકા મોહમ્મદ (સ.અ.વ.) અલ્લાહના રસૂલ (સ.) છે અને આપ અમીરુલ મોઅમેનીન સૈચાયદુલ વસીયીન ખલીફાએ બરહુક અને જમીન ઉપર અલ્લાહની હુજુર છો. (અલી અ.સ.ના મોઅજીઝા, પે. ૧૩ થી ૧૫).

મૌલાએ કાએનાત કે જેમના ફક્તાએલ એટલા છે કે અગર જમીન કાગળ બની જાય, દરિયા શાહી બની જાય અને તમામ જીવનાત અને ઈન્સાન ભેગા મળીને લખવા બેસે તો પણ મૌલાએ કાએનાતનાં ફક્તાએલને લખી નથો શકતા.

આવા અગણિત અને અનંત ફક્તીલતોના માલિક, રહેમદિલ અને કરીમ ઈમામ અ.સ.ની સાથ દુશ્મનોએ કેવો વ્યવહાર કર્યો.

શહેરાઈ ઉભે કુલસુભથો મન્કુલ છે કે બાબા અલીએ મુર્તુજાએ ૧૮ મી રમજાનના ઈફતારી અમારા ઘરે કરી .મેં જવની રોટી, થોડું નમક અને દુધ રાખ્યું. મારા પિતાએ ફરમાવ્યું, શું તમે કયારેય તમારા બાપને એક સમયે બે નેઅમતો ખાતા જોયા છે. એક વસ્તુ હટાવી લ્યો. આપે નમક અને રોટીથો ઈફતાર કરી. પણી ઈબાદતમાં મશગુલ થયા.

અડધી રાત્રે આપ મરજીદ તરફ ગયા. ઈબાદત બાદ સુબ્હે સાંદિક વખતે અજાન કહી. જોયું કે, ફર્શે મરજીદ પર ઈબ્ને મુલ્જુમ (લ.અ.) ઉધો પડેલો છે. આપે તેને ઉઠાડ્યો. જ્યારે આપ નમાઝે સુબ્હમાં મશગુલ થયા, મલઉન ઈબ્ને મુલ્જુમે તલવારનો એવો વાર કર્યો કે આપ સજદામાંથી માથ ઉપાડી શક્યા નહિ. જુબ્રઈલે અવાજ આપી. ખુદાની કસમ હિંદાયતના અરકાન પડી ગયા. અલી અ.સ.ને કટલ કરી દેવામાં આવ્યા.

ઝખ્મી સરમાંથી ખુન ખુબજ વહી ગયું . આપને ઘરે લઈ ગયા. મૌલા કહે છે. બેટા હસન મારા કાતિલને

એક ઝરબત લગાવજો, તેના અવયવો કાપશો નહીં. અય અમારા રહેમટિલ મૌલા કાતિલનો એટલો બધો ખ્યાલ, પણ કરબલામાં આપના ભુખ્યા તરસ્યા હુસૈનના શરીર મુબારકને દુશ્મનોએ પામાલ કરી દીધું. હાય! લાશએ હુસૈન અ.સ. ઉપર ઘોડા દોડાવવામાં આવ્યા.

જ્યારે આપના માટે દુધ લાવવામાં આવ્યું તો ઈંબને મુલ્જુમને એ વખતે તરસ લાગી, તે કહેવા લાગ્યો અય અલી હું ખ્યાસો છું. આપે ફરમાવ્યું બેટા હસન આ દૂધ તેને પીવડાવો. લોકોના એઅતેરાજનો જવાબ આપતા ફરમાવ્યું, તરસ્યાને પીવડાવું દરેક મજહબમાં છે. ભલે પછી કાઝીર કેમ ન હોય.

હાય અફસોસ કરબલામાં આપની ઓલાણી તરસ પર કોઈ રહેમ ખાવા વાળું ન હતું, ઈમામ હુસૈન મજલુમ આખરી શ્વાસ સુધી ફરમાવતા રહ્યા, અય લોકો હું નબોનો નવાસો, અલી-ફાતેમાનો ફરજંદ છું. મને થોડુંક પાણી પીવડાવી દયો, પણ કોઈએ એક ધુંટ પાણી ન આપ્યું.

અજાદારો આખરીકાર ૨૧ મી રમજાનના મૌલા વસીયત કરે છે અને એહલોઅચાલ પર આખરી નજર કરે છે. મૌલાની શહાદત થતા હસનેન અમામા સરો પરથી ઉતારે છ. માથ અને છાતી પીટે છે.

બાપની મચ્યતને નજ્ફે અશરફ તરફ લઈ જાય છે. જચારે મૌલાના બદનને ખાકમાં સુપુંદ કરી ધરે આવે છે. ખંઢેરમાં જુઅે છે કે એક અંદ્ય શાખ્સ રોતો હોય છે. તેની પાસે જઈ મૌલા હસન રોવાનો સબબ પુછે છે. તે કહે છે કે મારો એક હમર્દિં હતો, દરરોજ મારી પાસે આવતો અને પોતાના હાથોથો મને ખાણુ ખવડાવતો, પાણી પીવડાવતો આજે ત્રણ દિવસ થયા, તે નથો આવ્યા. આ સાંભળીને હસનેન રોવા લાગે છે. કહે છે, તે હવે નહી આવે, તેઓ મારા પિતા હતા, તેઓ શાહીદ થઈ ગયા. આ સાંભળી તે શાખ્સ પણ મૌતની તમના કરે છે.

મજલીસ - ૪

માસસુમા એ કુમ સ.અ.ની ડિયારતની ફક્તીત અને મસાએબ.

બીસ્ભીદ્વા હીર રહ્મા નીર રહીમ. કાલલ ઈમામો અર
રેઝા (અ.સ.)

“મન જારલ માઅસુમા બે કુમ કમન જારની”
(સલવાત)

ઈમામ અલી રેઝા અ.સ.એ ફરમાવ્યું : જે શાખસ
માઅસુમા (સ.અ.)ની કુમ માં ડિયારત કરે તો એવું છે
કે જાણો તેણો મારી ડિયારત કરી.

આ હદ્દીસે મુખારેકા એ બાબત તરફ ઈશારો કરે
છે કે જ. માસુમાએ કુમ (સ.) ની ડિયારત કરવાનો
સવાબ ઈ.અલી રેઝાની ડિયારત કરવા જેટલો છે.

ઇ.અલી રેઝા અ.સ.ની ડિયારતના સવાબ
અને ફક્તીતમાં અસંખ્ય રિવાયતો છે. જેમકે ઈ.મુસા
કાડિમ અ.સ. : જે મારા ફરજંદ અલી રેઝા અ.સ.ની
ડિયારત કરે તો તેનો ૭૦ હજનો સવાબ મળશે.

રાવી ખૂબજ આશ્વર્ય થયુ, કહ્યુ ૭૦ હજ! ઈમામ અ.સ.એ કહ્યુ : ૭૦,૦૦૦ હજ રાવીનો આશ્વર્યનો પાર ન રહ્યો. ઈમામ અ.સ.એ ફરમાવ્યું કચામતના દિવસે આગલા ઝમાનાની જ બુઝુર્ગ હસ્તી હજરત નુહ, હજરત ઈબ્રાહીમ, હજરત મુસા, હજરત ઈસા અને આ ઝમાનાની જ બુઝુર્ગ હસ્તીઓ હજરત મોહમ્મદે મુસ્તિફા (સ.અ.વ.) હજરત અલી અ.સ., હજરત હસન અ.સ., હજરત હુસૈન અ.સ. હશે અને જેઓએ અઈમ્મા અ.મુ.સ.ની કબ્રોની ડિયારત કરી હશે, તેઓ પણ અર્શ પર આ બુઝુર્ગ હસ્તીઓની સાથ હશે. ખરૂ પુછો તો જેઓએ મારા ફરજંદ હ. અલી રજા અ.સ.ની કબ્રની ડિયારત કરી હશે, તેઓ બીજા કરતા ઉચ્ચા દરજજે હશે અને તેઓને સવાબ પણ વધુ મળશે.

ઈમામ તકી અ.સ.: - મન ઝાર અમૃતી બે કુમ ફલહુલ જન્નત
જે કુમ માં મારી ફઈની ડિયારત કરે તેના માટે જન્નત છે.

ઇમામ અલો રેડા અ.સ. :- મન ઝાર હા આરેફન બે
હક્કીન ફલહુલ જન્નત

જે માસુમાએ કુમની ડિયારત તેમના હકની
મઅરેફત રાખીને કરે તેના માટે જન્નત છે. અગ્રીજાને
ગિરામી ઉપરોક્ત હદ્દીસમાં મઅરેફતને જરૂરી શર્ત
ગણવામાં આવી છે.

આપનું નામ ફાતેમા કુબરા, લકબ માસુમા.
આપના પાલિદ ઈ.મુસાકારિમ અ.સ. ને જ દીકરીઓ
હતી, જેમના નામ ફાતેમા કુબરા, ફાતેમા પુસ્તા,
ફાતેમા ઉખરા, ફાતેમા સુગરા.

આપ (સ.)ની વિલાદત તારીખ ૧ ડિસ્કાદ
હિ. ૧૭૩ મદીનાએ મુનવરા

આપની વજાત ૨૮ વર્ષની વયે ૧૦ ર.આખર
હિ. ૨૦૧ શાહરે કુમમાં થઈ.

આપ વલીચુલ્લાહના દુખ્તર - બહન અને કુફી
છે.

જેમકે આપના ડિયારત નામામાં આપણે આ
રીતે સલામ કરીએ છીએ.

અસસલામો અલયકે યા બીન્તે વલીયયલીલાહ.
અસસલામો અલયકે યા ઉખ્ત વલીયયલાહ.
અસસલામો અલયકે યા અમૃત વલીયયલાહ.

આમ જે શહેરમાં મદ્કુન છે, તે શહેરની પણ
રિવાયતોમાં ફક્તીલતો બચાન થઈ છે.

જેમકે એક રિવાયત મુજબ આપણા નબી
(સ.) મેઅરાજની રાતે આ શહેર પરથી પસાર થયા તો
જોયુ કે ઈબ્લીસ બેઠો છે. આપ (સ.અ.વ.) કહ્યુ,
કુમ યા મલઉન - અચ મલઉન ઉભો થા

તેથી આ શહેરનું નામ કુમ પડ્યુ.

અલ્લાહનું હરમ મકકા છે, નબી (સ.) નું હરમ
મદીના, અમીરુલ મોઅમેનીનનું હરમ કુફા, અમો
એહલેબેત (અ.) નું હરમ શહેર કુમ છે. આપનો એક
લકબ કરીમાંદે એહલેબેત પણ છે.

આકા મુખ્તાર શોઅબાની કફ્શાદાર બચાન કરે
છે.

હિન્ડરત આયતુલાહ ઉજમા મરાશી નજફી
ફરમાવ્યુ :-

તેઓના પિતા મક્કાએ મુકર્રમા ડિયારત માટે ગયા - ત્યાં જઈને રોવા લાગ્યા અને હઝરત રસુલેખુદા (સ.અ.વ.)થી ચાહ્યુ કે હઝરત ફાતેમા ઝહરા (અ.સ.)ની કબ્રનું નિશાન બતાવો કે જેથો તેમની ડિયારત કરૂં. જ્વાબમાં જોયુ કે હઝરત (સ.) એ ફરમાવ્યું અચ મારા ફરજંદ ! તમારી માદરે ગિરામી ફાતેમા (સ.)ની કબ્ર છુપી રહેશે. તમે કુમ જાવ હઝરત ફાતેમા માઅસુમા (સ.)ની ડિયારત કરો કે તેમની ડિયારત એ ફાતેમા (સ.)ની ડિયારત કરવા બરાબર છે. (ઇનાયાતે માઅસુમા પે.પદ).

આકા નાસિર અસ્ગાર જાણે હરમે મુતહૃરના ખાદિમ બયાન કરે છે કે એક દિવસ હરમે મુતહૃરની કફશાદારી (બુટ ચખ્પલ સાચવવાનું કામ) કરીને ઘરે ગયો તો લોકોએ કહ્યુ કે તમારો ઇકરો ત્રણ માળના મકાનની અગાસી પરથી પડી ગયો છે. હું તરત હોસ્પિટલ ગયો ડોક્ટરને કહ્યુ કે મારા ફરજંદને બચાવી લ્યો.

ડોકટરે કહ્યુ અમે ઘણી કોશિશ કરી પણ તે મૃત્યુ પામ્યો છે. આ સાંભળીને એજ હાલતમાં હરમ તરફ રૂખ કરીને માસુમા પાસે મારા ફરઝંદની જુંગી માંગી. એવામાં બાળકે આંખ ખોલી અને બંધ કરી અને આ રીતે તેને ફરી જુંગી મળી

આજે ૧૪ વરસ એ બનાવને થઈ ગયા. મારો ફરઝંદ તંદુરસ્ત છે. (ઇનાયાતે માસુમા પે.૩૩-૩૪).

માઅસુમે કુમ ને મદીના કો છોડા ઓર આતી હૈ ખુરાસાન કે લીયે ઈરાનકે તરફ આતી હૈ ઓર અકેલી નહીંથી સાદાત કે સાથ આતી હૈ. બાજ રિવાયતો મેં યાણી કહા જાતા કે ઉસકો ઝહેર દીયા જાતા હૈ ઓર સાવે મેં મરીજ હોતી હૈ, સાવે મેં હી હાલત ઈતની બુરી હોતી હૈ માઅસુમે કુમ કી વો ખુદ કહેતી હૈ મેં અબ સફર કો તથ નહીં કર પાઉંગી. તમન્ના તો યાણી હૈ કી ભાઈ સે મુલાકાત કરુંગી કે તારીખ મેં તીન ભાઈ - બહેને ઐસે હૈ, વો એક દૂસરે કે બગેર નહીં રહ્યું પાતે હૈ. પહેલી જ.જ્યનબ ઓર ઈ.હુસૈન અ.સ. બીબી જ્યનબ ઈ.હુસૈન કી બગેર નહીં રેહ પાતી થો. દૂસરે ભાઈ-બહન

अली अकबर (अ.स.) और फातेमा सुगरा. ज.सुगराने भी यही कहा था, अय अली अकबर जब करबला पहोंचो तो हालात अर्छे हो तो मुजको बुला लेना, मैं तुम्हारे बगेर नहीं रेह सकती. यही तो कहा था फातेमा सुगराने अली अकबर से.लेकिन अफ्सोस जब फातेमा सुगरा का कासीद पहोंचता है आशुर का दीन था और जब कासीद पहोंचता है और नामा देता है ई.हुसैन को और उस वक्त ई.हुसैन ज.अली अस्गर को दफ्नाते हैं तो कासीद सलाम कहेता है. ई.हुसैन को तअजुब होता है के इस गरीबी की आलम में मुजे कोन सलाम कहेता है. आप पीछे मुड़के देखते हैं. कासीद कहेता है मैं कासीद हुं मे आपकी बेटी का खत ले के आया हुं. खत मैं लीखा था अय बाबा ! अब तो मेरा छोटा भाई धूंटने चलता होंगा. ईमामने कहा अय कासीद सुगरा से कहेना के जूस अली अस्गर की बात करती है, उसको अभी मैंने दफ्नाया. और खतमें लीखा था अय बाबा अली अकबर से पुछो के क्यां हुंवा उनहोंने मुजे वादा कीया था के अगर हालात अर्छे

होंगे तो वो मुजे बुलाएंगे और इमामने कासीद से कहा के आओ कासीद में तुम्हे दीखाता हूं अली अकबर का लाशा। अली अकबर तो हुंमेशाकी नीट के लिये सो गया है।

इ.रेझा (अ.स.) और माअसुमे कुम। मासुमे कुमली भाई के बगेर नहीं रेह पाई। इस लिये भिलो का सफर तय कीया, सावे में मरीज हुई। मासुमे कुमने कहा की में अब आगे का सफर नहीं तय कर पाउंगी तो कुम से मुसा इब्ने ख़ज़रज जो मोहीब्बे ऐहलेबेत हैं उसने कहा। हम आपको कुम की तरफ ले जाएँगे। तारीख बतलाती है की सोला या सतराह दीन कुम में रही। उसके बाद रहेलत करती है और माअसुमा की शहादत होती है। अजादारो मासुमे कुम को गुस्सा दीया गया। कहन पहेनाया गया। जनाझा तैयार हुआ और अब गुफ्तगुं हो रही थी की कौन माअसुमे कुम को कछमे उतारे, तो कीसीने कहा एक बहोत बुझुर्ग सैयद है जो तकपा और परहेझगार भी है उसको बुलाया जाया। अब गुफ्तगुं हो रही थी तो दो नकाब पोश आए, जो

कीसी से बात नहीं करते हैं और नमाझे जनाऊं पढ़ते हैं और एक शाखने जनाझे को उठाया और दूसरे शाखसीयतको पास कीया और दुसरी शाखने उसको कब्रमें लीटाया, अल्लामा मजलीसी लीखते हैं ये यकीनन ईमामे रेझा अ.स. और ईमामे जवाद अ.स. होंगे जो बीबी माअसुमे कुम को दृश्याने आये होंगे. मैं कहुंगा अय बीबो आप तो बहुत खुशनसीब हैं, जब हम आपके हरम मे आते हैं तो शानदार हरम है, आलीशान हरम है, अय बीबी आप भी फ़ितेमा हैं, आप भी माअसुम की बेटी. एक और फ़ितेमा हैं जो मटीने में तशरीफ़ फ़िरमा है. पर उनका हरम नहीं है, उनकी कब्र तो विरान है. झाएर जब जाते हैं, तो डियारत भी नहीं कर सकते. इकत बाहर से सलाम भेजते हैं, मैं कहुंगा ऐ शहेझाई आप जब डिंडा थो, तब भी मञ्जुलमा थो और शहादत के बाट भी मञ्जुलमा हुइ के आप की कब्र को भिसभार कर दीया गया.

व सयाअलमल लझीना झलझू अंच्या भुनक्लेबीय
यनक्लेबून.

ਅਲਾ ਲਅਜੁਧਾਹੇ ਅਲਲ ਕੌਮੀਤ ਜਾਲੇਮੀਨ...

મજલીસ - ૫

દુઆની ફરીલત અને જ.ઉમ્મે હંબીબા અ.ર.થો મુલાકાત.

બીસ્મિલાહીર રહમાનીર રહીમ.

વ કાલ રજબોકુમ ઉદાની આસ્તાનું ભસ્કુમ “અને
તમારો પરવરદિગાર ફરમાવે છે કે
તમ મારાથી દુઆ માંગો, હું તમારી દુઆઓને કબુલ
કરીશ.”

આગાર આપણે કોઈપણ મુસીબતમાં હોઇએ કોઈપણ
બિમારીમાં હોઇએ આપણે
એહલેબેત (અ.મુ.સ.) નાં વસીલાથી અષાહુથી દુઆ
। માંગવી જોઈએ. આપણી કોઈપણ હાજત હોઈતો
ઈમામ (અ.સ.) નાં વસીલાથી પુરી થાય છે. એક વાક
'ઓ સાંભળીએ.

ઇ.હુસૈન અ.સ.ની વિલાદતના સમયે ફિતરુસ
નામનો ફરીદતો આવે છે, જે

ઇ.હુસૈન અ.સ.ના જુલાને રૂપર્ચિ કરે છે તો ઇ.હુસૈન
અ.સ.એ તેને બાલો પર આપે છે.

એહલેબેત (અ.મુ.સ.) નાં વસીલાથી અષાહ પાસે દુ
આ માંગવી જોઈએ, કારણ અષાહની હુજજત બાબુ

છાહ છે, અછાહ સુધી પહોંચવાનો દરવાજો છે. આજ
‘આપણાને જે કંઈ નેઅમતો મળી રહી છે. તે વક્તન
। ઈમામનાં વસીલાથી મળે છે. વરસાદ વરસે છે. ગાંડ
ઉપર ફુણ આવે છે તો તે ઈમામ અ.સ.ના વસીલા
થી. બલ્કે આ કાએનાતનું વુજુદ વક્તના ઈમામનાં
વુજુદનાં લીધે છે. ઈ.સાંદિક અ.સ. “અગાર આ જ
મીન ઉપર હુજજતે

ખુદા ન હોય તો આ જમીન તેના રહેવાસીઓ સાથે
ધસી જાય”.

આવો આપણે એક બીજો વાકેઓ જોઈએ. એ
ક વખત અઝુદ્ધાહ નામનો માણસ જે ઈમામે ગુમા
ના અ.સ.નો ખાસ મોટીબ (ચાહવાવાળો) હતો. એક
રાત્રે લગ્ન

પ્રસંગમાથી જઈને આવી સુઈ જાય છે. અડધી રાત્રે
જાગે છે, તરસ લાગે છે. ઉભો થવા ચાહે છે.

પરંતુ ઉભો નથી થઈ શકતો. તેની પત્નીને અવાજ
આપે છે કે મને શું થઈ ગયું? હું

ઉભો નથી થઈ શકતો. તેની પત્ની કહે છે કે તમને
કદાચ પગામાં ખાલી ચડી ગઈ હો. અઝુદ્ધાહ કહે
છ કે ખાલી નથી ચડી.. બધા જાગી જાય છે. જુઅે
છે તો અઝુદ્ધાહને

લકવો થઈ ગયો. તેના બંને પગ ખોટા પડી ગયા. ઘરમાં બધા પરેશાન થઈ જાય છે.

સવારે તેઓ અબ્દુલ્હાણનાં મિત્ર આસ્તારને બોલાવે છે. તે ડોક્ટર લાવે છે. ડોક્ટર કહે છે કે અબ્દુલ્હાણને પરેલીસીસ એટલે લકવા થઈ ગયો છે. આ બિમારીની કોઈ દવા નથી.

તમે ગમે ત્યાં જાવ આ પગ સાજા નહીં થાય. અબ્દુલ્હ હું ખૂબ દુઃખી થઈ જાય છે. મનમાં ને મનમાં ઈમામે ગમાના અ.સ.ને પોકારે છે કે યા મૌલા, તમે જ મારો બિમારીને દૂર કરીશકો છો. તમે જ મને શિફા આપો. રડતા રડતા તે સ્વીકારી જાય છે. રાતે સ્વપનામાં તે એક નુરાની શાખસને જોવે છે. તે ઈમામે ગમાના અ.સ. હોય છે. તેઓ અબ્દુલ્હાણને કહે છે

અબ્દુલ્હાણ ઉભો થા. અબ્દુલ્હાણ કહે છે કે મારા પગ ખોટા પડી ગયા હું કેમ ઉભો થાવ. ઈમામ અ.સ. હુથ લંબાવે છે અને કહે છે કે મારો હાથ પકડીને ઉભો થા. અબ્દુલ્હાણ

સ્વપનમાં જ ઈમામ અ.સ.નો હાથ પકડે છે અને ઉભા થઈ જાય છે અને જાગી જાય છે. પોતે પથારીમાં થી ઉભા થઈ જાય છે અને ચાલવા માંડે છે. પોતે જોવે છે, તો તેઓ સાજા થઈ ગયા. ડોક્ટર પાસે જા

ય છે. તો કોકટર કહે છે કે આ બિમારી એવી હતો ક
‘જેનો

ઇલાજ આ દુનિયાનાં કોઈ કોકટર પાસે ન હતો.

તો આ કિસ્સો એ વાત સાભિત કરે છે કે ઈમામ
અ.સનાં વસીલાથી આપણી હાજતો પુરી થાય છે. મુ
શેલીઓ દૂર થાય છે અને બિમારીમાં શફા મળે છે.

તમને બધાને કદાચ સવાલ થાય કે ઈમામ અ.સ
.થો કઈ રીતે મદદ માંગવી કંઈ રીતે દુઆ કરવી?

જ્યારે કોઈ પણ મુશ્કેલી આવે તો આપણે આપ
ણા વક્તવનાં ઈમામ અ.સ. ને એક
સલામ કરીએ. અસ્સલામો અલયક યા સાહેબજાન
માન અદરીકની અને આપણે
આપણી મુશ્કેલીઓને બતાવીએ તો યકીનન આપ
ણા મૌલા અને આકા અને આપણા
ગ્રમાનાનાં ઈમામ આપણી હાજતને પુરી કરણે કાર
ણ કે તેઓ આપણા ઝુણાની પિતા છે.

આવો આપણે દુઆનાં એક નાનકઠા પ્રસંગને વ
દ કરીએ અને મજલીસ તમામ.....

ઇ.હુસૈન અ.સ.અને આપના અન્સારો અને અસ
હાબો અક્ષાહની રાહમાં ભુખ્યા અને પ્રયાસા શહીદ
થઈ ગયા. એહલેહરમ ઉપર ગુલમો સીતમ કરવામાં

આત્મા. કાફલો શામનાં બાગ્રારમાંથી પસાર થતો હતો. નાનકડી સકીના ઈંહણાઈ સકીના ચાર વર્ષની સકીનાં, ઈ.હુસૈન અ.સ.ની લાડલી સકીના ખુબ પણ એસી હતી. કાફલો એક જાયા પરથી પસાર થયો. સકીના થી બોલાઈ ગયુ. હાય પ્રયાસ, અલ અતશ. એક ઔરત પાણી લઈને આવે છે અને કહે છે આ નાની બરચીને પાણી પીવરાવો જ.સકીના એ પાણી હાથમાં લીધુ. તે ઔરતે કહ્યુ અય બીજી જયારે આ બરચી પાણી પીઈ લે તો મારા માટે દુઆ કરાવી દેજો કારણકે યતીમ અને અસીરની દુઆ જલ્દી કબુલ થાય છે. જ.ગ્રાનબે સકીનાનો હાથ રોકી દીધો અને કહ્યુ કે બેટા! પહેલા દુઆ કરી લો, પછી પાણી પીજો. જ.ગ્રાનબ સ.ા.એ કહ્યુ અય ગઈના તમારી શું હાજત છે? તમારી હાજત બયાન કરો..તે ઔરત કહ્યુ કે મારી પહેલી હાજત એ છે કે જે રીતે તમે વતીમ અને અસીર થયા તે રીતે અમારા બાળકો યતીમ ન થાય.

માસુમ સકીનાએ નાના નાના હાથોને બલંદ કર્ય અને દુઆ કરી દીધી. તારી બીજી દુઆ શું છે? તે ઔરતે કહ્યુ કે મારો શૌહર પરદેશમાં છે તે સહી સલભિત પાછો આવી જાય. જ.સકીના સ.ા. એ આ પ

એ દુઆ કરી દીધી. અય ઔરત તારી ત્રીજી દુઆ શું છે? તે ઔરતે કહ્યુ. મારી તમણા છે કે અસ્થાન મને મદીના જવાનું નસીબ કરે. જ.ગ્રયનબ સ.ા. મદી નાનું નામ સાંભળતા ચોકી ગયા, મદીના વાદ આવી ગયુ. પુછયુ અય

ઔરત તું મદીના જઈને શું કરીશા? તેણે જવાબ આ પ્યો હું મારા મૌલા હુસૈન અ.સ. અને શોહુરાઈ ગ્રય નબ સ.ા.નો રિયારત કરવા ચાહું છું. જ.ગ્રયનબ સ.ા. કહે છે કે તું

તારી શોહુરાઈને ઓળખી જઈશા.. કહ્યુ કેમ નહીં.
હું તો જ.ગ્રયનબ સ.ા.ની કનીગ ઉભે હબીબા છું
.. મે અમની ઘણી જિદમત કરી છે. જ.ગ્રયનબ સ.
ા. રડતા રડતા

બોલ્યા અય ઉભે હબીબા હું જ ગ્રયનબ છું. અને
તારા મૌલા અને આકા હુસૈન અ.સ. નું સર નેજા પર
છે. મારા ભાઈ હુસૈન અ.સ.ને શહીદ કરી દેવામાં આ
ત્યા અને અમને

અસીર અને બે પદ્દ ફેરવવામાં આવી રહ્યા છે. હું જ
ગ્રયનબ છુ. જ ઉભે હબીબાએ
જયારે સાંભળ્યુ તો માતમ કર્યુ. રડતા લાગ્યા. ગાઢ
ખાઈને પડી ગયા, માથુ ફાટી ગયુ

ਅਨੇ ਕੁਝ ਜ਼ਸਤਮਾਂ ਪਰਵਾਗ ਕਰੀ ਗਈ. ਅਲਾ ਲਾਨਨਤੁ
ਛਾਹੈ ਅਲਲ ਕਵਮੀਗ ਰਾਲੇਮੀਨ.

મજલીસ - ૫

પોતાને અને પોતાની ફેમીલીને જહનનમની આગથો બચાવો.

અષાહુ તબારક વ તાલા કુઅનિ મજૂદમાં સુ.
તહ્યીમ સુરાં.૫ માં ઈરશાદ ફરમાવે છે.
ભીરમીષા હીર રહ્યા નીર રહીમ.
યા અટયોહષળીન આમનુ કૂ અન્ઝોસકૂમ અહલીકૂ
મ નારો.

“આય ઈમાન લાવનારા ઓ તમે તમારી જાત
ને અને તમારા ઘરવાળાઓને
(ફેમીલીને) આગથી બચાવો.”

આ આયતમાં અષાહુ તાલા મોઅમીનોથી
કહી રહ્યો છે કે તમે તમારી જાતને અને તમારા કુટું
બને જહનમની આગથી બચાવો...અગાર મોઅમીન
ઈમાન લાવ્યા પછી આગથી સલામત હોતે તો અષા
હ આ વાત ન ફરમાવતે.

આ આયતમાં અષાહુ તબારક વ તાલા
એ લોકોને કહી રહ્યો છે, જે વાકેઅન મોઅમીન છે.
અટલે કે મોઅમીન ઉપર ઈમાન લાવ્યા પછી બે મ
હત્વની જવાબદારી છે અને તે ઈમાનની શર્ત પણ છ

’. એકતો પોતાને જહિઝમની આગથી બચાવે અને પોતાના કુટુંબને, ફેમિલીને, ઘર ના સભ્યોને જહિઝમ ની આગથી બચાવે.

આપણી ડયુટી છે. આપણી જવાબદારી છે. કે આગાર ઈમાન લાવ્યા છો, તો એવા આમાલ (કાય્યો) કરો કે તમે ખુદ દોગ્ગખની આગથી બચી શકો અને પોતાના ધરના

સભ્યોને પણ એ રૂતા ઉપર ચલાવો કે જેથી તેઓ પણ આગથી બચી જાય.

મૌત એવી ચીજ છે, જેનાથી કોઈ બચી નથી શકવાનું પરંતુ કેટલીક મૌત એવી છે, જેનાથી બચવા માટે દુઆ કરવી જોઈએ ..કે અથ અષ્ટાહું તુ અમને એવી મૌતથી બચાવ જેમકે કુબીને મરવાથી, સળગીને મરવાથી, મકાન કે પહાડીમાં દબાઇને મરવાથી, વા અકરમાતથી મરવાથી, અષ્ટાહુથી પનાહ માં ગવી જોઈએ, કારણકે આ પ્રકારની મૌતમાં ઈન્સાન ને ગુનાહુથી બચવાની તક નથી મળતી. આગાર મૌત ના આસારથી પહેલા તૌબા કરવાની તૌફિક મળે, તો જ ગુનાહોની તૌબા કબુલ થાય છે.

આ પ્રકારની મૌતથી બચવા નમારે સુઝહ અને નમારે મગારીબ પછી ૭ વખત આ પમારો પઢવું જો ઈએ. બિસમીલ્હા હીર રહમાનીર રહીબ. લા હૃત્ય વલા કુત્વત ઈલ્હા

બિલાહીલ અગ્રીબ.

સુઝહની નમારુ પછી ૧૦ વખત આ પ્રમારો પઢ

સુઝહાનિલ અગ્રીમે વબે હૃમ્દેહી, લાહૃત્ય વલા કુત્વત ઈલ્હા બિલ્હાહીલ
અલીટયીલ અગ્રીબ તો ખુદા આપણાને આ પ્રકારની મૌતથી બચાવશો. પરંતુ આ બધી મૌતમાં સૌથી વધારે તકલીફ આપનારી ભયાનક મૌત આગથી સળગીને મરવું છે. અગાર કોઈ આગમાં સળગોલી લાશાને જોઈ લે તો પણ વરસો સુધી દિમાગમાંથી તેની વાદ નહીં બુંસાય .

અગાર કોઈનાં ઘરમાં યા દુકાનમાં થોડી આગ લાગે તો દોસ્ત તો ઠીક દુર્ભાગ્ય પણ મદદ માટે દોડી આવે છે. આગ બુગ્ગાવી દે છે. ઈમરજન્સી પર ફોન કરવાથી સરકારી મદદ પણ મળે છે. દુન્યવી આગથી બચવા માટે, બચાવવા માટે આપણો કેટલું દ્વારાન

આપીએ છીએ, પરંતુ દોગ્રાની આગાથી બચવાની ક
` બચાવવાની કોઈ ફીઝ કરતા

નથી. એ દોગ્રા કે જેની દરેક ચીજ આગાથી બનેલી
છે.

દોગ્રા એ જાયાનું નામ છે. જેની જમીન આ
ગાની છે, જેનું આસમાન આગ છે.

જેનું ફર્દી આગ છે. જેનું ખાણું આગ છે. જેની જંગીરા
આગાની બનેલી છે. આટલી સખત આગ કે જેનું ત
સંપુર્ણ પણ ન થઈ શકે.

તમને કદાચ વિચાર આવે કે આવી આગમાં ક
ંઈ નાખવામાં આવે તો ૧-૨ સેકન્ડમાં સળગીને મરી
જાય, પરંતુ આખેરતનો નિગ્રામ અલગ છે. ત્યાં મૌ
ત નથી. જેટલી વાર આગમાં સળગાશે. અષ્ટાહ ફરીથ
૩ નવી ચામડી આપશે.

આવી દર્દનાક આગાથી બચવા અષ્ટાહ મોઓમીન
થી ખિતાબ કરી રહ્યો છે.

કુ અન્ફોસ કુમ અહુલી કુમ નારા. તમે તમારી જ
તને અને તમારા ઘરવાળાઓને
આગાથી બચાવો.

અય ઈમાન વાળાઓ એવી દીનદારી ઈઃતેયાર ક
રો કે તમે પણ આગાથી બચી જાવ અને તમારું કુદુંબ

પણ. દીનદારી એટલે જાણી લ્યોકે અસ્તાહે આપણા
માટે શું વાળુબ

કર્યું છે? તેને આદા કરી દયો. અને જાણી લ્યોકે આ
સ્તાહે આપણા માટે શું હુરામ કર્યું છે? હુરામ અને હુર
મ કામથી બયો. અગાર આ બે વાત ઉપર અમલ કર
ઓ એટલે કે વાળુબાતની અદાએગી અને હુરામ કા
ચોથી પરહેજ તો તેનું નામ જ તકવા છે. તેજ પરહેજ
ગુણારી છે. આ જ દીનદારી છે અને તેના લીધે જ ઈ
ન્સાન પોતે પણ દોગુખની આગાથી સલામત રહેશે
અને પોતાના ફેમીલીને પણ આજ દીતે દોગુખની આ
ગાથી બચાવી શકશે. આજે અગાર આપણે આપણા
ઘરોને, સમાજને જોઈએ તો દોગુખથી બચાવવાવા
ખા કોઈ નથી પરંતુ દોગુખમાં લઈ જનારા ઘણા બધ
ા છે.

દાખલા તરીકે અગાર કોઈ શૌહર તેની પત્નીને મા
જબુર કરે કે તે ચાદર ન પહેરે પોતાના દોટતોની સા
મે ખુલ્લા માથે આવે, દોટતોની દાવત કરે. આ પત્ની
ઉપર દબાણ કરનાર શૌહર નથી પરંતુ તે દોગુખની
આગમાં ધસડી જનારો છે.

તેજ રીતે અગાર ઓરત પોતાના પતિથી હરામ કાર્યની ખવાહિશ કરે, સિકાયત કરે તો તે પણ દોગ ખની તરફ શૌહરને લઇ જઈ રહી છે.

રસુલે ખુદા સ. ફરમાવે છે : એ શૌહર (પતિ) મંલઉન છે. તે શૌહર ઉપર ખુદાની લઅનત છે, જે પોતાની પત્નીને બારીક (પાતળા-પારદર્શક) કપડા પહેરવાની રજા આપે, એવા પ્રોગામમાં કે જયાં મર્દી અને ઓરતો સાથે હોય ત્વાં જવાની રજા આપે, તો તેની પત્ની જેટલા કદમ ચાલશે તે દરેક પગલે પગલે તે શૌહર માટે દોગખમાં એકએક ઘર બનતુ જશે.

તેજ રીતે અગાર ઓરત તેના શૌહર (પતિ)ની દ્વારા વગાર ઘરની બહાર નીકળી તો તેના દરેક પગલે તેના માટે દોગખમાં એકએક ઘર બનતુ જશે. અગાર આપણે ચાહીએ કે આપણા ઘર માં બરકત થાય તો ઘરમાં બરકત તકવા અને પરહેરુગારીથી આવે છે. ઘરમાં બરકત હુલાલ કમાણીથી આવે છે. ઘર માં બરકત હુકુક (હક્કોને) આદા કરવાથી આવે છે. ઘરમાં બરકત વાળુબાતને આદા કરવાથી આવે છે. ઘરમાં બરકત

કુઅનિને કરીમની તિલાવત કરવાથી આવે છે. દરેક નેક કામ કરવાથી ઘરમાં બરકત આવે છે.

પરંતુ આજે એ હાલત છે કે ઘરમાં કુઅનિની તિલાવતને બદલે ખ્યુગ્રીક વાગી રહ્યું હોય છે. ઘરમાં બાળકોની સાથે મા-બાપ પણ નાજાએગ અને હુરા મં પ્રોગામ સાથે મળીને જોઈ રહ્યા છે. મોડે સુધી ટી.વી. પર સીટીયલો-પ્રોગામ જોવામાં સમય પસાર થાય છે. આવા મા-બાપ તેની ઓલાદને કેવી રીતે આગાથી બચાવી શકે, જ્યારે કે ખુદ ગુનાહોથી બચતા નથી અને જ્યારે ઈન્સાન ગુનાહનો આદી થાય છે, તો પછી તેને ગુનાહનો એ હસાસ જ નથી રહેતો. આવા મા-બાપ ખુદ તો જહિ ઝમની આગાથી બચતા નથી પરંતુ પોતાની ઓલાદ ને પણ જહિ તરફ ફસડી જાય છે.

બહેતરીન ખાનદાન તે છે, જે એક બીજાને દોગ ખની આગાથી બચાવવામાં મદદ કરે. બહેતરીન દોરત એ છે, જે તેના દોરતને જહિ ઝમથી બચાવે, ખુદ ન માગ પઢે અને તેના દોરતને પણ નમાગ પઢવા સાથે લઈ જાય.. ખુદ નજીસ ચીજ ખાવાથી બચે, અને

પોતાના દોટને પણ નજીસ ચીજ ખાવાથી રોકે.

અય ઈમાન લાવનારાઓ તમે ખુદ તમારી જત
ને અને તમારા ફેમીલીને જહિબની આગાથી બચાવો

.

ખુદાની કસમ! ઈન્સાનની આવનારી નરલો
ને બચાવવા માટે ઈ.હુસૈન અ.સ.એ પોતાના દોટતો
અને

પોતાની આલની અર્થિમ કુરબાની આપી.

અય ગમે હુસૈન અ. કરને વાલો, અય મોહુજ
બતે હુસૈન અ. કરનેવાલો, અય
અગાએ હુસૈન કરનેવાલો....

બહેતરીન મોહુજબતે હુસૈન અ.સ.એ છે કે તેમ
ની અગાદારી સાથે માતમ,
મસાએબ, મજલીસ અને મસાએબમાં દિલને પિગળ
વીને તેમના મકસદે અગ્રીમને પણ વાદ રાખીએ.

ઈ.હુસૈન એ અગ્રભીલ માઝુરુ અને નહૃય અ
નીલમુન્જટ માટે, દીને ઈસ્લામની
હિફાગત માટે આ અગ્રીમ કુરબની આપી. ઈમામ ચ
હે છે કે આપણે આપણી જતને
અને આપણા ફેમીલીને જહિબની આગાથી બચાવી
એ. અગાર આપણે ઈ.હુસૈન અ.સ.નાં આ અગ્રીમ મ

કસદની ઉપર અમલ કરશું તો યકીનન ઈ.હુસૈન આ.સ. ને સુકુન મહિસુસ થણે કે તેના માનવાવાળા એ તે મની કુરબાનીનાં મકસદને ગ્રાઓ નથી કય્યા.

રસુલે ખુદા સ.નાં પ્રયારા નવાસા.ઈ.હુસૈન આ.સ.મદીનાથી કરબલા તરફ રવાના થઇ રહ્યા છે. ઉન્મે સલમા પુછે છે, અય ફરગંદે રસુલ કયાં જઈ રહ્યા છે? કયાં

મકસદ માટે આપ કરબલા જઈ રહ્યા છો?

ઉન્મે સલમા ! થી કહ્યું અય નાની જન હું ઈરા ક જઈ રહ્યો છુ. બેટા! ઈરાક ન જાવો, મે તમારા નાનાથી સાંભળ્યુ છે કે મારો નવા સો ઈ.હુસૈન આ.સ. કરબલામાં
ભૂષયા અને પ્રયાસા શહીદ થણે.

નાની! તમે જે સાંભળ્યુ હતું તે સમય આવી ગય છે. દીને ખુદાની હિંફાગ્રતમાં
અસાહ મને કરબલામાં જોવા ચાહે છે.

ઈ.હુસૈન આ.સ. કરબલામાં મને અને તમને બધ ને દીનદાર બનાવવા અને
દોગ્રાથી બચાવવા આવ્યા હતા.

સાચી મહોઝબતે ઈ.હુસૈન આ.સ. એ છે આપણે
મસાઓબ હુસૈન પર આંસુઓ

વહાવતા, આપણા બંને હાથ જોડીને અદભની સાથે
ઇ.હુસૈન અ.સ. ને કહીએ કે
મૌલા અમે આપની મુસીબતો અને દુઃખોને મહસુસ
કરીએ છીએ, આજે અમે આ ફર્જ અગ્રા પર આપના
થી વાયદો કરીએ છીએ કે અમો કોઈષ કરીશું કે અ
મે અમારી જાતને અને અમારા કુટુંબને દોગ્રાખની અ
ગાથી બચાવી એ, મૌલા અમે તમારી કરબલામાં આ
પેલી કુરબાનીને બેઅસર થવા નહીં દેશું.

ઇ.હુસૈન અ.સ. રોગ રસૂલ પર આવે છે નાનાથી રૂ
ખસત થાય છે. માઁ ફાતેમાની કબ્ર
મુખારક પર આવે છે માઁની કબ્ર પરથી રૂખસત થાય
છે. કબ્રથી આવાજ આવે છે બેટા
હુસૈન કરબલા હું પણ તારી સાથે આવી રહી છું.... (
મ.ગુલામ અસ્કરી સાહેબની
મજલીસ માંથી)

આવો આપણો પણ શોહદાએ કરબલાના
ગમમાં આંસુ વહાવીએ.....

ઇ.હુસૈન અ.ના મસાએબ વક્તવના ઇમામની
જબાનમાં આભળીએ. કિયારતે નાહીયામાં
ઇ.જમાનાઅ. ફરમાવે છે. ખુનથો નહાયેલા મજલુમ

ઉપર સલામ. અજાદારો તસવ્યુર કરો, ઈમામ અ.નાં જુભલા ઉપર કે ઈ.હુસૈન કેટલા ઝખ્મી હતા. આપનું પુરુષ શરીર લોહી લુહાણ હતુ.... જ્યારે ઈ.હુસૈન અ.સ. રૂખ્સતી માટે ઈ.સજજાદ અ. પાસે આવે છે.. તો ઈ.સજજાદ અ.સ. પિતાને ઓળખી નથો શકતા. કેવી રીતે ઓળખી શકે ? પુરુષ બદન ખૂન આલુદા હતું, લોહી લહાણ હતુ.

ઈ.જમાના અ. ફરમાવે છે કે મુજ્રાએલા અને સુકાયેલા હોઠોને સલામ. કેટલા ખ્યાસા હતા, ઈ.હુસૈન અ.સ.. રિવાયતમાં મળે છે, કે અલીઅકબર અ.સ. જંગ કરતા કરતા ખ્યાસની તડપને કારણે પાછા આવે છે અને કહે છે કે બાબા! ખ્યાસ. ઈમામ અ. પોતાની ઝબાન દિકરાનાં મો માં આપે છે. અલીઅકબર અ. એ તરત જ પોતાના મોં ને હટાવી લીધુ. બાબા તમારી ઝબાન તો મારા કરતા વધારે સુકી છે.

અજાદારો, મજલુમ ઈમામ અ. ૭૧ અન્સારો કુટુંબીઓના લાશાને ઉપાડ્યા પછી, સબ્રનો જમ પીઇને, પોતાના બાળકોને ભુખ્યા ખ્યાસા છોડીન

જંગના મેદાનમાં આવી જાય છે... શેરે ખુદાના લાલે
દુશ્મનોને અલી અ.ની બહાદુરીની ચાદ દેવડાવી
ઈધી..... આખરે આવાજે કુદરત આવી... બસ, અય
નફસે મુતમઈન્ના! તારા રબ તરફ પલટી આવ...
ઇ.હુસૈન અ.સ.તલવાર ભ્યાન કરી, ભાગેલુ લશકર
નજીદીક આવ્યું. ચારે તરફથી હુમલાઓ થઈ રહ્યા હતા.
કોઈ પથ્થર તો કોઈ તલવાર તો કોઈ નેઝા વડે તો કોઈ
તીર વડે હુમલો કરી રહ્યું હતું... ઇ.હુસૈન ઠં શરીર ઉપર
એટલા તીર હતા કે જયારે આપ ઘોડા પરથી નીચે
આવ્યા તો આપનું શરીર તીરો ઉપર હતું.....ઇ.હુસૈન
અ.સ. શહીદ થઈ ગયા. એક આંધી ઉઠી... જમીનને
જલજલો આવ્યો. અવાજ ગુંજુ અલા કોતેલલ હુસૈનો
બે કરબલા અલા ઝોબેહલ હુસૈનો બે કરબલા. અલા
લઅનતુદ્ધાહે અલલ કવમીજ ઝાલેમીન. અદ્ધાહુમ્મ
અજજુલ લે વલીયેકલ ફરજ.

વ સચઅલમુલ લજીના જલમૂ અંચયા
મુનકલેબીય ચન્કલેબૂન.

અલા લઅનુષાહે અલલ કોમીજ જાલેમીન...

મજલીસ -૭

નુસ્રતે ઈમામે અમાના અ.સ. અને જ.કાસીમ અ.સ.નાં મસાઓન.

અલ્લાહ તબારક વ તાલા કુર્ખાને મજુદમા સુ.
મોહમ્મદ આઃજ માં ઈરશાદ ફરમાવે છે.

બીજીભીધા હીર રહુમા નીર રહીમ. “ચા
અચ્યોહલ્ લગીન આમન્દ!
ઈન્તન્સોડુલાહ ચન્સૂરકૂમ - વચોસબ્બીત અકદામ
કૂમ...”

અચ ઈમાન લાવનારાઓ ! અગર તમે
અલ્લાહની મદ્દ કરશો તો અલ્લાહ (તબારક વ
તાલા) તમારી મદ્દ કરશે અને તમને સાબિત કદમ
રાખશો.

આ આયતમાં અલ્લાહની મદ્દ કરવી એટલે ?
આ સવાલનો જવાબ દરે એહલેબેત (અ.મુ.સ.) થો
મેળવીએ.

સાદિકે આલે મોહમ્મદ ઈ.જઅફરે સાદિક
અ.સ. ફરમાવે છે કે જનાબે ઈસા અ.સ.ના

શીઆઓએ ઈસા અ.સ.ની મદદ કરી તો એમને
કુર્ખાનિમાં અન્સારુલ્હાહ (અલ્હાહની મદદ કરનારા)
કહ્યા છે. આનો મતલબએ થયો કે જેણે તેના
જમાનાનાં નબી ચા ઈમામની મદદ કરી તેણે
અલ્હાહની મદદ કરી. પરંતુ એ વાત ધ્યાનમાં રહે ક
અલ્હાહ, નબી ચા ઈમામ આપણી મદદનાં મોહતાજ
નથો. પરંતુ આપણી કસોટી ચા ઈમ્તેહાન માટે
આપણાને મદદ કરવાનું કહેવામાં આવ્યું છે.

નુસ્રતે ઈમામની એહ્મીચ્યત

ઇ.સાઉંડ અ.સ.ની પાસે આપના બુર્જુર્ગ
સહાબીઓ બેઠા હોય છે. તેવામાં એક નવ ચુવાન કે
જેનું નામ હિશામ બીન હકમ છે. તે આવે છે.ઇમામ
અ.સ.તેને આવકારે છે અને પોતાની બાજુમાં જગ્યા
આપે છે. જગ્યારે બુર્જુર્ગ સહાબીએ જોયું તો તેઓની
ખૂબ નવાઈ લાગી. તેઓનાં ચેહારા પર નારાજગી જાહેર
થઈ છે કે ઈમામ અ.સ. તેમને કેટલું માન સંજ્માન અને
રીસ્પેક્ટ આપ્યુ. ઈમામ અ.સ.એ જગ્યારે આ જોયું તો

તે નવ ચુવાન હિશામ બીન હકમ તરફ જોઈને કહ્યું
હાકા નાસેરોના બે કલ્બેહી વ લેસાનેહી વ ચણેહી.

આ અમારો મદદગાર છે. દિલથો ઝબાનથો
અને હાથ થો.

હિશામ બીન હકમ ઈમામનાં સ્ટ્રુકન્ટ, તાલીબે
ઇલ્મ હતા. જેઓ ઇલ્મ હાંસીલ કરીને બીજા ફિરકાનાં
મોટા-મોટા આલીમો સાથ મુનાઝેરો ડિબેટ કરતા અને
દીનની હિશાજત કરતા, જેના લીધે ઈમામ અ.સ. તેમને
ખુબ ચાહતા અને માન આપતા.

ખુદ રસુલે ખુદા સ.અ.વ. થો ઈ.હુસૈન અ.સ.
એ ફરમાવે છે, “જ્યારે આપરી ઈમામનો ઝુહુર થાય
તો તેમની જિદમતમાં પહોંચજો, ભલે બરફને ખુંદતા
ખુંદતા જવુ પડે. ઈ.જવાદ પોતાના એક સહાબી અલી
ઇબને મહેઝીયાર ને પત્ર લખે છે.

અચ અલી! અલ્લાહ તમને જગાએ ઐર આપે,
અને જગ્નતમાં મકામ અતા કરે, દુનિયા અને
આખેરતમાં કામ્યાબી આપે. કયામતમાં તમને અમારી
સાથ ઉઠાવે. અમે તમારું ઈમ્તેહાન લઈ ચૂક્યા છીએ.

તમે વાજુબાતની અદાયગીમાં, અમારી ઈતાઅતમાં અને અમારી જિદમતમાં ઉચા દરજજા ઉપર છો. તમે ઠંડી માં, ગરમીમાં, દિવસ-રાત જે જિદમત આપી રહ્યા છો, તેનાથો અમે અજાણ નથો. અલ્લાહ (ત.) તમને મૈદાને કયામતમાં એવો બદલો આપશે કે લોકો તઅજજુબ પામશે. (કિતાબલ ગચ્છબત. પે. ૨૨૫).

આપણો આ હૃદીસોની રોશનીમાં એ જાણ્યુ કે ઈમામની જિદમત કરનાર જગ્નતી છે. દુનિયા અને આખેરતમાં કામ્યાબ છે. કયામતમાં ઈમામની સાથ ઉઠાવવામાં આવે છે. ઈમામ અ. તેનાથો ખુશ થાય છે. તો હવે આપણને સવાલ થાય કે ઈમામ અ.સ. હુજજતે ખુદાની નુસ્રત (મદદ) કેવી રીતે કરવી ? ઈમામની મદદ કરવાની રીત શું છે ?

નુસ્રતે ઈમામની રીત

૧. દીનની તબ્લીગ કરવી. લોકો સુધી ઈલ્મેદીન પહોંચાડવું, ઈલ્મ હાંસીલ કરવું.

ઈ.સાઉંડ અ.સ. ફરમાવે છે :

“ખુદાએ પ્રથમ એ લોકો કે જેણે ઈલ્મ હાંસિલ કર્યું છે. તની પાસેથો વાયદો લીધો કે તેઓ ઈલ્મનેએ લોકો સુધી પહોંચાડશે કે જેની પાસે ઈલ્મ નથો. પછી એ લોકો કે જેઓ પાસે ઈલ્મ નથો, તેની પાસેથો વાયદો લીધો કે તેઓ જેની પાસે ઈલ્મ છે, તેનાથો ઈલ્મ હાંસિલ કરશો.”

ઈલ્મ લોકો સુધી પહોંચાડવાની જવાબદારી અમુક ખાસ લોકોની નથો, પરંતુ જેની પાસે જેટલું ઈલ્મ હોય તેટલી તેની જવાબદારી છે, ઈલ્મ પહોંચાડવાની આ કામની હદ્દીસોમાં ખુબ જ પ્રશંસા કરવામાં આવી છે.

સાંદિકે આલે મોહમ્મદ ઈ.સાંદિક અ.સ.એ ફરમાવ્યુઃ :

“જે કોઈ અમારી હદ્દીસો બયાન કરીને અમારા શીઆઓનાં દિલને મજબુત કરે, તો તે ૧૦૦૦ આબીદ કરતા બેહતર છે.”

બીજુ એક હદ્દીસમાં ઈ.સાંદિક અ.સ. ફરમાવે છે “જે કોઈ અમારા યતીમોમાંથો એક યતીમને

(યતીમએ છે જે દીનથી દૂર હોય, ઈમામની મઅરેફતથી દૂર હોય) (દીની) તથાલીમ આપે, તો તે ખુદાની નજીબીક ૧૦ લાખ મર્ટો અને ઓરતોની ઈબાદત કરતા બહેતર છે. ”

એક સ્ત્રી હિન્દુ સીટ્રીકાએ તાહેરા ફાતેમતુઝુહરા (અ.સ.)ની પવિત્ર જિદમતમાં હાજર થઈ અને અર્જ કરી. “મારી મા વૃદ્ધ છે, એના તરફથી હું આપને અમુક પ્રશ્નો પુછવા ચાહું છું. મને મારી મા એ આ પ્રશ્નો માટે આપની સેવામાં મોકલી છે.”

હિન્દુ સૈયદા (સ.અ.) એ કહ્યું : “જરૂર પુછો, ” તે સ્ત્રીએ એક સવાલ કર્યો, જેનો જનાબે સૈયદા (સ.અ.) એ જવાબ આપ્યો. એમ એક પછી એક દસ પ્રશ્નો પુછયા અને દરેક પ્રશ્નોના જવાબ જનાબે સૈયદા (સ.અ.)એ આપ્યા. પેલી સ્ત્રીને એવું લાગ્યુ કે સવાલો વધી ગયા, તેથી શરમીદા થઈને બોલી : “હવે હું આપને વધારે ઝેહમત આપવાનું પસંદ નથો કરતી.” જનાબે સૈયદા (સ.અ.) એ ફરમાવ્યું : “તમારે જે પુછવું હોય તે પુછો. જો કોઈ માણસને

કહેવામાં આવે કે, અમુક સામાન ભકાનની છત ઉપર
પહોંચાડી દયો. જેના બદલામાં સોનાની એક લાખ
અશરફી આપવામાં આવશે. તો શું તે માણસને
સામાનનો બોજ વધારે લાગશે?” પેલી સ્ત્રીએ કહ્યું :
“છરગીડ નહીં.” જનાબે સૈયદા (સ.અ.) એ
ફરમાવ્યું : “હું તને જે મસાએલ બતાવી રહી છું તેનો
દરેક મસઅલાના બદલામાં જમીન અને આસમાન
તેમજ તેની વચ્ચે જેટલુ અંતર છે તેટલુ ઝવેરાતથો
ભરેલું હોય, તેટલો અજ (બદલો) મને મળી રહ્યો છે.
જ્યારે એક લાખ સોનાની અશરફીના બદલામાં છત
સુધી સામાન પહોંચાડનારો મજુર પોતાના માટે બોજ
નથો સમજતો. તો આગળ વર્ણવિલ અજના બદલામાં
મસાએલના જવાબ આપવામાં ઝહેમત કેમ સમજું?
જ્યારે મજુરનું કામ તો ખુબજ શ્રમનું છે અને મારું કામ
તો આસાન છે. મેં મારી વાલીએ મોહૃતરમ હજરત રસુલે
ખુદા (સ.અ.વ.) ને એમ ફરમાવતા સાંભળ્યા છે, કે
કયામતના દિવસે અમારા શીઆ આલિમોને તેમના
ઈલમ અને હિંદાયતના પ્રમાણમાં અલ્લાહ તાલા

તરફથો ઉમદા લિબાસ પહેરાવવામાં આવશે. તદઉપરાંત દરેક આલિમને દસ લાખ નુરાની આભૂષણો આપવામાં આવશે. “પછી રબ્બુલ આલમીન તરફથો એક અવાજ આપનારો જાહેરાત કરશે : “ અય આલે મોહમ્મદ (સ.અ.વ.) ના ચતીમોની સરપરસ્તી કરનારાઓ ! જ્યારે તેઓ પોતાના બાપ-દાદા અર્થાત ઈમામો (અ.મુ.)થો વિઝુટા પડેલા હતા, તે સમયે તમે તેઓને રૂહાની માર્ગદર્શન આપ્યું હતું. આજે તેઓ હાજર છે. દુનિયામાં તેઓએ તમારા પાસેથો જેટલો પ્રમાણમાં ઈલ્મ હાસિલ કર્યું હતું, તેટલા પ્રમાણમાં તેઓને જગ્નતી પોષાક અતા કરો.(બેહારુલ અન્વાર ભાગ-૨, પા.૩).

હૃત્તરત ઈમામે જાઅફરે સાટિક (અ.સ.) એ ફરમાવ્યું : હૃત્તરત રસુલે ખુદા (સ.અ.વ.) નું ફરમાન છે કે : કયામતના દિવસે એક માણસને લાવવામાં આવશે. તેના નેક આમાલ ધેરાયેલાં વાદળોની જેમ, ચા તો ઉચા ઉચા પહાડોની જેમ મોટા દેખાશે. તે માણસ કહેશે કે :-

મેં તો આટલા બધા નેક અમલ કર્યો નથો. તો પછી આટલા બધા અમલ મારી પાસે કેવી રીતે આવી ગયા ? ત્યારે અલ્લાહ તાલા તરફથી જવાબ આવશે કે આ તારું એ ઈલ્મ છે, જે તે લોકોને શીખવ્યુ હતું કે જેના ઉપર તારા (મૃત્યુ) પછી પણ અમલ થતો રહ્યો.”

૨. ઈમામની મદદ કરવાનો એક રસ્તો છે અમલ :

ઇ.સાઉંડ અ.સ. ફરમાવે છે : અમારા શીઆએ ઉપર સલામ થાય. તેઓ માટે જરૂરી છે કે તકવા અને પરહેજગારી ઈખ્તેયાર કરે, ખુદાના દીન માટે કોશીષ કરે. સાચા અને અમાનતદાર બને. વધારે ઈબાદત કરે. પડોસીઓ સાથ નેકી કરે, સીલે રહેમ કરે. બિમારની ખબર કાઢે. જનાઝામાં શિરકત કરે, લોકોનાં હક અદા કરે. કારણ કે તમારા નેક અમલની અમારી સાથ નિસ્બત દેવામાં આવે છે અને અમે ખુશ થઈએ છીએ, અને તમારા ગુનાહોની પણ અમારાથી નિસ્બત દૃવામાં આવે છે અને જેનાથી અમે દુઃખી થઈએ છીએ

૩. ગુનાહ્થો બચવું : ઈમામની મદ્દ કરવાનો એક ઝરીયોએ છે કે આપણો ગુનાહોથો બચીએ કેમ કે જ્યારે આપણાથો ગુનાહ થઈ જાય છે. તો તેનાથો ઈમામને દુઃખ પહોંચે છે. એક વાકેઆ થકી આ વાત સ્પષ્ટ અને વાંદેણ થઈ જશે.

હાજુ આકા હસન કહે છે હું આંખના ઈલાજ માટે મશહુદથો તેહરાન આવ્યો. તે સમયે તેહરાનનો એક વેપારી જેને હું ઓળખતો હતો, તે વેપારી ઈ.રેઝા અ.સ.ની ડિયારત કરવા માટે ખુરાસાન ગયો. એક રાત્રીનાં મે સ્વપ્ન જોયું કે હું ઈ.રેઝા અ.સ.ના રોઝામાં છું. ઈ.રેઝા અ. ઝરીહની આગળ બેઠા છે. અચાનક મે જોયુ કે પેલા વેપારીએ એક તીર ઈમામ અ.સ.ને માર્યું, ઈમામ અ.સ.ને તીર વાગતા આપ બેચેન થઈ ગયા. ફરીવાર તેણે ઈમામ અ.સ.ને બીજુ તીર માર્યું, ઈમામ અ.સ. બેચેન થઈ ગયા. ત્રીજીવાર ઝરીહ પાછળ જઈ ઈમામની પીઠ ઉપર તીર માર્યું. આ વખતે ઈમામ અ.સ.પીઠ ભર પડી ગયા. હું કરીને જાગી ગયો. જ્યારે તે વેપારી ડિયારત કરીને પાછો આવ્યો તો મે તેને મારા

આ સ્વખની વાત કરી. આ સાંભળીને તેની આંખમાંથી આંસુ વહેવા લાગ્યા, અને તેણે કહ્યું : જે દિવસે હું ઈમામ અ.સ.ના હૃમમાં દાખલ થયો, તો એક ઓરત ઝરીછ પર હાથ રાખીને સલામ ભરતી હતી, મે મારો હાથ તેણીનાં હાથ ઉપર મુકી દીધો. તે ઓરત ઝરીછની બીજી બાજુ ચાલી ગઈ, હું પણ ગયો, ફરીવાર મે તેણીના હાથ ઉપર હાથ મુક્યો. ઔર ઝરીછની પાછળ ગઈ, હું પણ ગયો અને હાથ મુક્યો (તારણ એ નીકળે કે ઈન્સાનના ગુનાહો ઈમામને કેટલી દર્દનાક તકલીફો આપે છે.) (ઇક સદ મૌજુઅ પંજ સદ દાસ્તાન ભા-૧, પેજ નં. ૨૩૪ કિસ્સો-૨)

ર.અજાદારી : ઈ. ઝમાના અ.ની નુસ્રત કરવાનો એક રસ્તો છે, અજાદારીએ સૈયદદુશ્શોહદા.

રસુલે ખુદા સ.અ.વ. ફરમાવે છે : મારો ફરઝંદ હુસૈન (અ.સ.) કરબલાનાં રણમાં ત્રણ દિવસનો ભુખ્યો અને પ્યાસો કટલ કરવામાં આવશે. જે કોઈ તેની મદદ કરશે, તેણે મારી ફરઝંદ ઈ.મહદી અ.સ.ની

મદદ કરી કહેવાશો. હવે સવાલ એ થાય કે આજના સમયમાં ઈ.હુસૈન અ.સ.ની મદદ કેવી રીતે કરવી ?

તેનો જવાબ એ છે કે અત્યારનાં ઝમાનામા આપણો અજાદારીએ ઈ.હુસૈન અ.સ.કરીને, તેમની ડિયારત કરીને, આપણો ઈમામ અ.સ.ની મદદ કરીએ મજલીસે અજા બરપા કરીએ, ઈ.હુસૈન અ.સ.ની શહાદતનો મકસદ- દીનની બકા દીનની સલામતી હતો, તે લોકો સુધી પહોંચાડીએ.

ઈ.ઝમાના અ.સ. ખુદ ફરમાવે છે કે “જે શખ્સ મારા જદુ ઈ.હુસૈન ના મસાએબમાં રડતી વખતે મારા ઝુછુર માટે દુઆ કરે તો હું તેના માટે દુઆ કરું છું”.

આવો આપણા જોઈએ કે ઈમામ હુસૈન અ.સ.ના અન્સાર મદદગાર કેવા હતા?

ગંજે શોહદાકા તરફકેરા આજકી રાત ઈસલીએ કરના ચાહતા હું, કે યે બડી કબર જુસમે બકીયા સારે શોહદા દફન કીયે ગયે થ, ઉસમે ઝરા ચાદ તો કીજુએ, કૌન કૌન હૈ ? ઉસમે જૈન ભી હૈ, જુન્હોને અપની શહાદત કે વકત યે કહા થા, મોલા (અ.સ.) જબ તક

मैं अपने खूनको आपके खूनमें भीला नहीं लुंगा। तब तक मुझे यैन नहीं भीलेंगा। उसी गंजे शौहृष्टामे जहां जैन हैं वही झोड़े (अ.स.) भी हैं, वही भुस्तीम इब्ने अवसराभी हैं, वही अबु सुभामा सयदावी (अ.स.) भी हैं, और वही पर बनी हाशीम (अ.स.) भी हैं। उसमे ओन व मोहम्मद भी हैं, उसीमे जनाब भुस्तीम इब्ने अकीलकी औलाइ भी है, उसमे औलाइ जाफ़रे तैयार भी हैं, उसमे औलाइ अभीउल मोअमेनीन (अ.स.) भी हैं। इका हुं, सब तङ्केरे चाइ दीला के इका हुं। और इन्ही लाशोंके दरभ्यान एक लाश और भी है। इसका नाम चाइ करके मेरी झबान इक गई उसका नाम है कासीम। जब कासीम (अ.स.) को हुसैन (अ.स.) ने कलेजेस लगाया और भतीजा अपने चचाके कलेजेसे लगा, तो अल्लाह जाने दीलोंकी धड़कनोंने एक दूसरेसे क्या कहा? दोनोंके आंसु जारी हुवे और इतना रोअे हुसैन (अ.स.), इतना रोअे कासीम (अ.स.), के दोनोंको गश आ गया।

કાસીમ ઝખસત હો રહે હૈ. અમ્મા સલામ, કુફી અમ્મા સલામ, કુફી સલામ, બડી કુફી સલામ, ચચા સલામ, છોટે ચચા સલામ, લેયા અકબર સલામ, નન્ઠી સુકૈના સલામ. ખુદા હાફીજ.

એક ભરતબા કાસીમ (અ.સ.) ને સવાર હોના ચાહા તો ઘોડા ઉચા થા. કાસીમ (અ.સ.) ઈંને કમસીન થ કે ઘોડે પર સવાર ના હો સકે તો જનાબે અબ્બાસ (અ.સ.) આગે બડહે ઓર છોટે ચચાને અપને છોટે ભતીજેકો કલેજેસે લગાકે ઉઠાયા ઓર ઘોડે પર બીઠા દીયા.

બસ, પઢ ચૂકા. જબ કાસીમ (અ.સ.) જ રહે થ તો કાસીમ (અ.સ.) કા કદ ઈંના કમ થા, ઈંના છોટા થા કે ઘોડે પર સવાર ના હો સકે. જબ તક અબ્બાસ (અ.સ.) ને ઉનકો ગોદમે લે કર સવાર ના કીયા. લેકીન મૈને તારીખકી કીતાબેં પડહી તો મુજે યેહી મીલા. કાસીમ (અ.સ.) કી લાશ લેકે હુસૈન (અ.સ.) આ રહે થ. હુસૈન (અ.સ.) ને કાસીમ (અ.સ.) કી લાશકે સીનેકો અપને સીનેસે મીલા લીયા થા. એક

ਹਾਥਸੇ ਲਾਸ਼ ਸੰਬਾਲੇ ਹੁਧੇ ਥ ਔਰ ਦੂਸਰੇ ਹਾਥਸੇ ਪੈਰ ਸੰਬਾਲੇ ਹੁਵੇ ਥ. ਲੇਕੀਨ ਵੋ ਕਾਸੀਮ (ਅ.ਸ.) ਜੋ ਝਰਾ ਏਰ ਪਛੇਲੇ ਇਤਨੇ ਛੋਟੇ ਥ ਕੇ ਘੋਡੇ ਪਰ ਨਹੀਂ ਬੈਠ ਸਕਤੇ ਥ ਵਹੀ ਕਾਸੀਮ (ਅ.ਸ.) ਅਥ ਇਤਨੇ ਲਭੇ ਹੋ ਗਏ ਥ ਕੇ ਹੁਸੈਨ (ਅ.ਸ.) ਲਾਸ਼ ਲਾ ਰਹੇ ਥ ਔਰ ਕਾਸੀਮ (ਅ.ਸ.) ਕੇ ਪੈਰ ਝਮੀਨ ਪਰ ਖੀਚਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਥ. ਅਰੇ ਸਮਜੇ ? ਝੀਨਣਗੀਮੇ ਘੋਡੇ ਗੁੜਰ ਗਏ ਥ ਇਸਲੀਅੇ ਮੁਜੇ ਵੋ ਲਾਸ਼ ਯਾਦ ਆਈ, ਜੋ ਝੀਨਣਗੀਮੇ ਪਾਮਾਲ ਹੋ ਗਈ ਥੋ. ਜੇ ਕਮਸੀਨਕੀ ਲਾਸ਼ ਥੋ ਮਗਰ ਪਾਮਾਲ ਹੋ ਗਈ ਥੋ, ਇਤਨੀ ਲੰਬੀ ਹੋ ਗਈ ਥੋ ਕੇ ਪੈਰ ਝਮੀਨ ਪਰ ਖਤ ਏਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਥ, ਤੋ ਮੇਰੀ ਝਬਾਨ ਤ੍ਰਕ ਗਈ.

ਅਥ ਕਾਸੀਮ ਅ.ਸ. ਅਥ ਕਾਸੀਮ ਅ.ਸ. ! ਹਮ ਗੁਲਾਮੌਕਾ ਸਲਾਮ ਲੇ ਲੋ, ਯਥਾ ਪਾਮਾਲ ਹੁਵਾ ਸ਼ਹਾਇਤਕੇ ਬਾਅਦ, ਤੁਮ ਪਾਮਾਲ ਹੋ ਗਏ ਝੀਨਣਗੀਮੇ. ਸਚਾਅਲਮੁਲ ਲਝੀਨਾ ਝਲਮੁ ਅੰਦ੍ਰਾ ਮੁਨਕਲਬੀਅ ਚਨਕਲੇਬੂਨ.

મજલીસ -૮

ખુત્બાએ ગદીર અને મૌતા અભિસ અ.સ. ના મસાએબ.

બીસ્થીક્ષા હીર રહ્મા નીર રહીમ. કાલલ્બણો તબારક
વ તાલા ફી કુઅનીલ કરીમ.

યા અચ્યોહ્ર રસુલ બલ્લીગ મા ઉન્ડેલ એલચક
મીર રબ્બેક, વ ઈન્ લમ્ તફાલ ફ્ભા બલ્લગૃત
રેસાલતહું, વલાહો યઅસેમોક મેનનાસ. (સલવાત)
(સુ.માએદાહ આ.ક્ષ).

રસુલે ખુદા સ.અ.વ. પોતાની જુંગીનાં
આખરી હજ કરીને પરત આવી રહ્યા હતા. સાથ એક
લાખથી વધુ હાજુઓનો મજમો હતો. જ્યારે રસુલે ખુદા
સ.અ.વ. ઝોહફાથી ત્રણ માઈલ દૂર ગદીર ખુમ નામના
સ્થળે પહોંચ્યા, તો તે જગ્યાએ જુબ્રઈલ અમીન ત્રણ
વખત નાઝીલ થયા અને અલલાહનો આ પચગામ
સંભળાવ્યો કે અલલાત તાલાલાએ અલી અ.સ.ની
વિલાયતનાં બારામાં જે નાઝીલ કર્યું છે તેને લોકો સુધી
પહોંચાડી દયો, અગર તમે આ સંટેશો નથો

પહોંચાડયો તો રિસાલતનો કોઈ સંટેશો નથો
પહોંચાડયો, અલ્લાહ તમને લોકોના શર (નુકશાન)
થો મહુકૂર રાખશે.

આ આચયત નાઝીલ થચા પછી તમામ લોકોને
ખુમનાં મેદાનમાં ભેગા કરવામાં આવ્યા. પાછળ રહેલા
લોકોની વાટ જોવામાં આવી. આગળ ગાએલા લોકોને
પાછા બોલાવવામાં આવ્યા. મેદાનમાંથી કાંટાઓને
સાફ કરવામાં આવ્યા. ઘોમ ધજતા તડકામાં અલી
અ.સ.ની વિલાચયત અને ઈમામતનું એલાન કરવા માટે
તૈયારી થઈ રહી હતી. ઉટોનાં પલાણાનું મિમ્બર
બનાવવામા આવ્યુ અને આ મિમ્બર પરથી રસુલેખુદા
સ.અ.વ.એ ૧,૦૦,૦૦૦થી વધુ હાજુઓનાં મજમામાં
એક ઐતહાસિક ખુટબો આપ્યો.

રસુલે ખુદા સ.અ.વ.એ ખુટબાની શરૂઆતમાં
અલ્લાહની હુમ્દો સના કરી.. ત્યારે બાદ સુ. માએદાહ
ની કર્ણ મી આચયતની તિલાવત કરી, અલ્લાહ ત.એ
મારા પર આ આચયત નાઝીલ કરી. અય રસુલ સ.અ.વ.
તમારી ઉપર જે નાઝીલ કરવામાં આવ્યુ છે, તેને લોકો

સુધી પહોંચાડી દયો. અગર તમે આ કામ નથો કર્યું તો
કારે રિસાલતનો કોઈ પચગામ નથો પહોંચાડ્યો.

અચ લોકો હું જાણું છું કે આ મજમા માં મુત્તકી
લોકો ઓછા છે અને મુનાફિકોની સંખ્યા ખૂબ વધારે છે.
મને ભય છે કે લોકો ફસાદ કરે અને ઈસ્લામની મજાક
ઉકાવે પરંતુ અલ્લાહે મારી ઝમાનત લીધી છે કે તે મને
લોકોનાં શર થો બચાવશે.

અચ લોકો ! જાણી ત્યો કે બેશક અલ્લાહે
તમારા માટે એમને વલી બનાવ્યા છે, જેની સંપૂર્ણ
ઇતાઅત વાળુબ છે મોહાઝુર ઉપર, અનસાર ઉપર,
તાબેઅન ઉપર, તમામ ગામડાવાસીઓ ઉપર, તમામ
શહેરના રહેનારાઓ ઉપર, તમામ અલ્લાહની તૌહિદ
ઉપર માનનારા પર.

અચ લોકો ! જાણી ત્યો કે જેણે આ અબ્ર
(વિલાયતે અલી અ.સ.) નો વિરોધ કર્યો, તે મલઉન
છે અને જેણે આ અબ્ર (વિલાયત) ની પૈરવી કરી તેના
ઉપર અલ્લાહની રહેમત થાય છે, જેણે તેની (અલી
અ.સ.ની વિલાયતની) તસ્ટીક કરી તો અલ્લાહ તેને

માફ કરી દેશો. તેમનાથો દીનનાં એહકામ સાંભળો અને તેમની ઈતાઅત કરો અને પૈરવી કરો. બેશક અલ્લાહ તબારક વ તથાલા તમારો રબ કે જે તમારો વલી છે અને મઅબુદ છે. તેના હુકમથો તેનો રસુલ મોહમ્મદ (સ.અ.વ.) તમારો વલી છે. જે તમને અત્યારે સંબોધન કરી રહ્યો છે અને મારા પણી તમારા રબ અલ્લાહનાં હુકમથો તમારા વલી અને ઈમામ અલી અ.સ. છે. તેમના પણી ઈમામત મારી ઝુરીયતમાં તેમનાં વંશમાંથો કચામત સુધી રહેશો. (ખુટબાએ ગદીર બેહાર.વો.૩૭).

ખુટબાએ ગદીરનાં આ જુમ્લાઓ પરથી એ તારણા નીકળે છે કે :

* રસુલે ખુદા સ.અ.વ. પણી અલ્લાહના હુકમથો અલી અ.સ. લોકોના ઈમામ છે.

* જેમણે રસુલે ખુદા સ.અ.વ.ની વજાત પણી અલી અ.સ.ની ઈમામતને કબુલ ન કરી, અલી અ.સ.ની જિલાફતનો વિરોધ કર્યો તે મલઉન છે અને જેણો આ અગ્રે વિલાયત અલી અ.સ.ની ઈમામતને કબુલ કરી,

તેનાં પર અલ્લાહની રહેમત છે અને તેના ગુનાહ માફ થઈ જશે.

* રસુલે ખુદા સ.અ.વ. પછી અલી અ.સ. ઈમામ છે. અને તેમના પછી કયામત સુધી ઈમામત અલી અ.સ.નાં વંશમાં રહેશે.

રસુલે ખુદા સ.અ.વ. ખુત્બએ ગઈરને આગળ વધારતા કહ્યું કે અલી અ.સ. મારા તમામ ઈલ્મનાં વારીસ છે. જે ઈલ્મ અલ્લાહે મન આપ્યુ તે ઈલ્મ મે અલી અ.સ.ને આપી દીધું છે. અલી અ.સ. મુત્તકીઓનાં ઈમામ છે. અચ લોકો! જાણી લ્યો કે જે અલી અ.સ.ની વિલાયતનો ઈજ્કાર કરનારો છે, અલ્લાહ તેને કયારેય માફ નહી કરે અને તેના માટે હંમેશા હંમેશાનો જહનનમનો દર્દનાક અજાબ છે, જેનું દીધણ ઈન્સાન અને પથ્થરો છે.

જે આ કૌલને રદ કરે (એટલે કે અલી અ.સ. ને રસુલે ખુદા સ.અ.વ. પછી વલી અને ઈમામ ન માને) તો તે મલઉન મલઉન છે. તે મગજૂબ મગજૂબ છે. મગજૂબ એટલે જના પર અલ્લાહનો અજાબ નાઝીલ

થયો છે તે. પછી રસુલે ખુદા સ.અ.વ. એ અલી અ.સ.ના બંને હાથ પકડીને લોકો સમક્ષ બલંદ કરીને કહ્યું કે આ અલી અ.સ. કે જેનો મે હાથ પકડ્યો છે, તે

“મન કુન્તો મળાહો ફ હાજા અલીચ્યુન મૌલા”

જેનો જેનો હું મૌલા છું, તેના આ અલી અ.સ. મૌલા છે અને તે અલી ઈબ્ને અબી તાલીબ અ.સ. મારા ભાઈ, મારા વસી છે, જેનું વિલાયતનું એલાન કરવાનું અલલાહે મારા ઉપર નાગીલ કર્યું હતુ.

રસુલે ખુદા સ.અ.વ. એ અલી અ.સ.થી લઈને ઈ.જમાના ઈ.મહાઈ અ.સ.થી સુધી તમામ ઈમામોની ઈમામત અને વિલાયતનું એલાન કર્યુ. (વધુ વિગત માટે ખુલ્બાબ ગાંધી વાંચવા ગુજરાતીશ) (બેહારુલ અન્વાર ભાગ-૩૭ પેજ. ૨૦૪ થી ૨૧૧)

રસુલે ખુદા સ.અ.વ. એ પોતાના અસ્થાબોને ફરમાવ્યું, બેશક અલલાહ તાલાલાએ તમોને અલી અ.સ.ની વિલાયતની ઈતાઅત અને પચરવી કરવાનો

હુકમ આપ્યો છે, તેથો તે મારા પણી વલી અને ઈમામ છે તેમની મુખાલેફત હરગીજ નહીં કરતા, નહીંતર તમે કાફીર થઈ જશો, તેમનાથો જુદા નહીં થતા નહીંતર ગુમરાહ થઈ જશો. (આમાલીએ સુદુક અ.ર. પે.૩૫૮/૪૪૩)

અલી અ.સ.ની વિલાયતના એલાન પણી કુઅનિ મજૂદની આ આચયત નાડીલ થઈ સુ.માએદાહ આચયત નં.૩ અલ યબ્મ અકમલતો લકુમ દીનો કુમ વ અત મમતો અલયકુમ નેઅમતી.. મે આજનાં દિવસે તમારા માટે દીનને સંપૂર્ણ કરી દીધો અને તમારા માટે નેઅમતોને સંપૂર્ણ કરી દીધી વ રક્ઝીયતો લકુમુલ ઈસ્લામ દીના તમારા માટે દીને ઈસ્લામ પસંદ કરી દીધો.

ઈમામતનો અકીદો ખુબ મહત્વનો અકીદો છે. જેમકે એક હૃદીસમાં રસુલે સુદા સ.અ.વ. ફરમાવે છે. “તમારા માંથો કોઈ માણસ પહાડોના જેટલા આમાલ લઈને કયામતનાં દિવસે આવે, પણ તેની પાસે વિલાયતે અલી ઈબ્ને અબી તાલીબ અ.સ. ન હોય તો

ખુદા તેને ઉધા મોઢે જહનમમાં નાખી દેશો.” (બેહારુલ
અન્વાર)

અગર કોઈ શાખસ અલ્લાહે નિયુક્ત કરેલા
ઈમામોની ઈમામતનો અકીદો ન ઘરાવતો હોય, તો તે
જહનમી છે. જે વાત આ વાકેઆથો સાબિત થાય છે.

એક વખત એક શાખસ ઈ.મોહમ્મદ બાકીર
અ.સ. પાસે આવે છે અને કહે છે કે મૌલા હું આપનો
ચાહવા વાળો છું, આપને ઈમામે બરહક માનું છું. પરંતુ
મારા પિતા કે જેનો હમણા ઈન્ટેકાલ થઈ ગયો, તે બની
ઉમર્યાનાં ઈમામોને ઈમામ માનતા હતા. તેઓ આપને
ઈમામ માનતા ન હતા. હું આપની ઈમામતમાં માનતો
હોવાથો તેઓ મને દુશ્મન રાખતા હતા. તેણે મને
વારસો ન મળે તે માટે તમામ વસ્તુને છુપાવી દીધો.
જેથો મને વારસો ન મળે. મારી હાલત એકદમ ગરીબ
છે. ઈમામ અ.સ. એ કહ્યું શું તું ચાહે છે કે તને તારા
પિતાનો વારસો ખજાનો મળે? ચા મૌલા હા પછી ઈમામ
અ.સ. તેને એક ચિંઠી લખી આપે છે અને કહે છે કે તું
ફલાણી જગ્યાએ જા, અને ત્યાં જઈને અવાજ આપજે,

એક શાખસ આવશે તેને તું આ ચિંહી આપજે. તે ચુવાન ગયો, ઈમામ અ.નાં હુકમ મુજબ અમલ કર્યો. એક અમામા પહેરલા શાખસ આવ્યા. તે ચુવાને તેમને ચિંહી આપી, તેમણે કહ્યુ કે હું હમણા તારા પિતાને લઈને આવુ છું. થોડીવારમાં તેઓ એક કાળા કોલસા જેવા બિહામણા શાખસને લઈને આવ્યા. મે કહ્યું આ મારા પિતા નથો. તો તેમણે કહ્યુ. આજ તારા પિતા છે. પરંતુ અજાબનાં કારણે તેની આ હાલત થઈ. પછી તેના પિતાએ તેના પુત્ર સંબોધીને કહ્યુ બેટા ! હું બની ઉમદ્યાના ઈમામોને ઈમામ માનતો હતો. જેના કારણે મારા ઉપર અજાબ થઈ રહ્યો છે, તુ જેમનો ઈમામત માને છે તે હક છે અને પેલા ખજાનો મે વાડીમાં ફલાણા વૃક્ષ નીચે દાટયો છે. તે તું લઈ લેજે (બેહાર ઉર્દુ ઈ.મો.બાકીર અ.સના જીવન વિશે) તો આ વાકેઆ બતાવે છે કે જે અલ્લાહે નિયુક્ત કરેલા ઈમામોને નથો માનતો, તો તે જહનભી છે.

આજે આપણે મૌલા અબ્બાસનાં મસાએબનો ડિક કરીશું.

हुसैन (अ.स.) ने भौता अब्बास को झेंडात
कीया और झेंडात कर के बैठ गए हुसैन (अ.स.).
अब्बास (अ.स.) भैंदानमें गए, लड़े, झट्टी हुवे.
शाने कलम हुवे, आंखोंमें तीर लगा, मशकीङ्गा पर तीर
लगा, पानी बहा, सर पर गुरज पड़ा, तैवराक झमीन
पर गीर पड़े, आवाझ दी, आका अपने गुलामकी
झबर लीजुआ. अब्बास (अ.स.) की जब आवाझ
आई तो हुसैन (अ.स.) ने कहा, अब्बास (अ.स.),
तेरे मरनेने मेरी कमर तोड दी, अब्बास (अ.स.) तेरे
मरनेके बाअद मेरे लीजे तदबीरकी राहें बंद हो गई.
अब्बास (अ.स.) तुम्हारे बाअद झोअफ महेसुस कर
रहा हुं. मेरी कुव्वत अब्बास (अ.स.), तुम कहां यले
गए? यले हुसैन (अ.स.) यलते यलते हुसैन
(अ.स.) झक गए. झक्के कहा, अकबर अरे मेरे भाईका
कटा हुवा हाथ झमीन पर पड़ा है, अकबर (अ.स.)
उतेरे और अब्बास (अ.स.) के कटे हुवे हाथोंको
उठाया, हुसैन (अ.स.) ने कलेजेसे लगाया. थोड़ी दूर
और आगे यले के एक मरतबा फीर हुसैन (अ.स.)

ઝક ગાએ. દૂસરા હાથભી સામને આ ગયા થા. દોનોં હાથ ઉઠા લીએ અકબર (અ.સ.) ને, દોનોં હાથ લાકે દે દીએ. હુસૈન (અ.સ.) ને દોનોં હાથ્યાંકો કલેજેસે લગા લીયા. બાપ બેટે ચલતે રહે, વહાં પર પહોંચ ગાએ જહાં ઝમીન પર અબુ તુરાબ (અ.સ.) કા બેટા અબ્બાસ અલમદાર (અ.સ.) ઝમીન પર આરામ કર રહા થા, કેસે?

શાને નહીં હૈ, સર ટૂકડે ટૂકડે હૈ, સરસે ખૂન બહા હૈ, આંખોમે ખૂન જમ ગયા હૈ, એક આંખમે ખૂન જમ ગયા હૈ, એક આંખમે તીર લગા હુવા હૈ. હુસૈન (અ.સ.) ઘોડેસે ઉતરે. હુસૈન (અ.સ.) કેસે ઉતરે, મેરે પાસ તસવ્યુર નહીં હૈ, મેરે પાસ અલ્ફાડ નહીં હૈ. મૈં નહીં સોંચ સકતા હું કે જબ હુસૈન (અ.સ.) ઘોડેસે ઉતરે હોંગે તો કેસે હાથ્યાંકો સંભાલા હોંગા અબ્બાસ (અ.સ.) કે ? કેસ અપને કલેજેકો સંભાલા હોંગા, ઓર કેસે અપની નીગાહકો સંભાલ કે અપને ઝખ્મી અબ્બાસ (અ.સ.) કો દેખા હોંગા ? ઓર જબ ઝખ્મી અબ્બાસ (અ.સ.) કો દેખા હોંગા તો પૂરી તારીખ ચાદ

આ ગઈ હોંગી. હુસૈન (અ.સ.) બેઠ ગાએ, બેઠકે કહા,
અબ્બાસ (અ.સ.)

બસ, ઉસ લફ્ઝમે દર્દકી સારી દુનિયા જમા થો.
એક મરતબા અબ્બાસ (અ.સ.) ને કહા, મૌલા
(અ.સ.) ઝીન્ડગી કી આખરી તકલીફ દેના ચાહતા હું.
અગર મેરે હાથ સલામત હોતે તો ના દેતા તકલીફ.

મરનેસે પહેલે આકા એક મરતબા આપકો
દેખના ચાહતા હું. હાથ કટ ગાએ હોણે, શાને કલમ હો ગાએ
હોણે, એક આંખમે તીર હોણે, એક આંખમે સરકા ખૂન જમા
હોણે. બસ, મેરે આકા, તકલીફ કીજુએ. જેબસે રૂમાલ
નીકાલીએ, ખૂન સાફ કર દીજુએ. મરનેસે પહેલે મૈં
એક મરતબા આપકા રૂએ અનવર દેખ લું. મૈં આપકા
ચહેરા મુખારક દેખ લું, આપકી ઝીયારત કર લું ઓર
દમ તોડ દું.

હુસૈન (અ.સ.) ને ખૂન સાફ કીયા. અબ્બાસ
(અ.સ.) ને આંખે ખોલી. બસ, એકહી મેરે પાસ
જૂમલા હૈ ઓર વો જુમલા યે હૈ, કે અબ્બાસ (અ.સ.)
ને આંખ ખોલી તો હુસૈન (અ.સ.) કી આંખોસે

આંસુઓકી બરસાત શુરૂ હો ગઈ. શેર મુસ્કુરાયા, મુસ્કુરાકે દમ તોડા ઓર દમ તોડતે તોડતે કહા, મૌલા (અ.સ.) બસ, એક કામ કીજુએગા. મેરા સર અપને કદમ્બોમે રહેને દીજુએંગા, મેરા સર અપની ગોટીમે ના રખીએંગા. હુસૈન (અ.સ.) ને કહા, મેરે ભાઈ, મૈંને તો હર શાહીદકા સર અપની ગોદમે રખા હૈ, તુમ્હારા સર ગોટે કચું ના રખખું ?

કહા, મૌલા (અ.સ.) કદમ્બોમે રહેને દીજુએ. અરે મુજે યે તસવ્વુર બેચેન કર રહા હૈ. આપ મેરા સર ગોદમે રખ લેંગે. મગર જબ શીઝકા ખંજર ચલ રહા હોંગા, મેરે ઈમામ (અ.સ.) કે સરકે નીચે કીસીકી ગોદ ના હોંગી, અબ્બાસ (અ.સ.) ને દમ તોડ દીયા. હુસૈન (અ.સ.) માતમ કરતે રહે, અલમ લે કે પલટે. ખચામમે કોહિરામ મચ ગયા. વા અબ્બાસા, વા અલીયા, વા મુસીબતા, વા ગુરબતા, વા હુસૈના, વા હુસૈના. સચાઅલમુલ લજીના ઝલમુ અચ્યા મુન્કલેબીય ચંકલેબુન.

મજલીસ -૯ હજરત અલી અ.સ. થો મોહબ્બત અને
જ.અલી અકબર અ.સ. ના મસાએબ.

બીસ્ટમીદ્વા હીર રહ્મા નીર રહીમ. કાલ રસુલુલ્લાહ
(સ.અ.વ.)

“યા અલી ! હુબ્બોક ઈમાનુન વ બુગ્ગોક કુફુન વ
નિફાકુન, વ અવ્યલો મચ્યદ્ખોલ જન્નત મોહિબ્બોક વ
અવ્યલો મન યદ્ખોલન્નાર મુન્ગોડોક” (કુસુસુલ
મોહિમા પે. ૧૨૭) (સલવાત)

રસુલ સ.અ.વ. ફરમાવે છે. યા અલી હુબ્બોક
ઈમાન. યા અલી તમારી મોહબ્બત ઈમાન છે. વ
બુગ્ગોક કુફુન વ નિફાકુન. અને તમારાથી દુશ્મની કુઝ
અને નિફાક છે. યા અલી ! તમારાથી મોહબ્બત કરનારા
સૌથી પહેલા જન્નતમાં દાખલ થશો, અને તમારા
દુશ્મનો જહીનમભાં સૌથી પહેલા દાખલ થશો.

આ હદીસે મુખારેકા બતાવે છે કે મોહિબ્બે અલી
મોઅમીન છે, અને દુશ્મને અલી મુનાફિક છે.

અલી અ.સ.નાં શીયા જન્નતમાં સૌથો પહેલા દાખલ થશે. અલી અ.સ.નાં દુશ્મનો જહીનમમાં સૌથો પહેલા દાખલ થશે.

બીજુ એક હિંદીસે મુખારેકામાં રસુલે ખુદા સ.અ.વ. ફરમાવે છે. ખુદાવંદે આલમે જન્નતએ લોકો ઉપર હૃદામ કરી દીધી છે, જે લોકો મારી એહલેબેત અ.મુ.સ. પર ઝુલ્ભ કરે, યા તેમને કટલ કરે યા તેમની સાથ જંગ કરે યા તેમના ઉપર હુમલો કરે યા તેમને ગાળો આપે. આ હિંદીસને સુજીની આલીમે ચનાબીઉલ મોવદ્દુત ભાગ-૨ પે.૩૮ પર લખી છે.

આ હિંદીસની રોશનીમાં :

૧. એહલેબેત ઉપર ઝુલ્ભ કરનારા જાલીમો ઉપર જન્નત હૃદામ છે. જેણે બિન્દે રસુલ સ.નો ઘરનો દરવાજે સરળગાવ્યો, જેણે જ.મોહસીનને તેમની માતાનાં પેટમાં જ શહીદ કરી દીધા.

૨. એહલેબેત અ.નાં કાતીલો જહીનમી છે. અલી અ.નો કાતીલ ઈંજને મુલઝીમ (લ.અ.) ઈ.હસન અ.સ.ના કાતીલ મોઅવીયા (લ.અ.) અને જોઅદા

(લ.અ.), ઈ.હુસૈન અ.સ.નો કાતીલ ચક્રીદ ઈબ્જે મોઆવીયા (લ.અ.), ઈબ્જે ડિયાદ (લ.અ.), શીખ (લ.અ.), હુરમલા (લ.અ.) વગેરે.. તેમનાં ઉપર જન્નત હુરામ છે. અલ્લાહ ત. તેઓના અજાબમાં વધારો કરે.

૩. જેણો એહલેબેત સાથ જંગ કરી. એટલે કે જંગે જમલ અને જંગે નેહરવાનમાં અલી અ.સ.ની વિરુદ્ધ જંગ કરનારાઓ, અને ઈ.હુસૈન અ.સ.ના ખેમા ઉપર હુમલો કરનારાઓ ઉપર જન્નત હુરામ છે.

૪. અને તે લોકો એટલે કે મોઆવીયા અને મોઆવીયાનાં હુકમથી અલી અ.સ.ને ગાળો આપનારાઓ ઉપર જન્નત હુરામ છે. તેઓ માટે હંમેશાનો જહીનમનો અજાબ છે.

આ બે હંદીસની રોશનીમાં જોયું કે એહલેબેત અ.મુ.સ. થો મોહબ્બત કરનાર જન્નતી છે. અને તેમના દુશ્મનો જહીનમી છે.

એહલેબેતનાં ચાહવાવાળા કેવા હોય છે ? આવો આપણો એક વાકેઓ જોઈએ. આ વાકેઓ

મજાલેસલ મુત્તકીન કિતાબમાંથો નકલ કરવામાં આવ્યો છે. જેને મરહુમ હાજુનાજુ સાહેબે પોતાની કિતાબ શહાદતુલ અવલીયાનાં પેજ નં.૮૪ થો ૮૭ ઉપર વર્ણવ્યો છે.

એક વખત મૌલાએ કાએનાત અલી અ.સ. કુફામાં એક શહેરની ગલીમાંથો પસાર થઈ રહ્યા હતા. જોયું તો એક કનીડા રડી રહી હતી. મૌલાએ તેને પુછ્યું તું શા માટે રડે છે? તે ઔરત રડતા રડતા બોલી, હું મારી શેઠાણી માટે ગોશ્ઠ લેવા ગઈ હતી. તેણી એ કહ્યું કે આ ગોશ્ઠ સારુ નથો, આ પાછુ દઈને બીજુ સારુ ગોશ્ઠ લઈ આવ. હું ગોશ્ઠ વેચનાર પાસેથો ત્રણા વખત ગોશ્ઠ બદલીને સારુ ગોશ્ઠ લાવી તો પણ મારી શેઠાણીને તે પસંદ ન આવ્યુ. ત્રીજી વખતે ગોશ્ઠ બદલી વખતે તેણે મને કહ્યું કે હવે ફરી પાછી નહીં આવતી, હું અમીરુલ મોઅમેનીનની કસમ ખાઈને કહું છું કે હવે ગોશ્ઠ બદલી નહીં દઉ. હું ધરે ગઈ, તો શેઠાણી મને ફરી કહ્યું આ ગોશ્ઠ સારુ નથો, બદલીને આવ, નહીંતર હું તને સજ કરીશ. હવે હું શું કરું?

કસ્સાબ ગોશ્ત બદલી નહી ટેચ અને ઘરે જાવ તો મારી શેઠાણી મને મારશે.

અલી અ.સ. તે કનીડને લઈને તે ગોશ્ત વેચવા વાળા પાસે આવે છે. તે મૌલાનો ચાહવાવાળા હતો અને મૌલાની ડિયારતની તમજનામાં મદીનાથો કુફા આવ્યો હતો. તેણે અલી અ.સ.ને જોયા ન હતા, તેથો તે મૌલાએ કાએનાતને ઓળખતો ન હતો.

ઈમામ અ.સ. તે કનીડને લઈને તેની ગોશ્તની દુકાને જાય છે અને ફરમાવે છે, અચ શાખ્સ તે સાંભળ્યું હશે કે જે મોઅમ્બીનને ખુશ કરે, તેને ખુદા ખુશ કરે છે. તેને ખુદા દોસ્ત રાખે છે. અત્યારે ત આ બિચારી કનીડને ગોશ્ત બદલી દે.

તેણે કહ્યુ અચ અરબ! મે આ કનીડને ત્રણ વખત ગોશ્ત બદલી દીધું અને ત્રીજુ વખત મે કસમ ખાધી છે કે હું તેને ગોશ્ત નહી બદલી દઉ. હજરતે ફરમાવ્યું કે હું જામીન થાઉ છું કે અલ્તાહ તારાથો કસમનો બદલો નહી લેય. આ સાંભળીને તે કસ્સાબને ગુર્સ્સો આવી ગયો અને હજરતની છાતી તરફ હાથ

મારીને કહ્યું કે મારી દુકાન પરથો ચાલ્યા જવ. તમે મારા કામમાં શા માટે દખલ કરો છો? મૌલા ચુપ ચાપ ત્યાંથો પાછા ફર્યા અને કનીડને કહ્યું કે ચાલ હુ તારી શેઠાણી પાસે આવુ અને તારી ભલામણ કરું, કદાચ તારી ખાતુન મારી ભલામણને કબુલ કરે.

ઈમામ અ.સ. તે કનીડની સાથ તેની માલિકનાં ઘરે આવ્યા, અને દરવાજો ખખડાવ્યો તો તે કનીડની શેઠાણી કે જે એહમદબીન હસન કુઝીની પતની હતી. તેણે જચારે ઈમામ અ.ને જોયા તો આપનાં કદમોમાં પડી ગઈ. ઈમામ અ.સ.એ ફરમાવ્યું કે કનીડે ખુદા તે સાંભળ્યું હશે કે જહનમમાં એક ખીણા છે, જેનું નામ ગજબાન છે. આ (અજાબની) ખીણામાં જે લોકો તેમના ગુલામ, કનીડો ઉપર જુલ્મ કરતા હશે, તેને રાખવામાં આવશે, શું આ કનીડ માટે આટલુ કાફી નથો ? કે તે બે હાકીમની તાબેદારી કરે, એક ખુદાની તાબેદારી અને બીજી તમારા લોકોની તાબેદારી. આ સાંભળીને તે કનીડની શેઠાણી બોલી કે મૌલા આપના કદમોમાં મારી જાન કુરબાન, મે આ કનીડ તમને

બેટમાં આપી દીધી. મૌલાએ કહ્યુ. મે આ કનીજને રાહેખુદામાં આક્રાદ કરી દીધી.

તેજ સમયમાં નમાઝે ઝોહરનો સમય નજદિક હતો. હુક્યફાએ ચમાની અલી અ.સ.ને શોધતા શોધતા તે ગોશ્ત વેચનારાની દુકાને આવ્યા અને પુછ્યું કે અમીરુલ મોઅમેનીન તારી દુકાને આવ્યા હતા, તેઓ કઈ તરફ ગયા ? તે દીનદાર અને ખુદા પરસ્ત શાખ્સે કહ્યુ કયાં હું અને કયાં મૌલા ? મારી એવી તકદીર કયાં કે મારી દુકાને મૌલા તશરીફ લાવે ? હું તો મદીનાથો મૌલાની ડિયારત માટે કુફા આવ્યો છું.

હુક્યફાએ કહ્યું કે તું શું કહે છે ? પેલી કનીજની ભલામણ કરવા જે શાખ્સ તારી પાસે આવ્યા હતા, તે જ તો તારા મૌલા અને તારા ઈમામ અમીરુલ મોઅમેનીન હતા. જચારે આ ગોશ્ત વેચનારે આ સાંભળ્યું તો એક દમ ડરી ગયો અને ગમગીન અને રંજુદા થયો. દુકાન પરથી ઉત્તરીને તે જમીન પર આળોટવા લાગ્યો અને જોર જોર થો રડવા લાગ્યો અને કહેતો હતો કે હાય અફ્સોસ સદ અફ્સોસ હું મારા

મૌલાને ઓળખી ન શક્યો. રડતા રડતા ફૂકીરોને બોલાવ્યા અને કહ્યુ મારી દુકાન પરની તમામ વસ્તુ મે તમારા માટે હલાલ કરી દીધી, જે વસ્તુ જોવે તે લઈ લ્યો. મારા માટે દુન્યા હરામ થઈ ગઈ.

પછી તે શાખ્સે પોતાના હાથ તરફ જોયુ અને કહેવા લાગ્યો. આ એ જ હાથ છે, જેણે મૌલાથો સાથ બે અદબી કરી. આ હાથ મારે નથો જોતો, ઉભો થાય છે અને પોતાની દુકાન પરથી મોટી છરી લઈને પોતાનો હાથ કાપી નાખે છે. કપાએલા હાથ માંથી લોહી નીકળી રહ્યુ છે. પોતાના કપાએલા હાથને લઈને થોડો દૂર બલંદ જગ્યા પર જાય છે. કમજોરી ના કારણે પડી જાય છે, ખુનમાં લથપથ જારો કતાર રડી રહ્યો છે. લોકો પણ તેને જોઈને રડી રહ્યા છે.

બીજુ બાજુ મૌલાએ કાઅનેનાત નમાઝ તમામ કરે છે, ઈ.હસન અ.સ. ફરમાવે છે કે મારા વાલીદના ચેહરાનો રંગ એકદમ બદલી ગયો અને કહેવા લાગ્યા. બેટા હસન મારી અબા લઈને જલ્દી જાવ, અમારા એક

દોસ્તે અમારી રાહમાં પોતાનો હાથ કાપી નાખ્યો છે.
તેને લઈને મારી પાસે આવો.

ઇ.હસન અ.સ. તેની પાસે આવે છે, તે શાખે
જ્યારે ઇ.હસન અ.સ.ને જોયા તો ઈમામના કદમોમાં
પડી જાય છે. ઈમામ અ.સ.એતેના હાથ ઉપર અબા
નાખી દીધી અને કહુયું કે મારા વાલીએ બુક્રુર્ગવારે તને
બોલાવે છે. તે શાખસ કહે છે કે કયા મોઢે હું ઈમામ પાસે
આવું. કાશ હું અંધ હોતે તો બેહતર હોતે. પરંતુ મારા
મૌલાના હુકમ છે, તો હું આપુ છું. થોકુ ચાલે છે. તો
કમજોરીનાં કારણે પડી જાય છે. જ્યારે આવવામાં મોકુ
થયું તો બેતાબ થઈને અમીરુલ મોઅમીનીન ખુદ તેને
લેવા આવે છે. જોવે છે, તો તે માટી પર પડયો છે. મૌલા
તેને ગોટમાં લઈને મહેરબાની અને શાફકત થો પુછે છે.
તે તારા હાથને શા માટે કાપી નાખ્યો ? મે તો તને તે
વખતે માફ કરી દીધો હતો.

મૌલાએ તેના કપાએલા હાથને જોડી દીધો,
લોઆબે દણન લગાડીને અલ્લાહ તાલાથો દુઆ કરી.
તરત જ તેનો હાથ સારો થઈ ગયો, અને તેના હાથ

ઉપર જખમનું કોઈ નિશાન પણ બાકી ન હતું.
(સલવાત)

હાય ! કરબલામાં દુશ્મનોએ વક્તનાં ઈમામ,
રસુલે ખુદા સ.અ.વ. નાં નવાસા અલી અ.સ.નાં નુરે
નજર, જ ફાતેમા સ.અ.નાં લખ્તે જીગરને ઉપર કેવા
જુલ્મો કર્યો. આજ હમ અલી અકબર અ.સ.કે
મસાએબ કા ડિક કરેગે.

અલી અકબર (અ.સ.) તૈયાર હોતે હૈ. બાબા
મુજે મૈદાનમે જાનેકી ઈજાકત દીજુએ. જબ બેટા
બાપસે ઈજાકત માંગતા હૈ તો ઈમામ (અ.સ.) કહેતે
હૈ, મુજસે પહેલે અપની કુઝીકે પાસ જાઓ, જુસને
તુમકો બચપનનેસે પાલા હૈ, પહેલે ઝયનબ (સ.અ.) સે
જાકે ઈજાકત લે આઓ.

અલી અકબર (અ.સ.) ઐમેમે આએ ઓર જબ
ખયમેમે યે ખબર ફેલી કે અકબર (અ.સ.) જા રહે હૈ,
તો સારે ચતીમ જમા હો ગએ, સારી બેવાઓ જમા હો
ગઈ, સારે અઝીજ જમા હો ગએ, સારે અપને જમા હો
ગએ ઓર સબસે ઝીયાદા કરીબ ઝયનબ (સ.અ.)

ખડી હૈ, ઝયનબ (સ.અ.) સે ઈજાગત પાઈ, મેદાનકે લીએ ચલે. મગર જબ ચલતે થ તો કીતાબમે ઈતના ફીકરા ઝડુર મીલતા હૈ, કે અકબર (અ.સ.) ઐમેકા પરદા ઉઠાતે થ નીકલનેકે લીએ ઓર ઓરતો રોક લેતી થો. ઐમેકા પરદા ફીર ગીર જાતા થા. આખીરમે અકબર (અ.સ.) નીકલે. જેસે ભરે ઘરસે કોઈ જનાઓ નીકલતા હૈ ઐસેહી જવાન નીકલા. અકબર (અ.સ.) આંસુ પોઇટે હુવે, દીલ સંભાલે હુવે બાપકે પાસ આએ. બાબા, આપ ઈજાગત દે છો, સબસે રૂખસત હો ચુકા હું. હુસેન (અ.સ.) ને ભી રૂખસત કર દીયા.

અકબર (અ.સ.) ગાએ, લડકે એક મરતબા વાપીસ આએ, દુબારા ફીર મેદાનમે ગાએ, જાકે લડે ઓર લડતે લડતે વો વકત આ ગયા કે એક મલઉનને, અકે શકીને, અકે જલ્લાણને, એક સંગાઈલને અલી અકબર (અ.સ.) કે સીનેકા નીશાના લેકે પુરી તાકતસે નેઝા મારા. નેઝા સીને પર પડા. નેઝા કલેજેમે ઉત્તરતા ચલા ગયા.

ਫੀਲਵਾਲੋ, ਔਲਾਇਵਾਲੋ, ਕਲੇਜ਼ ਰਖਨੇਵਾਲੋਂ ਮੇਰੀ ਲਫ਼ੜਾਂਕੋ ਸੁਨੋ ਔਰ ਸੌਚੋ. ਨੇੜਾ ਮਾਰਨੇਵਾਲੇਨੇ ਜਬ ਨੇੜਾ ਵਾਪੀਸ ਨੀਕਾਲਨਾ ਚਾਹਾ, ਅਕਬਰ (ਅ.ਸ.) ਕੇ ਕਲੇਜੇਦੇ ਓਰ ਨੇੜੇਦੇ ਫੇਰ ਤਕ ਲਡਾਈ ਹੋਤੀ ਰਹੀ. ਯਹਾਂ ਤਕ ਕੇ ਫਿਲ ਟੂਟਕੇ ਕਲੇਜੇਮੇ ਰਹੇ ਗਯਾ ਓਰ ਨੇੜਾ ਟੂਟਕੇ ਬਾਹਰ ਨੀਕਲ ਆਯਾ. ਸੋਚੋ, ਸੋਚੋ. ਕੀਤਨੀ ਬਾਰ ਨੇੜਾ ਘੀਚਾ ਹੋਂਗਾ ਓਰ ਨਹੀਂ ਨੀਕਲਾ ਹੋਂਗਾ. ਕੀਤਨੀ ਅੜੀਚਤ ਹੁਈ ਹੋਂਗੀ, ਕਿਆ ਝਣੇਮਤ ਹੁਈ ਹੋਂਗੀ, ਕਿਆ ਤਕਲੀਫ਼ ਹੁਈ ਹੋਂਗੀ?

ਕੈਂਦੇ ਸਾਬੀਰਕੇ ਬੇਟੇਨੇ ਸਭ ਕੀਯਾ ਹੋਂਗਾ. ਲੇਕਿਨ ਜਬ ਨੇੜਾ ਟੂਟਕੇ ਨੀਕਲਾ, ਅਕਬਰ (ਅ.ਸ.) ਸਮਜ਼ ਗਏ, ਅਥ ਮੈਂ ਧੋਡੇ ਪਰ ਨਹੀਂ ਸੰਬਲ ਸਕਤਾ. ਅਪਨੇਕੋ ਗੀਰਾ ਦੀਯਾ ਧੋਡੇਕੀ ਗਰਦਨ ਪਰ ਓਰ ਧੋਡੇਕੋ ਮੋਡ ਦੀਯਾ. ਅਰੇ ਮੁਜੇ ਬਾਬਾ ਤਕ ਪਹੁੰਚਾ ਦੇ, ਬਾਬਾਕੋ ਨ ਆਨਾ ਪਡੇ.

ਝਾਲੀਮੌਨੇ ਤਲਵਾਰੇ ਮਾਰਨਾ ਸ਼ੁੜ ਕੀ. ਯਹਾਂ ਤਕ ਕੇ ਅਕਬਰ (ਅ.ਸ.) ਕੇ ਹਾਥ ਛੁਟ ਗਏ. ਝਮੀਨ ਪਰ ਗੀਰੇ, ਧੋਡਾ ਖਡਾ ਹੋ ਗਯਾ, ਹੁਸੈਨ (ਅ.ਸ.) ਕੋ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ, ਬਾਬਾ ਆਖਰੀ ਸਲਾਮ, ਹੁਸੈਨ (ਅ.ਸ.) ਚਲੇ, ਯਾ ਅਲੀ (ਅ.ਸ.) , ਯਾ ਅਲੀ (ਅ.ਸ.) ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਰਹੇ ਹੈਂ.

(अकबर अ.स.) में आ रहा हुं, अकबर (अ.स.) मैं आ राह हुं. हुसैन (अ.स.) आओ, अकबर (अ.स.) से लीपट गओ, अकबर (अ.स.) ने दम तोड दीया.

दुश्मनोंका मजभा है, जवानकी मेयत है, जुसम टूकडे टूकडे है, बापने हीभत की लाश उठानेकी. कभी बापने, हुसैन (अ.स.) के बापने दरे ऐबर उठाया था. आज अली (अ.स.) का लाल अकबर (अ.स.) की लाश उठा रहा है. लाश उठा लेते मगर लाश टूकडे टूकडे थो. जुधरसे उठाते हैं दुसरा हीस्सा नहीं संभलता.

अपने लालको फ़ीर झमीन पर लीटा दीया. खयमेके दरवाझे की तरफ़ उम कीया. बनी हाशीमके भरयो आओ, आओ, आओ, हुसैन (अ.स.) की मट्ट करो, अकबर (अ.स.) की लाशको सहारा दो. जो भरये भुझे प्यासे गीरत पड़ते आ सकते थ. आओ. कीसीने सर पकडा, कीसीने पैर पकडे. हुसैन (अ.स.) लाश ले के चले. जवानका लाशा पहोचाया, खयमेका परदा उलटके सबसे पहेले झयनब (स.अ.) नीकली.

અપનેકો ગીરા દીયા, મેરી અંડારા સાલકી મહેનત હૈ,
તુજે ખૂનમે કુબા હુવા કેસે ટેખુ.

સચાઅલમુલ લગ્નીના ઝલમુ અચ્યા મુંકલેબીય
ચંકલેબૂન.

મજલીસ - ૧૦

ઇ.હુસૈન અ.સ.ની મિયારતની ફાફિતત શાબે આશુરનાં મસાએબ.

બીસ્ટમીદ્ધા હીર રહમા નીર રહીમ. કાલ રસુલુલ્લાહ
(સ.અ.વ.)

“ઈન્નાલ હુસયન મીસ્બાહુલ હોદા વ સફીનતુન્નજત”
(સલવાત)

અજાદારાને સૈયદુશશાહુદા, સલામુન
અલયકુમ,

તમામ તારીફ અને હુમ્દો સના એ મહાન
પરવરદિગાર અલ્લાહ માટે કે જેણો આપણાને
સૈયદુશશોહુદા મજલુમે કરબલા ઇ.હુસૈન અ.સ.ની

અગાઉની કરવાની તૌફિક આપી. આ મજલીસે અગાઉએ શહેરાઈ ઝહરા સ.અ.ની ટિલની આરજુ છે.

રસુલે ખુદા સ.અ.વ.એ મેઅરાજમાં અર્થની ડાબી બાજુ પર લખેલુ જોયુ. “ઈન્નાલ હુસયન મીસ્બાહુલ હોદા વ સફીનતુન્નજત” યકીનન ઈ.હુસયન અ.સ. હિદાયતનો ચિરાગ અને નજતની કિશ્તી છે. એટલુ જ નહી પરંતુ એ દરેક ચીજ જે ઈ.હુસયન અ.સ.થી મન્સુબ છે. જેમકે મજલીસે અગા, માતમે હુસયન, ખાકે શફા, તિયારતે આશુરા, તિયારતે ઈ.હુસેન અ.સ. આ દરેક ચીજ પણ હિદાયતનો ચિરાગ અને નજતની કિશ્તી છે.

શાહીએ ઈસ્લામ કિતાબનાં લેખક આ વાકેઆને નકલ કરે છે. એક સચ્ચાદ ઝાડીરાએ આ વાકેઓ બયાન કર્યો હતો. તે કહે છે કે એક વખત અમે હિન્દુસ્તાનનાં હિંદી અને મોગલ ઝવારોની સાથ મુંબઈથી કરબલા જવા માટે બસરા રવાના થાય. કરાંચી પસાર થયા પછી દરીયામાં એક તોફાન આવ્યું, મોજાઓ ઉછળવા લાગ્યા.

સ્ટીમરના માલીકે આવીને કહ્યું : સ્ટીમરમાં પાણી ભરાઈ રહ્યુ છે. તમે લોકો કરબલા ઈ.હુસૈન અ.સ.ની ડિયારત માટે જાવ છો. તમે લોકો તમારા ઈમામની મજલીસ પડો અને દુઆ માંગો. અગર આ દરિયાનું તોફાન શાંત નહીં થાય તો આપણે બધા તુંબી જશું, કોઈ બચશે નહીં.

હું દિલમાં ને દિલમાં દુઆ કરી રહ્યો હતો, પરંતુ જયારે સ્ટીમર ચલાવનારે આમ કહ્યુ, તો અમો બધા ખુબ કરી ગયા. અમો બધા ભેગા થયા પહેલા મે હંદીસે કિસાઅ પઢી, પછી મે મજલીસ પડી, ઈ.હુસૈન અ.સ.નાં દર્દનાક મસાએબને બચાન કર્યા, અજાદારો મોટા અવાજે રડી રહ્યા હતા, હજુ મજલીસ પુરી ન થઈ હતી કે દરિયો શાંત થઈ ગયો. સ્ટીમર સ્થિર થઈ ગઈ. ઈમામની નજરે ઈનાયત અને અલ્લાહની મદદથી અમે સૌ બચી ગયા. (શહીટે ઈસ્લામ ભાગ-૧ પેજ. ૫૨૫)

આ વાકેઆ ઉપરથી જાળવા મળે છે કે મજલીસે અજાની બરકતથી ઈન્સાનની મુસીબતો,

બિમારીઓ દૂર થઈ જાય છે અને ઈ.હુસૈન અ.સ.ના ઋવ્યારની મદદ ખુદ ઈમામ અ.સ. કરે છે.

યકીનન ઈ.હુસૈન અ.સ.ની ડિયારત કરવાની ખૂબ મોટી ફકીલત છે.

ઇ.હુસયન અ.સ.ની ડિયારત પઢવા જવું. દર રોજ ડિ.આશુરાનું પડવુ એ પણ હિંદાયતનો ચિરાગ અને નજાતની કિશ્તી છે.

ઇ.હુસયન અ.સ.ની ડિયારત નો સવાબ અને તેના ફાયદા : ઈ.હુસૈન અ.સ.ની ડિયારત સકરાતે મૌત અને કયામતની દર્દનાક તકલીફોથી નજાત અપાવે છે.
(કામેલુજડિયારત પે. ૧૫૦)

ઋવ્યારે ઇ.હુસયન અ.સ. માટે શહેરાઈ માઁ ફાતેમા ઝહરા (સ.અ.) મગફેરતની દુઆ કરે છે અને ઝાએરે હુસયનના ગુનાઠોને માફ કરાવી હે છે.
(ઇ.સાંદ્રિક અ.સ.) (કામેલુજડિયારત, પે. ૧૧૮)

ઇ.હુસયન અ.સ. ફરમાવે છે કે જેણે જુંગામાં મારી ડિયારત કરી, તેના મૃત્યુ પછી હું તેની ડિયારત

કરીશા, અગર તે જહનજતમાં હશો, તો હું તેને બહાર
કાઢીશ) (બેહાર ભાગ-૧૦૧, પે.૧૯).

કેટલી ખુશાનસીબી છે : ઝવ્યારે ઈ.હુસૈન
અ.સ.ની કે ઝાએરની કબ્રમાં ખુદ ઈમામ અ.સ.
તશરીફ લાવે છે મદદ કરે છે.

ઈ.હુસયન અ.સ.નાં ઝવ્યારને દ્વિશારે કબ્રથી
નજીત મળે છે.

રાવી ઈ.મોહમ્મદ બાકીર અ.સ.ને ઈ.હુસયન
અ.સ.ની ડિયારતનાં સવાબનાં બારામાં સવાલ પુછે છે
કે ઈ.હુસયન અ.સ.ની ડિયારતનો સવાબ કેટલો ?

ઈ.મો.બાકીર અ.સ.એ જવાબ આપ્યો. “જે
શોખથી ડિયારત માટે જશો, ખુદા તેને ૧૦૦૦ કબુલ
થયેલ હજ, એક હજાર ઉમરાહનો સવાબ, એક હજાર
રોડાદારનો સવાબ, એક હજાર કબુલ થાયેલા સંકાનો
સવાબ, રહેમતના ફરિશતા તેના ગુસ્લ કફનમાં હાજર
રહે, તેના માટે ઈસ્તીગ્ફાર કરે, તેની કબ્ર વિશાળ થઈ
જાય, તેની કબ્રમાં જહનત સુધીનો એક દરવાજો ખોલી
નાખવામાં આવશે, જમણા હાથમાં આઅમાલનામુ

આપવામાં આવશો. જેનાથો પુર્વ અને પ્રશ્નિમ રોશન થઈ જશો. (કામેલુઝિયારત પે. ૧૪૩)”

હા! અજાદારો ! આપણોએ મજલુમ અને ગરીબુલ વતન મૌલા હુસૈન અ.સ.ની ડિયારત માટે જઈએ છીએ, જેને ત્રણ દિવસનાં ભૂખ્યા અને ખ્યાસા શહીદ કરી દેવામાં આવ્યા.

આશુર કી રાતકી બાત હૈ. ઈ.હુસૈન અ.સ. એક ખયમેસે નીકલે હૈ, શાયદ બહેનકે ખયમેસે નીકલે હૈ, વસીયતે કરકે નીકલે હૈ. કરબલાકે મૈદાનમે એક તરફ ચલના શુરૂ કીયા હૈ. મેરે મૌલા (અ.સ.)ને લેકીન ચલતે ચલતે ચે મહેસુસ હુવા, પીછે પીછે, કોઈ આહીસ્તા આહીસ્તા આ રહા હૈ. રૂક ગાએ હુસૈન (અ.સ.), રૂક જાનેકે બાદ પૂછા, કૌન હૈ જો આ રહા હૈ ? આનેવાલે ને કહા, મેં હીલાલ હુ, મેં આપકા ગુલામ હુ. એક ભરતબા હુસૈન (અ.સ.)ને કહા, આઓ આઓ હીલાલ આઓ. હીલાલ કરીબ આએ. હુસૈન (અ.સ.)ને હાથ બડહાકે અપના હાથ હીલાલકે હાથમે દે દીયા.

આઓ હીલાલ, ઔર ઉસકે બાઅદ ઊગલીસે ઈશારા કીયા, ઝરા આસમાનકી તરફ દેખો તો આસમાનકી તરફ દેખા તો જન્નત દીખાઈ દે રહી હૈ. કહા, પહેચાનો વો જન્નતમે તુમ્હારી જગા હૈ, વો હબીબ કી જગા હૈ, વો હુરકી જગા હૈ, વો ઝોણેરકી જગા હૈ, વો મુસ્લિમકો જગા હૈ, વો કાસીમકી જગા હૈ, વો ઔન વ મોહમ્મદ કી જગા હૈ, વો અસગરકી જગા હૈ, વો મેરી જગા હૈ. હીલાલ યે જગા ભી પહેચાન લો. જન્નતકી જગા દીખા ચૂકા ના ? અબ યે જગે ભી પહેચાન લો. યાં તુમ શહીદ હોગે, ઝીન્દગીકી આજરી સાંસ લોગે.

હીલાલ ઈસ જગેકો પહેચાનો, યાં મેરા મહેમાન હુર દમ તોડેંગા. ઈસ જગેકો પહેચાનોં. યાં ઉનકે બેટેકી લાશ ઉઠાનેકે લીએ મૈં આઉગા. મૈં તસવ્યુરકે સહારે સારી તફસીલાતકો પેશ કર રહા. હું ઈસ જગેકો પહેચાનો યાં મેરા બચપનકા સાથો હબીબ શહીદ હોંગા. ઈસ જગેકો પહેચાનો. યાં મેરા શેર, મેરા શેરસા ભાઈ અબ્બાસ (અ.સ.) આજરી

ਮरतबा मुजे हेजेंगा और उम तोड़ हेगा। बाअद हुसैन अ.स. ने एक जगे पर झुक के बताया, इस जगेको पहेचानो, कासीम (अ.स.) यहांसे मुजको आवाज़ हे रहे होंगे। और मैं कासीम (अ.स.) तक पहोंचना चाहता हुगा। लेकिन भागते हुवे सवारोंके घोड़ोंकी टांपे झीन्दा कासीम (अ.स.) पर पड़ती जा रही होंगी, तो कासीम (अ.स.) आवाज़ हे रहे होंगे, यथा, यथा, यथा और मैं जब पहोंचुंगा, कासीम (अ.स.) पामाल हो चूके होंगे। मट्टका वक्त खत्म हो चूका होंगा।

हुसैन (अ.स.) झुके और झुकनेके बाअद एक जगा हुसैन (अ.स.)ने कहा, ये जगा पहेचानो, यहां अकबर (अ.स.) के कलेजेसे मुजे टुटे हुवे नेझेका फिलको नीकालना होंगा। आखीरमे हुसैन (अ.स.) हीलालको लीअे हुवे एक नशेबमे उतरे और उतरनेके बाअद कहा, हीलाल इस जगेको पहेचानो, तुम्हारा ईमाम (अ.स.) शहीद होंगा, हुसैन (अ.स.) के गले पर खंजर झीराया जाओंगा।

એક મરતબા ઈમામ (અ.સ.)ને દેખા, કે હીલાલ સુનતે ભી હૈ ઓર કભી દાઢને તરફ દેખ લેતે હૈ, કભી બાછી તરફ દેખ લેતે હૈ. હુસૈન (અ.સ.) ને પૂછા ક્યા દેખ રહેછો હીલાલ ? મૌલા (અ.સ.) મેરે કાનમે કીસી રોનેવાલેકી આવાજ આ રહી હૈ. ઓર આકા (અ.સ.), રોનેવાલા બડે દર્દુંકે સાથ રો રહા હૈ. ઐસે દર્દુંકે સાથ રો રહા હૈ કે કલેજા ટૂકડે ટૂકડે હુવા જા રહા હૈ. કુવ્યતે બરદાશત જવાબ દે રહી હૈ.

મેરે માલા (અ.સ.), મેરે પાસ લફ્ઝોં નહીં, હૈ. બસ ઈટના મેં કહે સકતા હું કે જૈસે કોઈ બુઢી માં અપને જવાન બેટેકી મચ્યત પર રોતી હૈ, ઐસે કોઈ રો રહા હૈ. હુસૈન (અ.સ.) ને કહા હીલાલ, તુમને ઠીક પહેચાના યે રોનેવાલા કૌન હૈ સુનોંગે? કહા, હા બતાઈયે, મૌલા (અ.સ.) કહા, યે મેરી માં ફાતેમાં ઝહેરા (સ.અ.) રો રહી હૈ. આજ કરબલામેં રો રહી હૈ. ફીર જહાં જહાં મેરા કટા હુવા સર જાએંગા, જહાં જહાં લુટી હુઈ બહેને જાએંગી વહાં વહાં મેરીમાં ભી રોતે રોતે સાથ સાથ જાએંગી યે આશુરકી રાત થો. આજ શાબે આશુર હૈ,

આજ ફાતેમા (સ.અ.) રો રહી હૈન. આઓ, પુરસા હૈન,
અલ્લાહ જાને અગલે સાલ કૌન શબે આશુર હોગા,
કૌન નહીં હોગા. અચ આકા! ગુલામોકા યે ગમ કબુલ
કર લીજુએ. આકા શબે આશુરા આ ગઈ. હમ આપકો
રો ના સકેં, આપકા માતમ ના કર સકેં.

મજલીસ - ૧૧

શામે ગરીબાનાં મસાએન.

કરબલા કે મૈદાનમે શામે ગરીબા આઈ, એક ઐસી રાત કે આજ કુછ બચાન કરનેકી જરૂરત ભી મહેસુસ નહીં હો રહી. ઈસ કાએનાત કા સબસે શરીફ ઘરાના, સબસે ઈજ્ગત વાલા ઘરાના, મૈદાને કરબલા મે ઈસ હાલત મે બેઠા હૈ, કે મેરે સાતમે ઈમામ કા ફરમાન હૈ, અસ્રે આશુર કે બાદ જે હમારે ઘર પે કચામત ગુજરી, કોઈ સોચ ભી નહીં સકતા. જે એહલેબેત થ, વો આજ બે બેત કે હો ગયે. સૂરજ દુબા, અંધેરા છા ગયા. મગર ઝયનબે કુબરા અપને લુટે ઘરકો રોશાની મે લેકી બેઠી હૈ. યે રોશાની કહા સે આચી? કયા કોઈ ગૈયરતમંદ મુસલમાન ચિરાગ લે કે ઝયનબ કે પાસ આચા કે અચ રસુલ કે બેટી તુમ્હારે સાથ નન્હે નન્હે બચ્ચે હે, અંધેરે મેં કર ન જાએ, નહીં. યે જલે હુએ જેમો કી રોશાની હૈ, જુસમે ઝયનબ લુટે હુએ ઘર કો લેકે બેઠી હૈ. અબ વો મંઝિલ આ ગઈ કે જહાં મદીને મે ભાઈ સે જે વાદા ઝયનબને કીયા થા.

हमारे बाझ ओलमा रिवायतो को मिलाकर २८
२४ब को जब हुसैन मटीनेसे निकले तो ऐस तरह
पेश करते हैं जब गर्वनरे मटीना के महेल से मेरा आका
वापस आया तो धबराके झयनबे कुबरा ने पुछा लेया
ऐस झालीमने तुजे क्यो बुलाया था? हुसैन
(अ.स.)ने कहा के झयनब (स.) मुजसे यझीद की
बयअत मांगी गई थी इतना सुनना है के झयनबने
धबराके कहा, लेया तुजसे और यझीद की बयअत?
तुने क्यां जवाब दीया ? क्युं के हुसैन अ.स. को एक
ऐसा जेहाद करना है, जुसमे झयनब के बगैर हुसैन
काम्याब नही होगे एक मर्तबा कहा के झयनब मुजसे
यझीदकी बयअत मांगी गई है तु पुछती है मैने क्यां
जवाब दीया. बता के मुजे क्यां जवाब देना चाहीऐ,
झयनब तक प के कहेती है लेया तुं ईमामे झमाना है,
ईमामे वक्त है, तुं ईमाम होके मुजसे पूछ रहां है, क्या
झयनब (स.) का ईम्तेहान ले रहा है? मुजमे और
तुझमे क्यां फर्क है, जो तेरा नाना है वो मेरा नाना है जो
तेरा बाबा है, वो मेरा बाबा है, जो तेरी मां है, वो मेरी

मां हैं, जो खुन तेरी रंगो मे हैं, वो खुन मेरी रगो मे हैं.
कोई फँक है तो वो एक ही है, हुसैन के सरपे हैदरे कर्रार
का अभाभा है, झयनब के सरपे बतुल फातेमा झहरा
(स.) की चादर है. झयनबने पुरे जलाल के साथ कहा
भव्या मना करदो.

यअीद की बअयत से मना करदो. हुसैनने कहा
ईम्तीहान हेना पड़ेगा, बड़ा जेहाद करना पड़ेगा,
ऐसा जेहाद, जो एक मैदानमें नहीं. दो मैदानों में
लड़ना होगा. करबला मे भी और शाम में भी. अली
की बेटी झयनबने ने कहा, भव्या हम और तुं मिलकर
ये जेहाद तय करेंगे. करबला का मैदान भी इत्ह करेंगे
और शाम का मैदान भी इत्ह करेंगे. भव्या ऐसा कर
करबला का मैदान तु अपने लीये रख ले, शाम का
मैदान झयनब के हवाले कर दे. करबला मे बहन तो
भाई के साथ हर जगह होगी, इतना बता शाममें तेरी
बहन की मद्दत को आंखेगा आका क्यां जवाब हे, यही
कहा होगा बहेना, मेरी माजाई झयनब हुसैन का
जिस्म करबला से न आ सकेंगा भगर कठा हुआ सर

ਨੌਕੇ ਨੇੜਾ ਪਰ ਸ਼ਾਮ ਕੇ ਬਾਜ਼ਾਰੋ ਔਰ ਦਰਬਾਰੋ ਮੈਂ ਹਰ ਜਗਹ ਤੇਰੀ ਮਣਦ ਕਰਤਾ ਨਕਰ ਆਂਹੇਗਾ। ਝਧਨਬਨੇ ਕਹਾਂ ਹੋਗਾ। ਭਖਾ ਐਸਾ ਕਰੇ ਕੇ ਹਮ ਲੋਗ ਕਾਮ ਤਕਸੀਮ ਕਰਲੇ, ਆਧੇ ਕਾਮ ਤੇਰੇ ਹਵਾਲੇ। ਐਮੇ ਕੇ ਅੰਦਰ ਕੇ ਕਾਮ ਮੇਰੇ ਹਵਾਲੇ, ਐਮੇ ਕੇ ਬਾਹਰ ਕੇ ਕਾਮ ਤੇਰੇ ਹਵਾਲੇ ਭਖਾ। ਮੁਜਾਹਿਦ ਕੋ ਟੈਚਾਰ ਕਰਕੇ ਮੇਂ ਭੀਜਵਾਉਂਗੀ, ਘੋਡੇ ਪੇ ਤੁੰ ਸਪਾਰ ਕਰਾਨਾ। ਭੈਥਾ ਲਾਸ਼ਾ। ਤੁੰ ਲੇ ਕੇ ਆਨਾ, ਐਮੇ ਮੇਂ ਸਫੇ ਅੜਾ ਮੇਂ ਬੀਛਾਂਉਂਗੀ ਭਖਾ ਐਸਾ ਕਰੇ ਬਚਚੋਕੋ ਭੀ ਤਕਸੀਮ ਕਰ ਲੇ, ਆਧੇ ਬਚਚੇ ਤੇਰੇ ਹਵਾਲੇ, ਆਧੇ ਬਚਚੇ ਮੇਰੇ ਹਵਾਲੇ। ਤੁ ਮਣਿ ਹੈ ਲਤਕੇ ਤੇਰੇ ਹਵਾਲੇ, ਮੈਂ ਔਰਤ ਹੁੰ ਬਚਚੀਆਂ ਮੇਰੇ ਹਵਾਲੇ ਭਖਾ ਅਥ ਅਸ਼ਗਰ ਕੇ ਗਲੇਮੈਂ ਤੀਰ ਲਗੋਗਾ ਤੋ ਤੇਰੀ ਗੋਢਮੇ। ਸਕੀਨਾ ਕੇ ਰੁਖਸਾਰ ਪੇ ਤਮਾਚੇ ਲਗੋਗੇ ਔਰ ਸਕੀਨਾ ਕੇ ਗੋਖਵਾਰੇ ਛੀਨੇਗੇ ਤੋ ਝਧਨਬਕੀ ਗੋਢਮੇ।

ਔਰ ਵੋ ਵਕਤ ਆ ਗਯਾ, ਜੁਸਕਾ ਵਾਇਆ ਕਰਕੇ ਬਹੇਨ ਮਈਨੇ ਸੇ ਆਈ ਥੋ। ਅਥ ਝਧਨਬ ਕਰਬਲਾਕੀ ਸ਼ਾਮੇ ਗਰੀਬਾ, ਝਧਨਬ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ੨੮ ੨੯ਬ ਸੇ ਸ਼ਾਮੇ ਗਰੀਬਾ ਤਕ ਝਧਨਬ ਝਧਨਬ ਥੋ, ਅਥ ਝਧਨਬ ਝਧਨਬ ਨ ਰਹੀ ਜੈਸੀ ਝੜ੍ਹਰਤ ਪਢੀ ਯਹੀ ਝਧਨਬ ਕਭੀ

અબ્બાસ બની અજુબ અંદાજ સે લૂટે હુએ કાફેલે કો
સંભાલા.

એક બાર સૈયદુસ સાજેદીનને કહા, કુઝી અમ્મા
વો દેખીએ નોકે નેઝા પર મેરે બુઢે બાબા કા સર બલંદ
કીયા જા રહા હૈ. વો રહા મેરે બાબા કા કટા સર ઓર
એક બાર ઝયનબ ઘેમો કે અંદર આતી હૈ, સૈયદાનીયો
સે કહેતી હૈ, અબ ગલ્ભરાના નહી અભી મૈ ઝીદા હું,
બચ્ચો સે કહા પરેશાન ન હોના અભી મૈ ઝીદા હું હુસેન
કા કટા સર દેખ કર ઝયનબ આઈ ઓર બેસર કા
લાશા, પહેલે તો યે સમજ લીજુએ કે સર કાટકે નોકે
નેઝા પે બંલંદ કીયા ગયા બેસર કા લાશા વો કીસ હાલ
મે થા એક બાર મદીને મૈ કીસીને પુછા મૌલા સજજાદ
સે પુછા આપકે બાબા કે લાશકી કયા હાલત થો, આકા
કે હાથમેં અંગુઠી થો, અંગુઠી ઉતારી, ઓર ટિખા કે કહા
મેરે બાબા કે જુસ્મ પર ઈતની જગા ભી બગેર ઝખ્મો કે
નહી થો. યે જો અંગુઠી કા નગીના હૈ ઈતની જગહ ભી
મેરે બાબા કે જુસ્મ પર બગેરે ઝખ્મો કે નહી થો તીરો સે

छतनी बेसर का लाशा करबला की जलती रेती पर पड़ा है और सुरज दुब रहा है।

एक बार झयनब के कानमें घोडे दौड़ने की आवाज़ आई। अभ्मा झीझका मेरा भय्या तो मारा गया। अब ये घोडे कीस लीये, झीझका बहार नीकली एक अजुब मंज़र देखा। उम्रे सअद ने हुक्म दीया। घोडो को तैयार करो, इन लाशों पे घोडे दौड़ेगे, बस ये मंज़र देखना। हुर की झौज एक बार उम्रे सअद के नङ्कटीक आई और कहा, हमारे आका ने बड़ी गलती करी, मगर वो मारा गया ना, उसे सङ्गा मिल गई। अब हम उस के लाशे की तोहीन बरदाशत नहीं कर सकते। उम्रे सादने कहा उससे मेरा क्यां झगड़ा था, ले जाओ उसका लाशा। हबीब ईब्ने मङ्गाहीरका कबीलाए बनी असद आया। अब उम्रे साद, ये हमारे कबीले का रहेने वाला, हमारे गयरतके खीलाफ़ हे के ईसका लाशा पामाल हुआ। उम्रे सअद कहा, हबीबसे भी मेरा क्यां झगड़ा है, ले जाओ। एक एक शहीद का कोई न कोई जानने वाला आता और उसका

લાશા લે જતા. મૈદાને કરબલામેં સારે લાશો ઉઠા લીયે ગયે. મગર એક લાશા જલતી રેતી પે પડા હૈ, કોઈ નહીં કે આકર કહે કે ચે મોહમ્મદ કે નવાસે કા લાશા હૈ, ચે અલી કે લખ્ટે જુગર કા લાશા હૈ, ચે ઝણરા કે દીલબર કા લાશા હૈ, અરે કોઈ નહીં જો આકે ઈસ લાશોકો બચાએ. ઈધર ઘોડે થલ ઉધર ફીજુઝાને આવાજ દી, શહેરાદી ઝરા આકે દેખીએ, મેરે આકા પે કયા કયામત ગુજર રહી હૈ, ઝયનબ બાહર આઈ, માજાએ કા લાશા ઓર ઘોડો કી ટાપો તલે, બસ એક બાર મદીનેકી તરફ રૂખ કીયા, નાના રસુલે ખુદા ! જુસ હુસૈન કો સીને પે સુલાતા થા, ઉસી હુસૈન કે સીને પે આકે દેખ, ઘોડે ટૌડાએ જા રહે હૈન. મગર અચ ખુદા મૈને તેરે દીન કે લીયે ચે કુરબાની ભી દી.

ચે કેછ કે ઝયનબ જેમે મે આતી હૈ. મગર ઈધર જેમે મે આઈ ઓર દોબારા ઘોડે ટૌડે. એક મર્તબા કહા અમ્મા ફીજુઝા અબ તો મેરે ભચ્યા કા લાશા ભી પામાલ હો ચુકા, અબ ચે ઘોડે કચું ટૌડાએ જા રહે હે. ઓર એક મર્તબા દેખા, ઝાલીમ આગ લે કે આ રહે હૈ, પહેલા

ਐਮા જલા, દુસરા ઐમા જલા, તીસરા ઐમા જલા, એક એક કરકે સૈયદાનીયો કે સારે ઐમે જલ ગઅ. ખુદા આપકે ધરોકો સલામત રખે ખુદા આપકે ધરકી છતોકો સલામત રખે. ખુદા આપકે બરચ્યો બરચ્યીયો કી ઇજઝતો કો સલામત રખે. સારે ઐમે જલે. આખરી ઐમે મે સારા ઘરાના જમા હો ગયા. ઓર સારી બીબીયા ઝયનબ કો દેખતી હૈ ઓર ફરમાતી હૈ શહેરાઈ આકાને આખરી વક્તવ્યમે કહા થા, આજ કે બાણ ઝયનબ કા હુકમ માનના. બતાઈએ હમારી લીયે કચા હુકમ હૈ જલકે ભર જાએ તો જલકે ભરજાએંગે. ઓર બહાર નીકલ સકતે હૈ તો બહાર નીકલેંગે, ઝયનબ ને કહા બીબીયો અબ મેરા બેટા સજજાદ ઈમામે વકત હૈ, જબ તક યે સજજાદ સે ન પુછુંગી કોઈ જવાબ નહી દુંગી. જબ આકા સજજાદ ને કહા કુફી અમ્મા પુરે ધર કો લેકે જંગલ મે નિકલ જાઈએ. સેછા મે નિકલ જાઈએ.

આકા સજજાદ, મૌલા સજજાદ એક બાર મદીને મેં કીસીને પુછા થા, મૌલા જબ આપને હુકમ દીયા તો સારા ઘરાના ઐમસે નીકલા કીસ તરણ ઐમોસે

नीकला, के सूरज तुब रहा है अंदेरा छा रहा है, ऐमोस घराना नीकला कैसे नीकला. आका के हाथ में तस्बीह है, आकाने कहा ये तस्बीह तूट जाए तो कीस तरह से दाने झमीन पे बीजर जाते हैं, आजरी ऐमा जला, नबी झाटे, ईमाम झाटे, मोहम्मद की बेटीया अली और फ़ातेमा का नामुस, मैदाने करबला मे बीजर गया, तस्बीह के तूटे हुए दाने मैदाने करबलामें नज़र आ रहे हैं.

भगर सबसे आधीर में एक नन्ही सी बरची ऐमे से बाहर नीकल रही थी हमीद ईब्ने मुस्लीम यअीटी लश्कर का रिपोर्टर है, वो ज़ंगमे हीस्सा नहीं ले रहा. वो केह रहा है मैने देखा आधीर मैं एक बरची ऐमे से बाहर नीकल रही है, क्युंकी वो सबसे आधीर मे नीकल रहीथो उसके कुरतेमे आग लग चुकीथो. कुरता आगमे जल रहा था. मेरी भी एक छोटी सी बरची है, ये कहेता है मे अपने धरमे एक बरची छोड के आया था. मुझे अपनी बरची याद आ गई. मैं जल्दी से आगे बढ़ा ईस बरचीक कुरतेकी आगको बुजाउ. मैने

ہاتھ بढ़ाया वो بरची جलाल के آالام मे پीछे ہتی۔
جبर دار मेरे بدن کو ہاتھ ن لگا نا، مے شاتمایکی
پوتی ہुں۔ نامہنر بم مेरاں چشم نہیں چھ سکتا۔ تین
سالکی سکی نا، نامہنر بم مेरا چشم نہیں چھ سکتا۔
مئنے ہاتھ جوکے کھا کے شوہڑائی خالی کپڑا پکڑکے¹
آگ کو بوجا دیا۔ مئنے آگ بوجائی میچے یہاں ات
میل گی۔ برصینے میچے سر سے پے تک ہے آ، کھا
ایش شاہس تونے اک مہربانی کی، اک اور
مہربانی کر ہے۔ میچے نجف کا پتا بتا۔ اک بار
کھلتا ہے نجف جا کے کیاں کریں گی، کھا نجف میں مेरا
دعا دفعن ہے۔ دعا کی کبھ پے گیزگی اور کھنگی دعا
آپ ہرکے کے یتیم برصو کی مدد کو آتے ہو۔

آپکے ہوسے ن کی یتیم سکی نا تما نے خاتی
رہی، آپ کو بولاتی رہی، کوڈے خاتی رہی آپکو
بولاتی رہی، دعا آپ سکی نا کی مدد کو ن آئے،
سکی نا کل دعا سے فریاد کرنے والی ہے۔

اندر ایسا گیا مومبند کی نوازیا جے دین
کی روشنی مے بھی شاہرومبئی کبھی مہربم کے بگوئے گرسے

બહાર નહીં નીકળી હૈ, આજ જંગલ હૈ, આજ રાતકા અંધેરા હૈ, આજ કોઈ મદદગાર નહીં હૈ. ઝયનબ ને કહા કુલસુમ ઘબરાઓ નહીં. બરચ્યે જો મૈંદાને મૈં બીજરે હુવે હૈ, આઓ બરચ્યોકો જમા કરે, આઓ સારે કાફલે કો એક જગછ પર લે કે આઓ.

એક બાર અલી ઔર ફાતેમા કી બેટીયા હમારા સલામ હો શહેરાઈ કુલસુમ પર, કે દોનો બેહને અકેલી થલી. કહી બરચ્યે રો રહે થ ઉન્હે લેકે આયી, કહી બરચ્યે સો રહે થ ઉન્હે લેકે આયી. એક જાડી કે પીછે દો નન્હે બરચ્યે ઈસ હાલમે નજર આએ કે એક દુસરે કે ગલે મે બાહે ડાલી હૈ ઝયનબને કહા કુલસુમ ઝરા આઠીસ્તા થલના. અગર યે જાગ ગાએ તો દુબારા નીદ નહીં આયેંગી. કરીબ પહોંચ્યે તો દેખા સોતે હુએ બરચ્યે નહીં હૈ, દોનો કે સીને પર ધોડો કી ટાપો કે નીશાન હૈ, યે દો લાશો હૈન, જબ ધોડે દોડાએ ગાએ તો દોનો બરચ્યો પર ધોડે દોડે. હાએ ઝયનબને કહા કુલસુમ એક કા લાશા તુમ ઉઠાઓ, એક લાશા મૈં ઉઠાતી હું. એક મર્તબા લાશો ઉઠાએ, લેકીન બહોત દેર કે બાદ ઝયનબકા દીલ ભર

આયા. એક મર્તિબા કુરાત કી તરફ દેખા ઓર કહા, અબ્બાસ તુ ન રહા તો આજ ચે વકત આ ગયા કે તેરી બહેનોકો લાશો ભી ઉઠાને પડ રહે હૈને. હાય મેરા અબ્બાસ મારા ગયા.

અબ્બાસ ન રહુતે તો ખાલી લાશો ઉઠાને કા મસલા નહીં હું, બહોત બડી બાત હૈને, અબ્બાસ ન રહે તો કયા હુંથા, બહોત સાલ બાદ, છે સાલ બાદ મુખ્તાર કે દરબાર મે ખુલી કો પકડકે લાયા ગયા. મુખ્તારને પુછા ખુલી તુને મૈદાને કરબલામે કયા કારનામા કીયા. ઉસને કહા કે શામે ગરીબા મે તીન મેરે બડે કારનામે. શામે ગરીબા અબ્બાસ ન રહા તો કયાં હુંથા, આઈએ ખુલી સે સુનીએ ખુલી કહેતા હૈને, જબ ઉમરે સઅણને હુસૈન કે લાશો કો પામાલ કર દીયા તો અપની ફૌજ કો હુકમ દીયા કે ખેમો મે જાઓ જો સામાન નજર આએ લૂંટ લો. જો અસબાબ નજર આએ લૂંટ લો. મુજે કુછ દૈર લગી, જબ મે ગયા તો દેખા કે સારા સામાન લૂંટા જા ચુકા હૈને. મુજે લગા કે મુજે ભી કુછ તો મિલના ચાહીએ, વો બેચેન હો ગયા. ઉસે એક બરચી કે ગોશવારે નજર

આએ, જો સાણે થ, ઝયાદા કિમતી નહીં થ, માભુલી ગોશવારે. જબ કોઈ ઝાલીમ બચ્ચી કે ગોશવારે કે જાનીબ હાથ બઢાતા હૈ, તો બચ્ચી ગભરા કે કહેતી હૈ, ચે મેરે બાબાને ઈદ કા તોહફા દીયા હૈ. મેરા બાબા તો ન રહા ઉસકા તોહફા તો રહને દો.

ઈસ તરફ ફરીયાદ કરતી હૈ કે ઝાલીમ કો રહેમ આ જાતા, હરેક આગે બઢ જાતા. મૈં દેર સે આચા થા, મૈં ને કહા મેં અપના નુકસાન કયું કરું, કુછ આર નહીં મિલા તો ચે ગોશવારે છીનો, મેં કરીબ આચા. મૈને ગોશવારે કી કરીબ હાથ બઢાયા, પહેલે તો બચ્ચીને ફરીયાદ કી મેરે બાબા કા તોહફા હૈ. મૈને કોઈ તવજજોહ નહીં દી, તો ઉસને અપને ગોશવારે છુપાના ચાહે, મૈને એક મરતબા હાથ બઢાયા, ગોશવારો પે હાથ રખા, ઈસ તરફ તેઝી સે ગોશવારે ઉતારે કે બચ્ચી કે કાન કટ ગએ, ખુન કા ફ્લ્યારા ઝારી હુએ. બચ્ચીને કુરાત કી તરફ દેખા, ચચા અબ્બાસ દેખ તેરી સકીના પે કયા ગુઝર રહી હૈને.

شامے گریباً ابجباًس ن رہا، شامے گریباً مے کیا ہुआ، بھولی کھلتا ہے اب مے آگے بढ़ا، سارا سامان لੁٹا گیا، جنمے جلااے گا۔ مگر اک بیمار ائسما ہا کی جسکے بیستر کو کیسینے ہاتھ نہیں لگایا ہا، ارے یتھا بُڈا یسکی بیماری کا جھال کر کے ایلیمونے وسکا بیستر چوٹ دیا، مینے سوچا مے اپنا نوکسان کریں کریں۔ مے آگے بढ़ا اور یہ ترہا بیستر جئے کی پو بیمار بیسترسے بُنھ کے بھل جمینے کربلتا پے گیرا۔ ہای میرا یوथا یہماں۔

بھولی کھلتا ہے کے مے آگے بढ़ا، مینے ٹھا کوش نہیں بچا، فیر آجھری اک چیڑ ناڑر آای۔ پو ٹھانجنبرکی چادر، ایلیمہ مے سے کیسی مے ہیمت نہیں ہا کے جاننب کی چادر پے ہاتھ ڈالے۔ ہرک کو پتا ہے، جاننب کوئن ہے، یہ رسمیں کی نوازی ہے، یہ رسمیں کی بستی ہے، چڑھیئیو مے ہیمت نہیں ہو رہی ہے، جوبلہ اب آکا ہوسین کے شاہدات کے ہوا لے سے میلاد کے سُنیا۔ ہمہ سادھے ہر بُنھا سیب تیسرا تیر کھا بُنگا ہا۔ جب ہوسین دگماگا رہے ہے، نے اے پے نے اے،

तीरो पे तीर, पथ्थर पे पथ्थर पर मेरा आका पर चल
रहे थ, लेकिन मेरे आका जुलजनाह पे लगा हुआ है,
हैंदरे कर्दिका बेटा है हुसैन, इतने झम्मोके साथ
जुलजनाह पे है, उम्रे सअद धबराके हुरमला के पास
आया और कहा हुसैन जब तक जुलजनाह से नहीं
गीरेंग, तब तक मेरी झोज हुसैन के करीब नहीं
जाएँगी, हुरमला कैसे भी करके हुसैन को धोडे से गीरा
है, हुरमलाने कमानमे तीन भालका तीर नीकाल कर मेरे
आका की गरदन की जानीब मारा मेरे आकाने तीर
नीकाला और धोडे से गीरे.

वही केझीयत झयनब की है, कोसीमे हिमत नहीं
के चादरे झयनब पे हाथ डाले, ये रसुलकी बेटी है, ये
सानीओ झेहरा है, खुली कहेता है एक चादर बाकी है
कुलसुम को चादर छीनी, लेला की चादर छीनी, रबाब
की चादर छीनी, सकीना की चादर छीनी. कुबरा की
चादर छीनी, फरवा की चादर छीनी झयनब की चादर
पे कोई हाथ नहीं डाल रहा है. मैंने सोचा मैं अपना
नुकसान कर्युं करू. खुद कह रहा है झालीभ शामे गरीबा

ਮੇ ਆਗੇ ਬਢਾ, ਮੈਨੇ ਚਾਉਰੇ ਝਾਂਨਬ ਪੇ ਹਾਥ ਢਾਲਾ. ਇਸ ਤਰਣ ਮੈਨੇ ਚਾਉਰ ਕੋ ਪਕਤਾ, ਉਸ ਤਰਫ ਝਾਂਨਬਨੇ ਚਾਉਰ ਕੋ ਪਕਤੀ. ਖੁਲ੍ਹੀ ਫੌਜਕਾ ਜਵਾਨ ਸਿਪਾਹੀ ਹੈ, ਕੀਤਨੇ ਸਾਲਕਾ ਹੋਂਗਾ ੩੦ ਸਾਲਕਾ, ਝਾਂਨਬ ਪਪ ਬਰਸ ਕਰੀ ਝਣੀਝਾ ਔਰਤ ਹੈ, ਪਰ ਐਸੀ ਔਰਤ ੧੮ ਦਾਗ ਅਪਨੇ ਕਲੇਜੇ ਪਰ ਫੇਖ ਚੁਕੀ ਹੈ, ਅਪਨੇ ਅਕਬਰ ਕਾ ਲਾਸ਼ਾ ਫੇਖ ਚੁਕੀ ਹੈ, ਪਰ ਹੈਂ ਤੋ ਹੈਂਦਰੇ ਕਰੀਰ ਕੀ ਬੇਟੀ. ਖੁਲ੍ਹੀ ਕਹੇਤਾ ਹੈ ਮੈ ਤਾਕਤ ਲਗਾ ਲਗਾ ਕੇ ਥਕ ਗਯਾ, ਚਾਉਰੇ ਝਾਂਨਬ ਕੋ ਨ ਯੋਚ ਸਕਾ, ਮੈਨੇ ਫੇਖਾ ਮੇਰਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋ ਰਹਾ ਹੈ ਮੈ ਕੈਂਸੇ ਚਾਉਰ ਛੀਨੁੰ, ਮੈਰੇ ਹਾਥਮੇ ਕੋਠਾ ਥਾ, ਮੈਨੇ ਝਾਂਨਬ ਕੇ ਚਹੇਰੇ ਪੈ ਕੋਠਾ ਮਾਰਾ, ਚੇਹੇਰੇ ਸੇ ਖੂਨ ਜਾਰੀ ਹੁਆ. ਝਾਂਨਬ ਕੀ ਗਿਰਫ਼ਤ ਢੀਲੀ ਪਡੀ, ਮੈਰੇ ਚਾਉਰੇ ਝਾਂਨਬ ਕੋ ਛੀਨਾ. ਝਾਂਨਬਨੇ ਕਹਾ ਅੰਭਾਸ! ਫੇਖ ਮੇਰੀ ਚਾਉਰ ਛੀਨ ਲੀ ਗਈ. ਅੰਭਾਸ ਨ ਰਹਾ ਤੋ ਲਾਸ਼ੇ ਉਠਾਨੇ ਪਡੇ, ਅੰਭਾਸ ਨ ਰਹਾ ਸਕੀਨਾ ਕੇ ਕਾਨ ਝਖਮੀ ਹੁਏ, ਅੰਭਾਸ ਨ ਰਹਾ ਇਮਾਮੇ ਝਮਾਨਾ ਕੋ ਬਿਸ਼ਟਰ ਯੋਚਕੇ ਗਿਰਾਯਾ ਗਯਾ. ਅੰਭਾਸ ਨ ਰਹਾ ਝਾਂਨਬ ਕੀ ਚਾਉਰ ਛੀਨੀ, ਅਲੀ ਕੀ

બેટીકે ચેહરે પે ઝખમ લગા. (મૌલાના સાઈક હસન
સાહેબની મજલીસ માંથા)

મજલીસ - ૧૨

અબ્દુલ્હાહબીન હસન અ.સ.નાં મસાએબ.

અભી એક બરચા ખયમેમે બૈઠા થા, જુસકી ઉભ્ર બારા સાલસે ઝીયાદા ના થો. જુસકો પ્યાસને ઈતના કમાત્રોર કર દીયા થા કે વો ખડા હોના ચાહતા થા તો જુસ્ટ કાંપતા થા, ચલના ચાહતા થા તો કદમ ડગમગાતે થ. ચલતા થા તો ચલક ગીર પડતા થા. આપ બેચૈન હો ગએ, મૈં બરચેકા નામ બતા દું. યે ઈમામ હસન (અ.સ.) કા બરચા હૈ, નામ ઉસકા અબ્દુલ્હાહ હૈ. યે ખયમેકે કોનેમે બૈઠા હુવા અપની છોટી બહેનકી બેકરારી દેખ રહા થા, અરે કોઈ હોતા જો ખબર લે આતા કે મેરા બાપ ઝીન્દા હૈ કે શાહીદ હો ગયા. કરબલાકે મયદાનમે ઈમામ હસન (અ.સ.) કા બરચા નીકલ આયા. મયદાનમે ફોજેં ફેલી પડી હૈ, કેસે પતા લગે મેરા ચચા કહાં હૈ? ગીરતા પડતા, કુંઘતા હુવા ફોજોકે દરમ્યાનસે ગુજરતા હુવા સવારોકે પાસસે ગુજરતા હુવા, નેરો ઓર તીરો, ખંજરોકો દેખતા હુવા અબ્દુલ્હાહ ઈંજે હસન (અ.સ.) યે છોટા કમસીન

ખ્યાસા બરચા અરે મુક્કદરસે વહાં પહોંચ ગયા જહાં
જમીન પર હુસૈન (અ.સ.) થ.

આખરી ફીકરા સુન લો સોગવારો. ચચાકે પાસ
ભતીજા પહોંચા, મગર અભી ચચા થોડી દુર પર બેઠે
હુવે દીખાઈ દીએ થ કે ભતીજેને દેખા, કે જાલીમ
તલવાર લીએ હુવે હુસૈન (અ.સ.) કી તરફ બઢ રહા હૈ.
બસ, ભતીજાભી પુરી તાકત લગાકે ટૌડા ઓર કંબલ
ઉસકે કે જાલીમ તલવાર લેકે હુસૈન (અ.સ.) તક
પહોંચતા, અબ્દુલ્લાહ ભી પહોંચ ગાએ. જબ ઉસને
હુસૈન (અ.સ.) પર તલવાર મારી, ભતીજેને દોનો હાથ
બડહા દીએ, હાથ કટ ગાએ, કટે હુએ હાથ જુલ ગાએ.
આવાજ દી ચચા. હુસૈન (અ.સ.) ને મુડકે દેખા, મેરે
લાલ, તુમ કહાં આ ગાએ? અબતો મુજમે ઉઠનેકી
તાકત નહીં હૈ. આઓ, મેરી ગોટીમે આ જોઓ. બારા
સાલકે ભતીજેકો હુસૈન (અ.સ.) લીટા રહે થ. એક
તીર આચા અબ્દુલ્લાહ ગલે પર લગા. ભતીજા દમ તોડ
રહા હૈ, હુસૈન (અ.સ.) મૈયત સંભાલ રહે હૈ.

મજલીસ - ૧૩

જ.સકીના (સ.અ.) ના મસાહેબ.

આહ! આહ! ફાતેમા (સ.અ.) નું ઘર પિરાન થઈ ગયું. મુસાફર પરદેશમાં ખ્યાસા શહીદ થઈ ગયા. મચ્યત બે ગૌરો કફન પડી રહી. એહલે હુરમનો કાફલો રસ્તામાં જાતીમોનાં સીતમને સહન કરતા કરતા ચંગીદારનાં દરબારમાં પહોંચ્યો.

ચંગીદ (લ.) નો દરબાર છે. એક પેટીમાં ઈ.હુસૈન અ.સ.નું સર મુખારક રાખવામાં આવ્યું છે. કમસીન સકીના...તેને જોઈ રહી રહી હતી. બાપનું સર જોઈને દીકરીનું દિલ ટુકડે ટુકડા થઈ રહ્યું હતું. હાય બાબા જાતીમોએ તમને કટલ કરી દીધા..... અમને તમાચાઓ માર્યા. અમને ચાબુક અને કોરડાઓ માર્યા. હાય બાબા સકીનાની ખબર ત્યો...હાય કાકા પણ ન આવ્યા અને ભાઈએ પણ મને ભુલાવી દીધી.... મર્ઝિ કલેજથી લગાડે છે, તો રોવા લાગે છે...હું કુકીમાં પાસે જાવ છું, તો તેમના પણ આંસુ અટકતા નથો. નાનકડી

સકીનાં આ વિચારોમાં હતી ત્યાં ચંડીએ (લ.) બોલ્યો. મે સાંભળ્યું છે, કે તારા બાબા તને ખુબ ચાહતા હતા, આ તેનું સર છે. મારી શેહઝાઈ આસુ પીઇને બોલ્યા, શા માટે દિલ દુખાવે છે, અમને સતાવે છે. પરંતુ તે બચ્ચીને દુઃખી કરવાની નિયત કરી ચુક્યો હતો. તે મલઉન બોલ્યો “સકીના (સ.) હું ત્યારે માનીશ કે હુસૈન (અ.સ.) તને વધારે ચાહતા હતા કે તુ અવાજ આપ અને સરે હુસૈન (અ.સ.) તારા ખોળામાં આવી જાય.

આ સાંભળ્યુ તો બેકરાર સકીના (સ.અ.) એ તેમનાં કુતાંનો સળગેલો દામન ફેલાવી દીધો. બાબા ! મારા બાબા ! તમે તમારી સકીનાની ઈજઝત રાખી લ્યો. આ ઝાલીમની સામે...બાબા મારી ગોદમા આવી જવ મારા બાબા, આ તમારી સકીના તમને બોલાવે છે. અય નાની મઅસુમ સકીના (સ.અ.)ના ચાહવાવાળાઓ, આટલુ સાંભળ્યું અને ઈ.હુસૈન અ.નું સર બલંદ થયુ અને આ નાનકડી સકીનાની ગોદમાં આવી ગયું.

એહલે હરમ રોવા લાગ્યા. દરબારીઓ પણ આંસુ
પોંછવા લાગ્યા. ચક્કીદ પણ મોં ફેરવવા પર મજબુર થઈ
ગયો. કમસીન સકીના બાબાનું મોં ચુમતી જતી હતી
અને રડતા રડતા ફરિયાદ કરતી હતી કે બાબા હું
ખ્યાસી છુ. બાબા મે તમાચાઓ ખાદ્યા. બાબા જુઓ તો
ખરા મારા કાનમાંથો ખૂન વહી રહ્યું છે... બાબા મારા
ગળામાં તો જુઓ રસ્સીના કારણે ઝખમ થઈ ગયું.
બાબા મને તમારી પાસે બોલાવી લ્યો... હાય બાબા
હાય બાબા (મસાએબે કરબલા પે. ૪૧ થી ૪૪)

મજલીસ-૧૪

જ.હબીબ ઈજ્ઞે માઝાઈર અ.સ.ના

મસાઓબ.

જનાબે હબીબ હિતની સાથ રહ્યા. આશુરાના દિવસે બપોર પછી હિત ઈમામ હુસેન અ.સ. મે ઉમર બિન સાદ મલઉના લશ્કરને ઉદેશીને ફરમાવ્યું કે તમે લોકો પણ નમાજ અદા કરો અને અમે પણ નમાજ અદા કરી લઈએ, તેથો એક મલઉને કહ્યું : અચ હુસેન! તમે ગમે તેટલી નમાજ પડો પણ તમારી નમાજ કબુલ નથો થઈ શકતી. આ સાંભળીને જનાબે હબીબ ગુસ્સામાં લાલ પીળા થઈ ગયા, અને કહ્યું કે લઅનત થાય તારા પર, જો ફરજન્દે રસુલની નમાજો કબુલ નહીં થાય તો શું તારા જેવાની નમાજ કબુલ થશે? પછી હિતને કહ્યું મને લડવાની ઈજાહત આપો. હવે આ નમાજ બેહિશ્તમાં આપના નાનાની સાથ પડીશ.

હિતને ઈજાહત આપી, અને જનાબે હબીબે ગજબનાક શેરની જેમ તે શકી ઉપર હુમલો કર્યો અને તેને મારીને ઝમીન પર પછાડી દીધો અને પછી બીજા

બત્રીસ સવારોને કટ્ટલ કરી નાખ્યા અને આખરે દુશ્મનોએ હબીબને ચારે બાજુથો ઘેરીને તીરો તલવારોઅને નેઝાઓથો મારીને ઝમીન પર પછાડી દીધા. ત્યારે જનાબે જ્યાનબ બોલ્યા કે, આદાએ મારા લાલના મહદુગારને શાહીદ કરી દીધા. અય ભાઈ આપના રક્ષિક દુન્યાથો કુચ કરી ગયા. અલા લઅનતુદ્ધાહે અલલ કવમીજ ઝાલેમીન. અદ્ધાહુમ્મ અજજુલ લે વલીયેકલ ફરજ.

મજલીસ - ૧૫

શોહદાએ કરબતાના મસાએબ.

હમીં બિન મુસ્લિમ કહે છે કે મેં જોયું : અરે, એહલેબયતમાં એક કોહુરામ મચી ગયો. અરે, યતીમ બરચાઓ ‘વા અમ્માહો, વા અબતાહો’ કહી ચીસો પાડી પણાડીઓ ખાવા લાગ્યાં...તમામ બીબીઓએ પોતાને ઉંટ ઉપરથી જમીન પર પણાડી દીધી... બીબીઓના ખોળામાંથી બરચાઓ કુદી કુદી જમીન પર પડી ગયાં.....

અજાદારો ! અરે, બાજુઓમાં તો રસ્સીઓ બાંધેલી છે. બરચાઓના ગળાં રસ્સીમાં બંધાયેલાં છે. અરે, બધાં સર વગરની લાશ પાસે પહોંચે છે, અને લાશની હાલત જોઈ જાર જાર રોઈ રહ્યાં છે. અરે, કોઈ બીબી અબ્બાસ અ.સ.ની લાશ પાસે આવીને કહે છે. ભૈયા અબ્બાસ ! દુખીયારી બહેન ઉમ્મે કુલસુમ આવી છે. ભાઈ, જરા ઉઠીને બહેનની હાલત જુઓ ! બાજુઓમાં રસન બાંધેલ છે. અરે, ઝાલીમો ચાબુક લઈને ઉભા છે.

કાઈ બીબી કહે છે. : બેટા કાસિમ! અરે, બેટા !
તારા કુલ જેવા શરીરના ટુકડે ટૂકડે કરીટીધા. કોઈ
અઢાર વર્ષના કડિયલ જવાનની લાશને વળગીને
વિલાપ કરી રહી છે, મારા અરમાન ભરેલા દીકરા !
માની ઉમ્મીદ ખાકમાં મળી ગઈ. બેટા અલીઅકબર !
તમે ઝમીન ઉપર કાંટા અને કાંકરાની પથારીમાં કેવી
ગાઢ નિદ્રામાં પડ્યા છો? બેટા, જરા ઉઠીને આ
દુઃખીયારી માં તરફ નજર કરો! હવે તે કેંદ્ર થઈને કુશા
અને શામની બજારો તરફ જઈ રહી છે. વતનમાં બહેન
સુગરા વાટ જોઈ રહી છે.

અરે, કોઈ બીબી છ મહીનાના માસુમ
અલીઅસગરની લાશને ગોદમાં લઈને કપાચેલા ગળાને
ચુમતી જાય છે અને રડતી જાય છે. દીકરા ! કેવા
બેરહમ ઝાલીમો છે... અરે, આટલી ઉમરમાં તો કોઈ
જાનવરને પણ ઝબ્ણ નથો કરતું... અરે જનાબે ઝયનબ
મ્હી જાયાબાઈ ઈ.હુસયનની લાશ ઉપર રડી રહ્યા છે:
માજાયા, માફ કરજો ! બહેન રસનમાં બંધાયેલી
હાલતમાં છે..ભાઈ હુસયન ! કેટી ઝયનબના સલામ...

તમારી સામે રસનમાં બંધાયેલી હાલતમાં ઉભી રહેલી
બહેનના સલામ કબુલ કરો, ભાઈ ! અલવિદા, ભાઈ
હુસયન ! અલવિદા. અલા લઅનતુદ્વાહે અલલ
કપમીજ ઝાલેમીન. અદ્વાહુમ્મ અજજુલ લે વલીચ્યેકલ
ફરજ.

* * * * *

ਜੌਹਾ - ੧

**ਸਾਬ ਉਜਤ ਜਾਏਂਗਾ ਅਛਰਾਕਾ
ਮਕਾਂ.....ਅਦਰ ਕੇ ਬਾਅਦ,**

**ਸਾਬ ਉਜਤ ਜਾਏਂਗਾ ਅਛਰਾਕਾ ਮਕਾਂ.....ਅਦਰ ਕੇ
ਬਾਅਦ (੨)**

ਹੋਂਗਾ ਸ਼ਾਬਦੀਰ ਕੇ ਯੈਂਮੋ ਮੇਂ ਧੁੰਵਾ ਅਦਰ ਕੇ ਬਾਅਦ (੨)

**ਸੁਫ਼ਲੇ ਆਖੂਰ ਕੋ ਹੈ ਦੀ ਅਲੀ ਅਕਬਰਨੇ ਅਤਾ
(੨)**

**ਕੋਨ ਹੋਂਗਾ ਭਲਾ ਮਗਰੀਬਕੀ ਅਤਾਂ.....ਅਦਰ
ਕੇ ਬਾਅਦ (੨)**

ਸਾਬ ਉਜਤ ਜਾਅਗਾ(੨)

ਅਥ ਸਕੀਨਾ ਤੇਰੇ ਕਾਨੋ ਸੇ ਲਹੁੰ ਟਪਕੇਗਾ... (੨)

ਹੋਂਗੇ ਯੋਹਰੇ ਪੇ ਤਮਾਚੋ ਕੇ ਨਿਸ਼ਾ ਅਦਰ ਕੇ ਬਾਅਦ

ਸਾਬ ਉਜਤ ਜਾਏਂਗਾ(੨)

**ਕੋਨ ਮਅਸੁਮ ਸਕੀਨਾ ਪੇ ਤਰਸ
ਆਏਗਾ....(੨)**

**ਕੋਨ ਸਮਜ਼ੇਗਾ ਯਤੀਮੋ ਕੀ ਕੁਗਾ.....ਅਦਰ ਕੇ
ਬਾਅਦ.....**

سab ۰۷۵ جائےگا(۲)

لاش اجنبیاں کی دریا پے تکپ جائے گی (۲)

جب بھی ۰۷۷۶ گی سکنی نا کی کوگاں، اسر کے
باد.....

سab ۰۷۵ جائےگا(۲)

کیس تراہ دلکو سنبھالے گی الیکی بستی (۲)

دشتم مے رؤے گی شابھیر کو مام اسر کے باد،
اسر کے باد.....

سab ۰۷۵ جائےگا(۲)

کم سے کم ہے البی بیمار کا بیستار بادکی
(۲)

وارنا تکٹیر مے آرام کھا اسر کے باد،

سab ۰۷۵ جائےگا(۲)

پاؤں لے اشک، کلہم چوم کے رج لے نایر،

لیخ ن پاؤں گے توم گم کا بیان، اسر کے
باد.

سab ۰۷۵ جائےگا(۲)

ਨਾਹਾ -੨

ਕਣਾ ਸ਼ਾਹਨ ਰਾ ਰਾ ਕ ਅਧ ਕਰਬਲਾ

ਕਣਾ ਸ਼ੋਛਨੇ ਰੋ ਰੋ ਕੇ ਅਧ ਕਰਬਲਾ

ਝਈਝੀ ਮੇ ਕੋਈ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ... (੨)

ਗਰੀਬੁਲ ਵਤਨ ਹੁੰ ਵਤਨ ਦੂਰ ਹੈ... (੨)

ਈਸ ਆਲਮ ਮੇ ਕੋਈ ਹਮਾਰਾ ਨਹੀਂ.

ਕਣਾ ਸ਼ੋਛਨੇ ਰੋ ਰੋਕੇ ਅਧ ਕਰਬਲਾ....

ਤੇਰੀ ਖਾਕ ਪਰ ਹਮ ਲਾਯੇ ਗਏ

ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਅਨਜ਼ਾਰ ਮਾਰੇ ਗਏ

ਥੇ ਛਦ੍ਹ ਹੈ ਕੇ ਅਣਗਰ ਥਾ ਛੇ ਮਾਹ ਕਾ.... (੨)

ਉਸੇਭੀ ਲਈਨੋਨੇ ਛੋਡਾ ਨਹੀਂ,

ਕਣਾ ਸ਼ੋਛਨੇ ਰੋ ਰੋ ਕੇ ਅਧ ਕਰਬਲਾ

ਬਤਾ ਕਰਬਲਾ ਅਭ ਮੇ ਜਾਓ ਕਣਾ

ਕਲੇਜੇ ਪੇ ਅਕਬਰਨੇ ਖਾਈ ਸੇਨਾ

ਮੇਰਾ ਭਾਈ ਅੰਬਾਸ ਬੀ ਮਰ ਗਯਾ (੨)

ਮੁਜੇ ਜੁਨੇ ਕੀ ਅਭ ਤਮਜਨਾ ਨਹੀਂ....

ਕਹਾ ਸ਼ੋਹਨੇ ਰੋ ਰੋ ਕੇ ਅਧ ਕਰਬਲਾ.....
ਥਲੇ ਦੂਰ ਸੇ ਸ਼ੋਹ ਜੇ ਲਾਸੋ ਪੀਸਰ
ਥ ਕੇਹਤੇ ਥ ਰੋ ਰੋ ਕੇ ਛਰ ਦਾਮ ਪਰ
ਬਤਾ ਏ ਕੋਈ ਮੁਜਕੋ ਬੇਹੁਰੇ ਖੁਦਾ (੨)
ਕਹਾ ਹੈ ਮੇਰਾ ਲਾਲ ਮਿਲਤਾ ਨਹੀਂ.....
ਕਹਾ ਸ਼ੋਹਨੇ ਰੋ ਰੋ ਕੇ ਅਧ ਕਰਬਲਾ.....

ਮਿਲੀ ਲਾਸੋ ਅਕਬਰ ਤੋ ਸ਼ੋਹਨੇ ਕਹਾ
ਕੜ ਕੌਂਝੇ ਸੀਨੇ ਸੇ ਨੇਝਾ ਜੁਦਾ
ਮਦਦ ਕੋ ਮੇਰੀ ਆਓ ਸ਼ਾਹੇ ਨਾਫ਼....(੨)
ਕਲੇਜੇ ਸੇ ਨੇਝਾ ਨਿਕਲਤਾ ਨਹੀਂ (੨)

ਕਹਾ ਸ਼ੋਹਨੇ ਰੋ ਰੋ ਕੇ ਅਧ ਕਰਬਲਾ.....
ਥ ਮਕਤਲ ਮੇ ਤਨਹਾ ਸ਼ਾਹੇ ਕਰਬਲਾ
ਖਤੇ ਸੁਗਰਾ ਕਾਸੀਇਨੇ ਲਾ ਕੇ ਟਿਯਾ,
ਲੀਖਾ ਥਾ ਸੁਗਰਾਨੇ ਅਧ ਬਾਬਾ ਜਾਨ....(੨)
ਅਭੀ ਤਕ ਕੋਈ ਲੇਨੇ ਆਚਾ ਨਹੀਂ.....
ਕਹਾ ਸ਼ੋਹਨੇ ਰੋ ਰੋ ਕੇ ਅਧ ਕਰਬਲਾ.....
ਸ਼ਾਹੇ ਦੀ ਨੇ ਸੁਗਰਾਕਾ ਖਤ ਜਬ ਪਢਾ,

ਮਈਨਾਕਾ ਤੁਖ ਕੇ ਸ਼ੋਹਨੇ ਕਣ।
ਕੀਸੇ ਭੇਜੁ ਸੁਗਰਾ ਤੁਜੇ ਲੇਨੇ ਕੋ....(੨)
ਤੇਰਾ ਭਾਈ ਅਕਬਰ ਤੋ ਠਿੰਦਾ ਨਹੀਂ.....

ਕਣ ਸ਼ੋਹਨੇ ਰੋ ਰੋ ਕੇ ਅਧ ਕਰਿਲਾ.....

ਗਚੇ ਲੇ ਕੇ ਖਤ ਕਬ੍ਰੇ ਬੇਖੀਰ ਪਰ
ਕਣ ਰੋ ਕੇ ਅਧ ਮੇਰੇ ਨੁਰੇ ਨਾਝਰ
ਲਿਆ ਹੈ ਯੇ ਸੁਗਰਾਨੇ ਤੇਰੇ ਲੋਧੇ.....(੨)

ਬਹੁਤ ਇੰਨ ਹੁਆ ਤੁਜਕੋ ਏਖਾ ਨਹੀਂ
ਕਣ ਸ਼ੋਹਨੇ ਰੋ ਰੋ ਕੇ ਅਧ ਕਰਿਲਾ.....

ਝਈਫੀਮੇ ਕੋਈ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ....

ਗਰੀਬੁਲ ਵਤਨ ਹੁੰ ਵਤਨ ਦੂਰ ਹੈ.

ਈਸ ਆਲਮ ਮੇ ਕੋਈ ਹਮਾਰਾ ਨਹੀਂ.....